568

Linda Smith

DRAGOSTEA E DOAR UN CAPRICIU

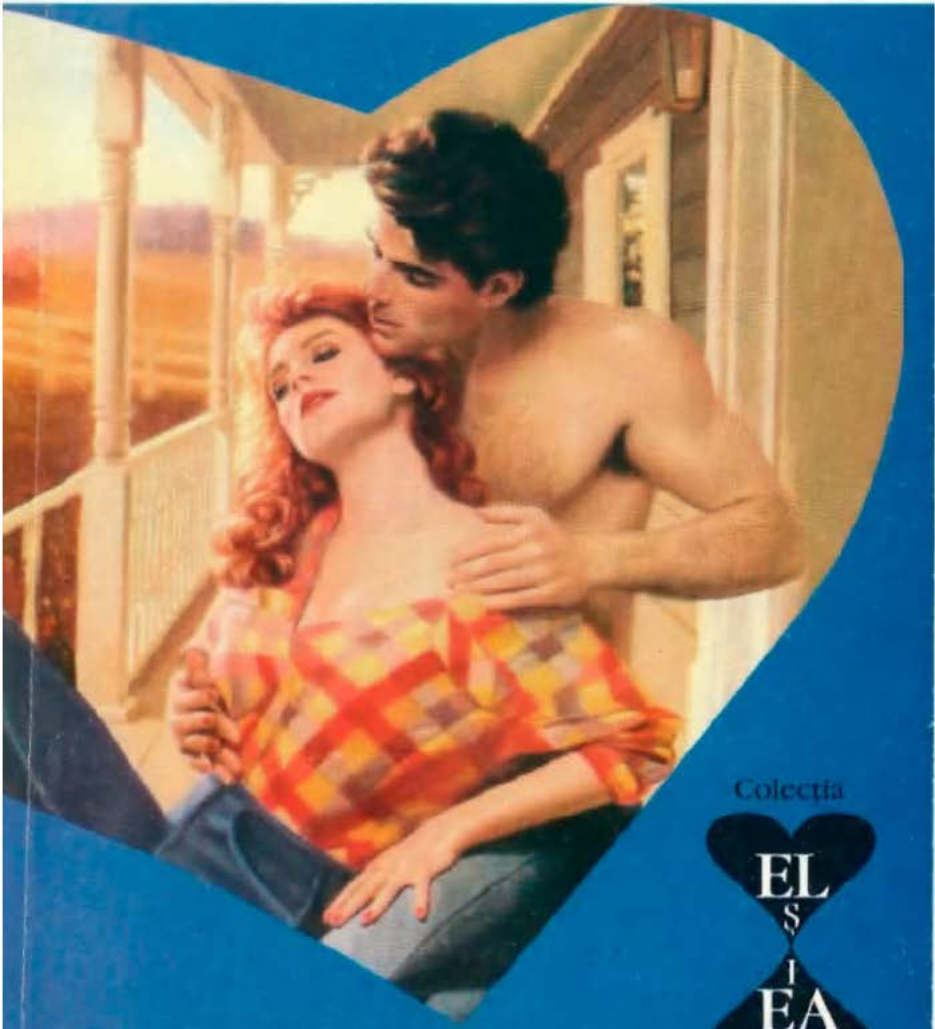

Colecția EL ȘI EA

ALCRIS

LINDA SMITH

Dragostea e doar un capriciu

ALCRIS
Romance

Titlu original (eng.): No illusion

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
SMITH, LINDA
Dragostea e doar un capriciu / Linda Smith
Traducător: Raluca Anghel
București: Alcris, 2005.
ISBN 973-7870-18-2
I. Micu, Aurelian (Editor)
II. Drăghici, Ioan (Lector)
III. Croitoru, Ana (Tehnoredactor)
821.111. 31=135.1

Colecția „ EL și EA "

Capitolul 1

- Și când sosește prietenul ăsta al tău, J.B.?

- Dintr-o clipă în alta. Știu că ea intenționează să ajungă în primele ore ale după-amiezii.

- Ea? Vrei să spui că e vorba de o femeie?

Shanda St. James nu pierdea nici un cuvânt din acest dialog. Cei doi bărbați erau încă la primul etaj, dar vocile lor se auzeau de la intrare. Două voci foarte diferite... Cea de-a doua, cu inflexiuni aspre, atât de des întâlnite în statele din sud, se distingea printr-o sonoritate calmă și așezată, care vine o dată cu vârsta. Cealaltă, care se auzise prima oară... De altfel, tocmai începea să atace din nou:

- O femeie! Mă așteptam să apară unul din vechii tăi prieteni, de pe vremea când săpați puțuri de petrol cu lopeți boante.

În ceea ce privește melodicitatea acestei voci, te ducea cu gândul în mod irezistibil la mârâitul unui câine polițist aflat pe urmele unui răufăcător!

- Nu știu de ce ți-a intrat ideea asta în cap, Jake. Nu ți-am vorbit niciodată de un vechi prieten.

- Dar până la urmă, cine este, J.B.?

Tonul devenea grăbit și iritat. Shanda se retrase în umbra ușii. Conversația lua o turnură pasionantă...

- O verișoară.

Urmă o tăcere foarte lungă.

- Cel puțin...asta-i ceea ce pretinde, reluă bărbatul în vârstă. N-am verificat, dar cred că-mi va da toate lămuririle necesare. Am invitat-o să stea câteva zile.

- J.B., iar te lași păcălit de poveștile astea de rudenie de-a douăzeci și cincea spiță? O verișoară! Hai că-mi place! O s-o iau eu în primire chiar de la sosire și o să aflăm repede ce vrea cu adevărat.

Shanda simțea cum se enervează. Făcuse atâta drum pentru o astfel de primire! Acești doi domni meritau o lecție...Felicitându-se că a refuzat invitația lui J.B. și că rezervase o cameră în oraș, își făcu apariția în hol în momentul în care cei doi coborau scările. Deși neintenționat, efectul surprizei fu extrem de reușit: tresăriră amândoi ca doi puști prinși cu mâța-n sac!

- Domnilor...

Făcu o mică pauză, pentru a-și examina gazdele. Aveau, amândoi, peste un metru optzeci. Cel mai tânăr, foarte bronzat, o săgetă cu o privire neagră ca smoala, la fel cum îi era și părul. Celălalt, cu o superbă coamă albă, își opri asupra ei ochii albaștri și jucăuși.

- Domnilor, mă tem că trebuie să punem un pic lucrurile la punct. În primul rând, nu țin absolut deloc să mă ia cineva în primire și mă voi opune din toate puterile dacă cineva va încerca s-o facă. În al doilea rând, relația de rudenie care ne leagă e reală. Până de curând, nici unul dintre noi nu știa de ea, și n-o duceam rău. Eu sugerez să continuăm în același fel.

Se adresa mai ales bărbatului înalt și brunet, care o domina de la înălțimea lui și care o fixa disprețuitor.

- Știu că sunteți unul din numele importante din lumea petrolului, dar banii dumneavoastră nu mă interesează. N-am nici nevoie și nici chef. Domnule McCade, spuse întorcându-se spre celălalt bărbat, deși v-am refuzat invitația, țin să vă mulțumesc. Mi-ar fi făcut cu siguranță plăcere să stăm de vorbă.

Fusese sinceră: J.B. părea inteligent și mai chibzuit decât fiul său. Dar acum, zarurile fuseseră aruncate. Se întoarse și de pe verandă conchise ironic:

-La revedere, domnilor. Întâlnirea noastră a fost scurtă și interesantă.

Peste o clipă, sărea în mașină. După înjurătura care însoțise plecarea sa, trebuia s-o șteargă. Motorul porni chiar în clipa în care ușa grea de stejar se deschidea: marele cowboy se lansa în urmărirea sa. Din păcate pentru el, își uitase calul! În momentul în care acesta deschidea portiera, mașina Shandei demară. Shanda îi făcu, ostentativ, semn cu mâna în semn de

la revedere. Din fericire, distanța o împiedica să audă vociferările fiului lui J.B.: urechile sale gingașe ar fi roșit cu siguranță!

Îți mulțumesc pentru acest ocol încântător, mătușă Paige, bombăni în sinea ei Shanda, îndreptându-se spre Oklahoma City. Dac-aș fi știut unde o să mă ducă misiunea ta de încredere!

Mătușa Paige - sora bunicii - era gata mereu de cele mai incredibile aventuri pentru a-și potoli pasiunea pentru genealogie. La o vârstă venerabilă, avea energia și perseverența unui Sherlock Holmes când era vorba de a descurca ițele trecutului. Ani de zile, cât fusese profesoară de istorie, luase legătura cu rude îndepărtate, căutând ramuri ale familiei pe care timpul le împrăștiase în cele patru colțuri ale Statelor Unite. După ce ieșise la pensie, pasiunea ei se transformase într-o nouă carieră. Mătușa Paige devenise, oficial, unul din cei mai reputați genealogiști. Oameni de pretutindeni o căutau pentru a-și descoperi o rudă îndepărtată sau despre care nu mai știau nimic. Dar opera sa de căpătâi, căreia îi dedica tot timpul său liber, era reconstituirea istoriei familiei sale, cu gândul de a publica o carte.

- Mama ta este o McCade, îi spuse ea într-o zi Shandei. Datoria ta este să te interesezi de strămoși pentru a le transmite copiilor tăi, când îi vei avea, amintirea lor!

Mătușa Paige avea darul de a te coopta, de bunăvoie sau nu, în căutările sale.

- Chiar crezi, mătușă Paige, că viitoarele generații vor fi încântate să afle din ce contrabandiști și hoți de cai se trag?

- Mereu exagerezi! Până-n prezent n-am descoperit decât un singur hoț de cai printre strămoșii noștri și cu atât mai bine dacă mai descopăr: povestea familiei va fi cu atât mai interesantă! Imaginează-ți ce plictisitor este să citești o carte despre viața unor cetățeni cinstiți.

Pe Shanda o apucaseră frisoanele chiar de la început: ca un adevărat genealogist, mătușa sa dădea dovadă de o fidelitate intransigentă față de trecut. Dezgropa o groază de povești îngropate demult și care ar fi fost, cu siguranță, mai bine să fie trecute sub tăcere! Totul urma să fie publicat sub titlul Părinții noștri, acești vagabonzi, și cartea urma să fie distribuită tuturor membrilor familiei care, cu siguranță, nu țineau neapărat s-o primească!

Dar Shanda nu-i putea refuza nimic mătușii sale: timpul ei liber se evaporase în fața cercetărilor, mereu urgente, a compilațiilor de arhive, a studiului vechilor documente pătate de cerneală, aproape indescifrabile. Fără să vrea, începuse s-o pasioneze. Prin intermediul istoriei familiei sale, descopera originile întregii Americi, grandioasa frescă a unui popor în mișcare, pe care setea de necunoscut îl purta mereu mai departe spre vest, spre cucerirea pământului făgăduinței. De-a lungul paginilor îngălbenite, vedea înaintând caravanele pionierilor, cultivatori cinstiți care nu vroiau decât o bucată de pământ, visători sau bandiți, îmbulzindu-se să pună mâna pe

aur, mânați de momeala câștigului, toți diferiți, dar uniți toți în aceeași dorință de a împinge mai departe frontierele, de a crea o nouă țară. Și-i imagina luptând pentru a îmblânzi o natură încă sălbatică și, printre ei, printre aceste mii de bărbați și de femei, care trasaseră drumul pentru ea, se găseau strămoșii ei de pe linie maternă, acești McCade, pe care atunci nu-i cunoștea...și ai căror urmași se purtau astăzi ca niște adevărați mojici.

Nu, mătușa Paige nu va fi mulțumită. S-o trimită degeaba din California în Oklahoma City! Shandei îi părea tare rău c-o va dezamăgi, dar totul pornise cu stângul. Cu siguranță, s-ar fi putut înțelege cu domnul în vârstă. Părea liniștit și puțin ironic în comparație cu cei care s-au zbătut din greu și apoi s-au retras, și care privesc viața de la „înălțimea" anilor trăiți. Nu, n-ar fi avut probleme cu el, ci cu celălalt, mai tânăr. Shanda îl judecase imediat, și instinctul o înșela rar. Sub privirea lui fusese, în mod curios, tulburată. Tânărul nu se jenase deloc s-o examineze, cântărind-o cu un ochi rece care, observase Shanda satisfăcută, se mărise un pic în momentul în care ajunsese la nivelul sânilor! În timp ce se gândea la acest moment, la volanul mașinii sale, în drum spre Oklahoma City, nu-și putu reține un zâmbet. În orice caz, dacă ai avea puțină minte, era clar că acest McCade era genul de bărbat pe care e bine să-l eviți. Shanda o simțise pe pielea ei: ruptura logodnei îi servise drept lecție. Domnii ăștia pot să întindă mult și bine capcane, pentru că ea nu se va grăbi să cadă din nou în ele!

Chiar dacă era vorba de cercetările mătușii Paige. Săraca, dansase de bucurie în urmă cu o lună, când dăduse de urma McCade-ilor!

- Shanda! Am descoperit ce s-a întâmplat cu Buell McCade.

Buell MacCade? Shanda îi trecu în revistă, în minte, pe toți membrii familiei. Nu, nu-l identifica. Dar era mai bine să nu mărturisească dacă vroia să rămână în relații bune cu mătușa Paige.

- Buell ? Hm...ce s-a întâmplat cu el?

- A murit.

Vestea nu părea s-o miște pe bătrâna doamnă.

- Mort? Dar este groaznic! Când?

- Acum aproximativ cincizeci de ani.

- Trebuia să mă gândesc, murmură Shanda.

Cu mania sa de a vorbi despre morți la timpul prezent, nu știai niciodată la ce să te aștepți! Mătușa sa retrăia trecutul atât de intens, încât ieri și astăzi aveau pentru ea aceeași valoare.

- Ei bine, pe ăsta de unde-l mai iei? Încă un vagabond?

-Nu vrei să fii mai respectuoasă cu bunicul meu, fetițo? Nu uita că și tu ești rudă cu el. Ți-am mai vorbit de el luna trecută, amintește-ți. Atunci, nu știam mare lucru despre viața sa.

- Mătușă Paige, luna trecută eram stresată să termin la timp ultimul meu film! N-am reținut ce mi-ai spus. Va trebui să reiei povestea dacă vrei să nu mai fiu așa pierdută!

- Dacă e să dăm crezare variantei acceptate în mod curent în familie, Buell a murit cu mult înainte ca eu să mă nasc. De altfel, nimeni nu pomenea niciodată de el. Cei care o cunoscuseră pe soția sa -bunica mea, Lily - și-o amintesc ca pe o bătrânică așezată mereu într-un balansoar, cu o pipă groasă din porumb în colțul gurii! Așadar, pentru toată lumea, bunicul Buell trecuse deja în lumea umbrelor...

- În timp ce bunica Lily se consola trăgând din pipă. Pasionant.

- E mai mult decât îți închipui. Ce e curios în povestea asta, este că nu reușeam să-i găsesc certificatul de deces. Și imaginează-ți că azi de dimineață am primit un răspuns la anunțul pe care-l dădusem într-o revistă de specialitate. Mi s-a trimis copia paginii din registru, care poartă data morții sale!

- Și?

Shanda nu înțelegea ce putea fi așa de revoluționar pentru saga familiei.

- Nu înțelegi? Se credea că a murit la treizeci de ani când, de fapt, a trăit până la optzeci și șase! În tot acest timp, familia sa n-a mai știut nimic despre el. A dispărut, s-a evaporat! De fapt, se instalase în Oklahoma. La șaizeci de ani, s-a căsătorit cu o femeie mai tânără cu treizeci și cinci de ani decât el. O figură! Dacă fiul născut din această legătură mai trăiește, cred că are aproape aceeași vârstă ca mine. Se numește J.B., Jocelyn Beverly. Problema este că Buell nu a divorțat niciodată de bunica mea. A plecat pur și simplu.

- Să știi c-aș fi procedat la fel în locul lui: o femeie care-și petrece toată ziua fumând într-un balansoar, glumi Shanda, îți trezește dorul de ducă! Dar nu exagera povestea cu divorțul: amintește-ți doar cât ți-a luat să dai de certificatul lui de deces! Poate s-a rătăcit actul, dar nimic nu dovedește că s-a făcut vinovat de bigamie.

- Mmm...

În mod evident, povestea o frământa pe mătușa Paige, și când ceva îi intra în cap, mergea până la capăt. Peste două ore, totul era aranjat: se va duce să se întâlnească cu acest J.B. McCade; rezervase deja un bilet de avion! Dacă s-ar fi dovedit că J.B. era fiu ilegitim, descoperirea ar fi alimentat un capitol pasionant din istoria familiei. Shanda nu putuse face nimic s-o oprească.

Cu două zile înainte de plecare, primi un telefon acasă. Dacă ar fi bănuit ce o aștepta, n-ar fi ridicat niciodată receptorul!

- A! Shanda! Mă bucur că ai răspuns atât de repede.

- Ce s-a întâmplat, mătușă Paige? Pari preocupată...

- Preocupată? Glumești! Sunt scoasă din minți, sunt pur și simplu furioasă! Ghicește ce festă mi-a jucat băiatul vecinului!

- Vrei să spui teroristul de zece ani, pe care-l îndopi cu bomboane? Dar îl adori!

- Eu? Oricum, te previn că dacă o s-ajung într-o zi să merg, piciorul meu va lua direcția fundului său!

- De ce? Dar unde e acum piciorul tău, mătușă Paige?

- La capătul gambei, bineînțeles! Trebuie să-ți explic mereu totul. Iar piciorul meu este suspendat deasupra patului de spital.

- Ești internată?

- Vagabondul ăsta mic m-a răsturnat în plină stradă. N-a reușit să-și oprească la timp placa. Sunt în ghips de două ore.

- Dar, mătușă Paige, de ce nu m-ai sunat?

- Dar acum ce fac? Ascultă-mă bine, Shanda...

Tonul vocii i se schimbă brusc.

- Trebuie să te duci la Oklahoma în locul meu.

- Eu? Dar, mătușă Paige, eu sunt doar o amatoare, nu voi putea...

- Haide, haide! Ești istoric, da sau nu? Atâta timp cât rămân legată de pat, singura persoană pe care o pot trimite ești tu.

- Ardeai de nerăbdare să-l cunoști pe J.B.! N-o să-și ia zborul. O să-l poți vedea după ce te vindeci.

- Asta nu poți ști. La vârsta asta, oamenii îți scapă ușor printre degete.

- Dar nu e mai bătrân decât tine!

Urmă o pauză lungă la celălalt capăt al firului, apoi un oftat adânc.

- Am încercat mereu să-ți dovedesc contrariul, dar la șaptezeci de ani nu mai ești în floarea vârstei, Shanda. Amintește-ți munca de cercetare pe care am desfășurat-o anul

trecut, despre familia Finley. Reușisem să dau de o bătrânică care deținea informații neprețuite despre generațiile anterioare. Înainte s-o pot vizita, a alunecat pe o coajă de banană - aruncată, fără îndoială de băiatul vecinului-, a căzut în cap și gata, s-a terminat! Întreaga memorie a familiei a dispărut o dată cu ea. Nu vreau ca J.B. să ne facă figura înainte de a ne transmite toate informațiile despre tatăl său. Dacă are inima slabă, dacă alunecă pe scări, dacă...

- Bine, mătușă Paige, de acord! O să mă duc.

Și iată cum, în seara asta caldă de vară se găsea în centrul Oklahomei, în loc să se bucure de binemeritata sa vacanță pe o plajă din California...Își parcă mașina în fața hotelului.Ce zi! De-abia aștepta să facă o baie bună! După ce o să se odihnească un pic și o cină liniștită se va simți, cu siguranță, mai bine.

Peste o oră cobora la restaurant, cu coama ei castaniu-roșcată cuminţită într-un coc împletit sobru. O astfel de coafură ar fi dezavantajat orice altă figură, dar luminozitatea privirii sale albastre era pusă în evidență, iar ovalul pur al trăsăturilor sale era subliniat.

Shanda căuta mereu să-și pună în valoare calitățile. În pofida complimentelor pe care le primea, își privea înfățișarea cu un ochi foarte critic. Alura sa zveltă atrăgea privirile bărbaților, dar Shanda considera că buzele sale erau prea generoase în comparație cu năsucul ei; iată de ce căuta să-și pună în valoare ochii, pentru a aduce un echilibru. Dacă i s-ar

fi cerut să-și aprecieze singură fața, ar fi ezitat între interesantă și inteligentă dar frumosă nu, cu siguranță, nu s-ar fi gândit la un astfel de calificativ!

Restaurantul strălucea sub lumina candelabrelor. Șeful sălii se apropie să o conducă la o masă.

- Doamna așteaptă pe cineva?

- Nu. Doamna este singură.

- Păcat, șopti el demn, după ce aruncă o privire admirativă norului de crep lila care-i învăluia trupul subțire.

Shanda nu se putu abține să nu zâmbească în timp ce-l urma. Acesta o conduse la o masă foarte bine amplasată, lateral, dar de unde puteai vedea întreaga sală. După câteva minute Shanda studia meniul, cu un pahar de vin alb de Chablis în față. Când ridică ochii, simți că se sufocă.

Cu aerul jenat al celui care se pregătește să facă un pas greșit, șeful săll revenea...dar nu singur. Bărbatul care-l urma o privea pătrunzător, ca și cum ar fi provocat-o să protesteze.

În gura sa, vinul se transformă, în mod curios, în oțet...

Capitolul 2

- Bună seara.

L-ar fi recunoscut și cu ochii închiși. Doar după vocea-i spartă! Se așeză în fața ei, cu aerul cel mai natural din lume. Shanda se abținu să reacționeze în prezența șefului de sală.

- Dacă ai venit pentru a fi la fel de amabil ca adineaori, mai bine n-ai fi bătut drumul degeaba.

- Cât mi-a luat să te găsesc, constată pe un ton măsurat Jake McCade.

- Mă mir că ți-ai dat osteneala să mă cauți!

Nu-i lipsea îndrăzneala! Mai era puțin și-i reproșa că nu și-a lăsat adresa! Ceea ce era culmea după primirea pe care i-o făcuse!

- Miră-te, dacă ți se pare amuzant.

- Nu știu ce profesor te-a învățat bunele maniere, dar a eșuat pe toată linia!

Ironia mușcătoare a tinerei se spărgea de un zid de indiferență. Iată un bărbat pe care părerea celorlalți nu-l împiedică să doarmă noaptea. Chipul său oacheș, cu trăsături aspre, indica un caracter decis, modelat de exprienţele dure ale vieții. Nu părea să fi avut o tinerețe fericită. Avea în jur de treizeci și cinci de ani, pe care-i arăta din plin. O rețea de riduri îi încadrau ochii, ochii săi negri, de culoarea cărbunelui, care nu râdeau des. Chiar ideea de umor nu părea potrivită cu această frunte încrâncenată!

- Ai comandat? întrebă el, uitându-se pe meniu.

Shanda dădu din cap afirmativ. Jake chemă chelnerul, comandă, și spuse pe un ton cât se poate de calm:

- Haide. Spune-mi ce ai pe suflet înainte să explodezi.

Ce joc era ăsta? În urmă cu un minut îl simțise gata să muște și, dintr-o dată, avea chiar chef de glumit. Încheiat la costum, cu un zâmbet relaxat, ai fi putut crede că este un președinte-director general surmenat, care-și permite o seară agreabilă în companiei unei femei frumoase! Dar Shanda știa le ce se putea aștepta.

- Nu cred în coincidențe, Jake McCade. Spune-mi ce te aduce aici.

- Tu.

- Sunt foarte flatată.

- Eram curios să te văd și altfel decât furioasă.

- Ai fi putut să-mi arunci o privire din capătul sălii; te-ar fi scutit de o cină între patru ochi...

- ....și de restul serii.

- Dacă mai am încă un cuvânt de spus, cred că cina este arhisuficientă.

- Ce-ai venit să faci aici, Shanda St. James?

- Mai bine întreabă-l pe tatăl tău.

- L-am întrebat. Dar era un pic... enervat după plecarea ta. Mi-a spus să mă informez singur.

- Mătușa mea se ocupă cu genealogiile, începu Shanda. Până la urmă, dacă chiar ținea să afle...

- A descoperit că avem un strămoș comun și mi-a sugerat să vă fac o scurtă vizită.

- Care ar fi legătura de rudenie dintre noi?

- Pe cinstea mea, e destul de vag. Dacă mătușa Paige are dreptate, J.B. mi-ar fi un fel de unchi prin alianță, iar tu, văr.

- Noi doi nu suntem rude.

- Ce te face să fii atât de categoric?

- Un motiv serios, pe care ți-l voi prezenta imediat, și o doză mare de instinct.

Ochii i se aprinseseră. Această întâlnire n-avea nimic din bucuria unei reuniuni de familie, îi trecu imediat prin minte tinerei.

- Până în prezent, reluă Jake, n-am întâlnit niciodată o verișoară pe care să vreau s-o răstorn în patul meu...Dar despre asta vorbim mai târziu. Termină povestea.

Prea șocată să mai dea replica, Shanda continuă. De fapt, nici nu era sigură dacă auzise bine! Oboseala din ultimele luni îi produsese, în mod cert, halucinații auditive!

- Iar mătușa Paige speră să obțină de la J.B. câteva informații despre tatăl său, termină ea de povestit.

Bineînțeles, avea toate îndoielile mătușii sale în ceea ce privește legitimitatea celei de-a doua căsătorii a lui Buell.

- Doar pentru asta ai venit?

Adevărul i se părea, cu siguranță, prea simplu! Ei bine, îl va face mai picant, complicându-l un pic! Îi aruncă un zâmbet radios și-i răspunse calm:

- Nu.

Dacă tot avea Dumnezeu știe ce bănuieli, îi va da apă la moară. În timp ce-i susținea privirea, fără să slăbească o clipă, chelnerul aduse aperitivele. O întrerupere binevenită! Shanda trase de timp, cerând sare și admirând felurile de mâncare. După ce Jake îi mulțumi sec chelnerului, acesta dispăru în cele din urmă.

- Ce spuneai?

- Nimic important, spuse ea inocentă. Îl felicitam pentru cum arată salata. Roșu, verde, galben...Foarte drăguț.

Ochii întunecați ai lui Jake sclipiră, trezind un zâmbet de satisfacție pe buzele tinerei. Era foarte amuzant să se joace de-a șoarecele și pisica. Mai ales că ea era pisica.

- Nu face pe neștiutoarea! Vreau să știu de ce te-a trimis aici mătușa ta.

- A, da...despre asta vorbeam, ai dreptate.

Rontăi o ridiche aleasă cu grijă, ciuguli câteva boabe de porumb, mâncă din vârful buzelor o bucățică de ardei. Jake fierbea de nerăbdare...și Shanda se delecta!

- Ca să revin la ce te preocupă, reluă ea, văzându-l gata de apoplexie, l-aș fi întrebat pe tatăl tău dacă are fotografii cu Buell. Dar, cum n-am fost lăsată să mă apropii...

- Chiar nu vroiai altceva?

- Ce te așteptai? Să cer tacâmurile de argint ale familiei?

Din două înghițituri, Jake veni de hac fripturii sale uriașe, și spuse:

- Nu mă convinge. O călătorie atât de lungă pentru atât de puțin; ceva nu-i în regulă.

- Când nu ești pasionat de genealogie, sunt de acord că poate părea curios. Dar pentru cineva pasionat de această disciplină, ce înseamnă mii de kilometri față de speranța obținerii unei informații? Imaginează-ți un căutător de aur care descoperă prima sa pepită: aceeași febră stăpânește genealogistul.Cea mai slabă pistă îl face să intre în transă. Dansează de bucurie la ideea de a se întâlni cu cineva care i-a cunoscut strămoșul. Dacă, din întâmplare, dă și peste niște fotografii, atunci a găsit o mină de aur.

Jake strâmbă din nas, deloc convins. Pe jumătate amuzată, pe jumătate exasperată, Shanda simțea că rămâne fără argumente. Simți brusc cum o cuprinde o emoție stranie. Un fel de simpatie: ultima senzație pe care acest bărbat ar fi putut să i-o trezească! Pentru ca purul adevăr să-i pară atât de dificil de acceptat, însemna că plătise foarte scump o încredere acordată prea repede!

- Povestea ta este seducătoare, spuse el la un moment dat. Din păcate, nu cred o iotă.

Shanda își mușcă buzele. Era pentru el o lecție să întâlnească oameni cumsecade!

- Crezi ce-ți place. Îți amintesc că am venit să-l văd pe tatăl tău, nu pe tine.

- Mulți oameni vor să-l vadă pe tatăl meu. Dacă ai aceleași intenții ca toți ceilalți, nu voi ezita să fiu pe urmele tale.

- Pot să știu ce motivează puhoiul ăsta de oameni?

- Dorința de a se face cunoscuți, de a-și îmbunătăți veniturile printr-un mic șantaj sau printr-o escrocherie bine pusă la punct.

- S-ar spune că îți petreci tot timpul luptându-se cu asediatorii!

- Pe cinstea mea, nu. Dar o bună parte a timpului meu, cu siguranță. J.B. are încredere în toată lumea, și asta creează probleme.

Așadar, se dovedea atât de suspicios pentru că vroia să-și protejeze tatăl...Modul de manifestarea rămânea la fel de odios, dar cel puțin motivul nu avea nimic egoist.

- Ascultă-mă bine, Jake. Singurul motiv al călătoriei mele este obținerea de informații despre Buell. Atât. Îți promit să nu abuzez de gentileațea lui J.B.

Chipul întunecat rămânea de marmură.

- După cum poți constata, îmi place luxul, spuse ea arătând spre decorul costisitor al sălii. Dar nu te așteptam pe tine să achiți nota de plată. Îmi câștig bine existența și banii voștri nu mă interesează.

Dacă intenția acestui rechizitoriu era să-l înduioșeze, n-ar fi trebuit să-și răcească gura degeaba! O fixa în continuare, la fel de imperturbabil. Tăcerea se prelungea și când își descleștă dinții, Shanda era cât pe ce să cadă pe spate.

- J.B. vrea să te vadă.

- Poftim? În sfârșit, sunt încântată! Să stabilim o întâlnire.

- În seara asta, la noi.

- Nu.

- Nu? Ce te-a apucat?

- Mi-ai oferit deja o mostră a ospitalității de care ești capabil. Nu vin la voi.

- Nu pari genul de persoană capabilă să ierte și să uite ofensele, după câte văd.

- Să știi că am memorie bună. Cât despre iertare, nimeni nu mi-a prezentat scuze.

Jake mormăi ceva în barbă.

- Eram pe cale...Tocmai vroiam să precizez două sau trei lucruri înainte de a te...

- Cu precizările ai reușit foarte bine. Pentru scuze îți lipsește, în mod evident, antrenamentul. Va trebui, fără îndoială, să mă mulțumesc cu aceste mormăieli. E rândul meu să-ți cer explicații: cum poate cineva să-și facă publicitate pe spatele lui J.B.?

- Să zicem că ești ziaristă. Pentru a-ți vinde ziarul, nimic mai bun decât un reportaj picant despre una din cele mai bogate zece familii din acest stat. Când scrii despre averile construite din petrol, ești sigur că ți se va dubla tirajul. Și

interviurile televizate prind foarte bine. Unii reporteri sunt în stare de orice pentru a obține o întâlnire cu J.B. Patrulăm în mod regulat pe proprietate pentru a-i detecta pe musafirii nepoftiți. Altfel, am descoperi camere de filmat până și sub pat!

- Chiar atât de bogați sunteți?

- Da.

Seriozitatea cu care răspunsese era mai convingătoare decât cele mai minuțioase detalii pe care l-ar fi putut da.

- De ce te temi să se vorbească despre voi? Aveți un cadavru ascuns în dulapul din salon?

Chipul lui Jake se lumină un pic.

- Nimic atât de interesant, din păcate! Pur și simplu nu ne place să fim mereu sub lumina reflectoarelor. Pentru un McCade, protecția intimității solicită un consum de energie considerabil. Cerem oare atât de mult să vrem să trăim liniștiți, să ne bucurăm de același anonimat ca restul cetățenilor?

- Nu, bineînțeles.Te înțeleg.

Răspunsese cu mai multă căldură decât ar fi vrut. El simți că se înduioșase, și profită imediat:

- Așadar, vii la noi?

Dacă se dovedea la fel de abil și în tranzacțiile comerciale, atunci se explica ușor bogăția familiei McCade!

- Nu, dar o să-l sun pe J.B. să-l invit la masă.

- Acceptăm.

- Invitația nu-ți era adresată și ție. Am lucruri mai bune de făcut decât să-mi dedic dejunul schimbului de replici acide.

- Promit să fiu foarte cuminte.

- Cuminte? Nu cred că știi semnificația acestui cuvânt. Am spus nu, și nu rămâne.

Un fulger de uimire străbătu privirea interlocutorului său. Nu era prea des refuzat pe un ton atât de ferm! Shanda se abținea să nu izbucnească în râs.

- Du-te și sapă puțuri de petrol. Eu și J.B. ne vom descurca foarte bine și singuri.

Un mușchi îi tresări în colțul maxilarului. În mod vizibil strângea din dinți pentru a rămâne politicos!

- Nu ți s-a spus niciodată, domnișoară St. James, că o bătaie sănătoasă la fund ar fi o bună lecție de viață?

- Ba da. Unii chiar au încercat.

- Și ?

- Și n-a mers.

- Nu s-au priceput.

- Tu, în schimb, te-ai descurca mai bine?

- Fără nici o îndoială.

- Te sfătuiesc să încerci!

- Țin-o tot așa, draga mea, și vei avea parte de o demonstrație personalizată.

Îl vedea în stare să treacă la fapte! Se impunea o retragere strategică. Shanda se mulțumi să-i arunce o privire neagră pe deasupra cafelei. Jake o ignoră și puse pe masă trei bancnote. Voia să joace rolul bărbatului puternic? S-o facă. Detesta să-i plătească altcineva consumația dar, de data asta, chiar regreta că nu comandase caviar!

Shanda se ridică și Jake îi puse brațul după umeri. Shanda se eliberă. Jake făcu o nouă încercare la lift:

- E încă prea devreme, mai ai timp să te răzgândești și să vii la noi.

- Cum să te refuz ca să te descurajez? Am avut o zi lungă, vreau să dorm. Îți mulțumesc pentru cină, bună seara!

Îi luă mâna pe care ea o întinsese..și o trase în lift!

- Te conduc în cameră.

- Nu!

Protestul țâșnise instinctiv. Nu se temea, nu, dar fiorul pe care-l simțea de-a lungul spatelui...era mai bine să nu se apropie prea mult de camera ei. În timp ce se gândea, ascensorul o adusese în fața ușii, iar Shanda privea, fără să înțeleagă, mâna mare și bronzată, întinsă spre ea. O mână bine proporționată, îngrijită, dar nu excesiv, și care-i cerea cheia. O privire scurtă o convinse pe tânără că urmau să petreacă întreaga noapte acolo, dacă ar fi refuzat!

Furioasă, căută în geantă și-i dădu cheia. Jake deschise și o luă înainte, în camera întunecată.

- Nu-mi amintesc să te fi invitat.

- Vroiam să mă asigur că nici un hoț nu s-a strecurat sub pat. Sunt mai priceput la așa ceva ca tine.

- Ei bine, dacă ai terminat inspecția...

Shanda rămăsese în mod intenționat la ușă, refuzând să intre atâta timp cât el era acolo. Dacă ar fi cedat un singur pas, ar fi rămas toată noaptea în camera ei! Era pe punctul de a-i cere ferm să iasă, când sună telefonul.

- Răspund eu?

Era deja cu mâna pe receptor. Cât tupeu!

- Nu ! Alo, da...A, Berry!

Chipul tinerei se lumină. Fără să-și dea seama, Jake o supraveghea prin oglinda de pe perete.

- Nu mă așteptam să ne auzim atât de curând! Să nu-mi spui că ți s-a făcut deja dor de mine!

- Ba da, draga mea, răspunse Berry, operatorul și cel mai bun prieten al Shandei. Ne lipsești tuturor! Ascultă-i pe Nora și pe Tedd cum plâng!

Auzi râsul Norei și gânguritul lui Todd, băiețelul lor, un bebeluș dolofan al cărei nașă era. De când lucra cu Nora și cu Berry, făcea parte din familia lor.

- Ei bine, o să-ți dau ocazia să ne revedem. Am un proiect pentru noi doi, când mă întorc!

Surâse, fără să-și dea sema că Jake devenise deodată încordat.

- Ține-ți gura, o rugă Berry, pe un ton plângăreț. Iubita mea soție nu scapă nici unul din cuvintele tale. Cred chiar că le înregistrează în vederea unui viitor șantaj.

- Dar te-am cunoscut înaintea ei! Eu am prioritate!

- Acum nu mai ai, spuse veselă Nora. Singurul moment în care ți-l cedez, este atunci când are camera de filmat în mâini!

- Cine ar fi crezut că va deveni atât de posesivă? suspină Shanda.

Glumele ei nu-l amuzau deloc pe Jake. Încruntând sprâncenele, aduse frapiera pe care o comandase, și destupă

sticla pusă la răcit. Doar rigiditatea gesturilor îi trăda iritarea. Zgomotul paharelor atrase atenția tinerei. Se întoarse dar, în afara spatelui lat al lui Jake, nu vedea nimic. Ce punea oare la cale? Shanda ar face bine să termine mai repede cu Berry.

- Știu că-ți place să-mi auzi vocea dulce, dar cred că ai avut un motiv pentru care m-ai sunat, nu?

- Ca să fiu sincer...vroiam să te previn, Shanda. Lee te caută.

Lee? Îi fusese destul de greu să rupă relația cu el.

- Dar cum a aflat unde sunt?

- O stângăcie de-a mea. Îmi pare rău. Credeam că i-ai spus că pleci. Te-am sunat să-mi cer scuze și să te avertizez că nu va întârzia să-și facă apariția.

În timp ce-l asculta, îl observa pe Jake cum se instalează ca la el acasă, așezând paharele și sticla lângă canapea.

- Îți mulțumesc că m-ai prevenit, Berry. Nu te îngrijora. O să mă descurc.

- Ești sigură că...

- Da! îl întrerupse Shanda, îngrijorată de nonșalanța lui Jake. Povestea asta e de domeniul trecutului. N-am de gând să dau înapoi. La revedere, Berry. Pe curând, într-o lună!

Puse receptorul în furcă și se întoarse, cu un aer furibund.

- Pot să știu de unde a apărut sticla?

- Din pivnița bucătarului șef. Am comandat-o înaintea cinei.

Jake se trânti pe canapea.

- Așază-te lângă mine, să gustăm din vinul ăsta alb, care este excelent.

O șmecherie veche...pe care Shanda se grăbi s-o evite. Se așeză pe un scaun cu spătar, cât mai departe de el. A trecut vremea gâsculițelor naive, domnule McCade!

- De ce ai comandat o sticlă de vin, dacă intenționai să mă inviți la voi acasă?

- Din simplă precauție. Dacă ai fi acceptat, ai fi găsit sticla în cameră, la întoarcere. Dar pentru că m-ai refuzat, avem ocazia să ne cunoaștem mai bine.

- Să ne cunoaștem? Frumos spus! Nu trebuie să fii atât de atent cum îmi vorbești, pentru că nu mușc momeala. Cauți doar să afli așa-zisele proiecte perfide pe care le montez împotriva tatălui tău!

- Eroare. Eroare gravă. Ceea ce mă interesează cu adevărat este să-mi dau seama când voi reuși să te aduc în patul meu.

Mai direct de-atât nu se putea! Pentru prima oară, Jake McCade juca cu cărțile pe masă. Iar Shanda chiar avea nevoie de un pahar de vin alb pentru a-și reveni! Fixându-l cu o privire pe care o spera disprețuitoare, luă paharul...și se înecă de la prima înghițitură! Jake sări imediat în picioare. Îi aplică o serie de palme generoase pe spate și, profitând de slăbiciunea ei, o săltă ca pe un fulg și se lăsă să cadă cu ea în brațe pe canapea.

- N-ar trebui să bei dacă-ți provoacă astfel de reacții.

Shanda își reveni la timp pentru a protesta:

- N-are nici o legătură cu vinul! Ce-mi stă în gât este incredibila ta îndrăzneală!

Shanda se zbătea, dar Jake o strângea în brațele-i de fier.

- Poftim? Credeam că sunteți mai libertini în California: te plac, mă placi și gata!

- Tare aș vrea să știu cine ți-a furnizat astfel de informații! În California, oamenii nu-și petrec viața trecând dintr-un pat într-altul. Cel puțin, nu cei pe care-i frecventez eu!

- Adică, nu te-ai culcat niciodată cu un bărbat?

Abținându-se cu greu să nu-l pălmuiască, deși o mâncau palmele, Shanda-i replică:

- Asta nu te privește! Vorbeam de californieni în general.

- Dar eu nu-i întreb pe californieni, în general, să împartă patul cu mine.

Furioasă, Shanda se eliberă și se așeză demn la capătul opus al canapelei.

- Propunerea nu mă interesează, și amintește-ți că suntem veri.

- Prostii.

- Doar nu crezi că am inventat povestea cu rudenia pentru a mă apropia de J.B.?

- Chiar presupunând că această legătură abracadabrantă există, noi nu suntem veri. Pe parcursul strălucitelor cercetări genealogice pe care le-ai făcut, ai sărit cumva peste capitolul referitor la adopția mea?

Jake, adoptat? Dar asta schimba totul! Shandei îi veni greu să-și ascundă reacția. Povestea devenea mai delicată decât o sticlă cu nitroglicerină. Atâta timp cât crezuse că vorbește cu o rudă, nu risca nimic. Acum însă, cel mai mic pas fals ar fi

însemnat o explozie garantată! Deoarece bărbatul ai cărui ochi o devorau, oricât de încăpățânat și de odios ar fi fost, emana o putere de seducție teribilă. Și dacă nu mai era vărul ei, viitorul se anunța tulbure.

De altfel, situația părea că-l amuza. Shanda trebuia să-și revizuiască părerile: Jake avea simțul umorului. Râsul îi juca în ochi. Ceea ce nu-i convenea tinerei: nu putuse niciodată rezista unui bărbat capabil s-o facă să râdă. Erau atât de puțini prin preajmă!

- Ei bine, da! spuse Jake, satisfăcut. Trebuie să te obișnuiești cu ideea că sunt un copil adoptat.

- Din partea ta, aș putea să mă aștept la orice.

- Și eu, care mă gândeam c-o să sari în sus de bucurie...

- De ce?

- Cu genul de fixație pe care o ai despre legăturile de-familie, sigur ar fi fost o problemă pentru tine să te culci cu un văr.

Shanda credea că visează! Nu întâlnise niciodată un bărbat atât de sigur de el. Când și-a pus o idee în cap, cu greu i-o mai scotea cineva! Acest zâmbet inocent ascundea cu greu apetitul său de rechin. Pândea fiecare reacție și știa să profite de cel mai mic moment de slăbiciune.

- Să mă culc cu un străin îmi pune aceeași problemă, domnule McCade.

- Crezi că în stadiul actual al relației noastre această întrebare este prematură?

- Printre altele.

- Bine, o s-aștept. Până mâine. Nu vreau să te grăbesc.

- Îți dau un sfat, McCade: scoate-ți aberația asta din cap! Sună, mai bine, pe una din domnișoarele pe care le ai trecute în carnețel, și comportă-te ca și cum nu m-ai fi cunoscut niciodată. Bine?

- Planul ăsta drăguț prezintă un inconvenient major: eu te vreau pe tine.

Unde mai zărise deja sclipirea din privirea lui? Era aceeași sclipire care strălucea în ochii mătușii Paige, când se afla pe o pistă dificilă pe care se decidea s-o urmeze! Ca un adevărat vânător care știe că la capătul drumului prada nu-i va scăpa. Cu mătușa ei se obișnuise, dar cu acest vânător...

- Îmi pare rău, spuse ea ferm.N-o să fiu a ta.

- Ei, nu mai spune! Și de ce?

- Nu cedez celor care mă insultă fără să mă cunoască, și care pe urmă se instalează în camera mea bănuindu-mă de șantaj și de escrocherie!

Un mic zâmbet apăru în colțul gurii lui Jake.

- N-ai niște motive mai serioase?

- Îmi ajung astea, dar dacă chiar vrei să știi totul, nu mă grăbesc să-l înlocuiesc pe bărbatul care tocmai a ieșit din viața mea.

Jake își întinsese încet mâna spre a ei, iar degetul cel mare începea s-o mângâie. Shanda și-o retrase brusc.

- Cu el ai vorbit la telefon?

- Nu.

- Locuiți împreună?

- Eram doar logodiți.

- Și de ce-ai rupt logodna?

- De unde știi că eu am fost cea care...

- O simplă deducție logică! Ar trebui să fie nebun un bărbat să te părăsească, iar tu nu te-ai logodi cu un nebun.

Era ciudat cum acest compliment subînțeles îi făcea plăcere.

- Haide, spune-mi motivele, insistă Jake.

Ce bombardament de întrebări! Mătușa Paige avea aceeași tactică pentru a-i smulge informații. De unde avea atâta energie? Oricum, mai bine să-i răspundă. Era clar că nu el va obosi primul.

- Nu ținea chiar așa de mult la căsătorie. Din fericire, mi-am dat seama la timp.

- Atunci, m-am înșelat, chiar e nebun. Și cum a primit despărțirea?

- Nu prea bine. De obicei, el era cel care rupea primul.

- Chiar s-a terminat relația?

- Din punctul meu de vedere, da.

- Adică, nu din punctul lui de vedere. Și acum nu te lasă deloc în pace, nu-i așa? Ce-ai zice de un ajutor benevol, ca să scapi definitiv de el?

- Pot să mă descurc perfect și singură, domnule McCade. Vezi-ți de treburile tale! N-am nevoie de nici o gardă de corp pentru a mă proteja.

De data asta, Shanda se înșela. Nici nu termină bine propoziția, că sună telefonul.

- Alo, draga mea?

Lee! Ar fi recunoscut dintr-o mie vocea sa de bariton, timbrul său catifelat, care făcea să freamăte mulțimile de femei care se strângeau în fața televizoarelor în fiecare luni seara, la ora opt. Dar pentru Shanda St. James, ea nu mai avea nici un farmec: s-ar fi lipsit bucuroasă s-o mai audă.

- Bună, Lee, spuse ea, fără prea mare tragere de inimă.

Jake ciuli urechile: înțelesese imediat despre ce era vorba!

- De ce ai plecat, iubito, fără să-mi spui?

- Nu mai e cazul să te anunț unde plec, Lee.

- Atunci, chiar vrei să ne despărțim?

- Pe ce ton vrei să-ți explic? Sunt de acord cu tine, suntem un cuplu foarte fotogenic...

Jake îi aruncă o privire amuzată, care o făcu să-și încrunte strașnic sprâncenele.Nu putea să iasă când vorbea la telefon?!

-...dar asta nu e de-ajuns pentru a fi fericită.

- Trebuie să vorbim despre asta.

Iată cum o luau iar de la capăt.Tot ce-i spusese nu servise la nimic.

- De ce nu chiar acum?

- Acum? Dar unde ești?

- Jos, dragă, la recepție! Dau câteva autografe și sosesc!

- Lee, nu vreau să...

- Știi cât înseamnă pentru mine imaginea mea...Ajung la tine în două minute!

Capitolul 3

- Să se ducă la naiba!

Shanda aproape țipase. Începuse să se sature de situațiile astea complicate.

- Unde e?

Vocea fermă și protectoare a lui Jake o făcu să-și regăsească sângele rece. Alergă să încuie ușa și-i explică:

- E jos. Urcă în două minute. Ai avut dreptate în legătură cu figurile pe care mi le face!

- Am spus ceva?

- Dar ai gândit-o atât de tare...

- La ce-ți servește să te baricadezi?

- Să câștig timp.

- De ce nu-i spui deschis să dispară definitiv?

- Nu mă ascultă! Și e convins că dacă ne vedem, îmi voi schimba părerea.

- Chiar vrei să scapi de el?

- După câte văd, nici tu nu mă asculți! De zece minute își repet asta.

- Vroiam să obțin o confirmare, atâta tot. Nu-ți face griji pentru nimic. Nu va trebui nici măcar să deschizi gura, dacă n-ai chef.

Preluase controlul. Organizând rapid scenografia, umplu paharele, își scoase vesta și cravata, își ciufuli părul și, în cele din urmă, întredeschise ușa.

Shanda îl privea, destul de jenată.

- N-am chef de scandal.

- Dacă are măcar un pic de bun-simț, nu va ieși scandal. Nu vrei să-ți scoți rochia?

- Cu siguranță, nu! Dacă tocmai bunul simț îi lipsește...

- Cu atât mai rău! Mă refer la rochie, bineînțeles. Ar fi adăugat o tușă de realism foarte convingătoare. Și dacă prietenul tău n-are minte, nu-mi rămâne decât să gândesc pentru trei! Pantofii sunt tot o amintire de familie, ca rochia, sau ești de acord să te desparți de ei pentru puțin timp?

Ce enervant era!

- Chiar trebuie?

- Să zicem că ar contribui la atmosferă.

Cu strângere de inimă, Shanda cedă. Se aplecă să-și desfacă baretele aurite ale sandalelor. Curios cât de mică se simțea fără tocuri. De-abia ajungea la umărul lui Jake. Asta nu-i plăcea decât pe jumătate: Jake avea deja prea mult tendința s-o privească de sus!

Cu vârful cizmei, Jake împinse sandalele spre canapea. Își desfăcu câțiva nasturi de la cămașă, își suflecă mânecile și reveni la Shanda.

- Să vedem...Nu, nu merge așa. Ești pusă la patru ace. N-o să creadă niciodată că te-am atins. Întoarce-te.

Shanda îl ascultă. Jake îi scoase agrafele care-i susțineau cocul și buclele-i căzură în dezordine pe umeri.

- Așa e mai bine.

Nu neglija nici un detaliu, om de acțiune și organizator în același timp. Iar Shanda îl lăsa. De ce? Nu știa. Într-o viață în care își asuma singură toate responsabilitățile aprecia, poate, această mică paranteză. Măcar o dată cineva decidea în locul său! Dar farmecul noutății dispăru repede. Să lase frâiele altcuiva? Niciodată, era mult prea periculos. Jake nu-și dădea, cu siguranță, atâta osteneală dintr-un devotament dezinteresat! Ghicea foarte bine adevăratul său motiv, dar, până la urmă, dacă putea s-o ajute să scape de Lee, îi va rămâne veșnic recunoscătoare. Lee Masters chiar credea în imaginea personajului playboy irezistibil pe care i-o creaseră jurnalele. Greu ar fi crezut că o femeie putea să prefere un alt bărbat în locul lui!

Jake se așeză pe canapea și o trase pe Shanda pe genunchi. Shanda rămânea rigidă, extrem de jenată de ridicolul situației. Nu se simțise niciodată atât de proastă. Dacă Jake ar înceta s-o privească așa! Ai fi zis că se amuza!

- Jake, n-o să meargă! Niciodată Lee nu va crede...

- Ai dreptate.

Rapid și flexibil ca o pisică, se întinse pe canapea și o trase și pe Shanda. O ținea lipită de el cu mâinile sale puternice.

- E mai bine, nu-i așa? Veridicitatea scenei se îmbunătățește cu fiecare clipă.

Degetele i se aventurară spre coapsele tinerei, și-i mângâiau genunchiul.

- Jake, eu...

- Nu uita că trebuie să fim convingători.

- Nu mă pot împiedica să nu consider că această scenă este grotescă.Nu, oprește-te! Mă gâdil foarte ușor.

Ca răspuns, buzele lui Jake îi atinseră tâmpla. Lipit de fața sa, obrazul lui Jake îi părea un pic aspru, și senzația nu era neplăcută. Promisiuni viitoare îi străluceau în ochi. Se aplecă spre ea. Shanda nu protestă. Știa că așa se va întâmpla. Știuse de la prima lor ciocnire, acasă la J.B., dar refuzase să accepte, chiar și față de ea însăși.

Gura sa mai păstra încă gustul vinului pe care-l băuseră împreună, și era strâns lipită de a ei. Shanda se abandonă plăcerii de a fi sărutată. Sărutul deveni mai serios și mai profund. Camera începu să se învârtească. Simți cum mâna lui Jake se pierdea pe spatele ei.

- Fir-ar să fie, unde e fermoarul?

De ce n-o mai deranja acum? Cu un ușor geamăt nerăbdător, se lipi de el, căutându-i buzele. Jake nu se împotrivi, încântat.

- Shanda! Ce se întâmplă?

Dacă ar fi știut! Dar, de fapt, cine vorbise? Jake privi spre ușă. Și ceea ce vedea nu părea să-i facă o deosebită plăcere. Se întoarse: silueta înaltă a lui Lee era în cadrul ușii. Lee Masters! Uitase complet de el. Încercă, instinctiv, să se ridice, dar o mână de fier o împiedică. Jake o luă după umeri, într-un gest care-i stabilea clar drepturile asupra ei.

- Cine ești? întrebă el, cu o voce de gheață.

- Lee Masters.

Noul sosit luă o poziție de fotomodel, ca și cum aștepta să fie aplaudat. Dar pronunțarea numelui său nu părea să-l tulbure pe Jake. Shanda se abținu să zâmbească. Era, probabil, singurul cetățean din Statele Unite care nu-l cunoștea pe Lee Masters, celebrul erou al serialului de televiziune „Dreptatea", care încânta în fiecare luni seara milioane de telespectatoare. Plutind pe mări în voia scenariilor mai mult sau mai puțin veridice, Lee întruchipa un fel de Robin Hood maritim, un pirat cu inimă mare, care captivase audiența feminină. Lee Masters, regele aventurilor romanești! Părul său blond și lung, surâsul său strălucitor și gropița îl ajutau de minune să joace acest rol. În viața de fiecare zi sau pe platoul de filmare, își plimba corpul zvelt și mușchiulos, în inevitabilul costum de pirat: pantaloni mulați și cămașă albă cu mâneci bufante. Gulerul răsfrânt în mod generos lăsa să se vadă un lanț de aur cu medalion și părul de pe piept, blond și cârlionțat.

Shanda se întrebă din nou ce putuse s-o atragă la el. Aerul său relaxat, poate? Se cunoscuseră la niște prieteni comuni. Se plăcuseră și se logodiseră. O mare greșeală, de care-și dăduse apoi repede seama. Când Lee surâdea, gropița adorabilă din obrazul său te subjuga. Când deschidea însă gura, sărăcia conversației te dobora. Victimă a propriei sale reclame, Lee credea că trebuie să se dăruiască, trup și suflet, admiratorilor săi. Decisese astfel că avea nevoie de o logodnică fotogenică, în stare să placă publicului său drag. Shanda corespundea exact căutărilor sale. Dar reciproca nu era valabilă! Mult prea superficial, Lee nu avea stofă de soț.

Shanda rupsese relația, reproșându-și cu severitate toana sa demnă de o adolescentă. Dacă stătea să se gândească mai bine, viața pe care o ducea era în parte responsabilă pentru acest pas fals: muncea atât de mult încât nu mai ieșea, nu mai vedea pe nimeni, și iat-o deci la mila unei voci calde și a unui surâs fermecător. Cu toate astea, nu era ușor să rupi o relație cu Lee! Un bărbat adulat cum era el, accepta cu greu să nu fie iubit. Cea mai bună dovadă în acest sens era prezența lui în această cameră de hotel...

Jake se ridicase, fără a o lăsa, însă, din brațe, pe tânără.

- Așadar, tu ești Lee Masters?

- Shanda merită ce-i mai bun, răspunse liniștit actorul.

Vru s-o ia de mână pe Shanda, care se împotrivi. Jake se opri chiar sub nasul lui, cu un aer deloc mulțumit. Shanda privea scena cu mare interes, pentru că promitea să fie

palpitantă. Paria pe Jake, dar lupta avea să fie dură. Actorul se credea invincibil, ceea ce-i dădea un mare avantaj psihologic! Îi aruncă intrusului o privire întunecată, privirea piratului care-și trăsnește nemilos dușmanul. Jake nu păru să fie în mod special impresionat.

- Și tu, cine ești? Ce face logodnica mea în brațele tale?

- Numele meu e Jake McCade. Și dacă aștepți un răspuns la ce-a de-a doua întrebare, află că tocmai ne sărutam.

- De ce?

- Poftim...

- Nu înțeleg de ce să te sărute, când mă are pe mine.

Infatuarea sa îl lăsă pe Jake cu gura căscată. Se vedea că nu știa cine era Lee Masters! Shanda își înăbuși un râs nebun. Dorise să conducă el discuția, să se descurce acum singur!

Încă sub impactul mirării, Jake alese tonul sarcastic:

- E deplorabilă atâta lipsă de gust, Masters.

- Nu te-am obligat s-o mărturisești.

Lee nu clipea. Jake se îngălbeni la auzul insultei. Shanda îl privi, dar se abținu să intervină. În adâncul ochilor îi sclipea o luminiță batjocoritoare. Chiar dacă nu-l cunoștea ca actor, Jake îl înțelegea mai bine ca un psiholog. Orbit de vanitate, Lee nu-și dădea seama ce vorbea. Arogant și naiv! Jake decise să profite din plin.

- Bineînțeles c-ar fi trebuit să rămână alături de tine. Dar are scuze: a ars-o strălucirea ta.

- Aha, înțeleg!

- O complexezi și se teme că nu este la înălțimea ta.

- Asta este de înțeles, dar trebuia să-mi fi spus! Aș fi ajutat-o. Poate are nevoie de o nouă tunsoare. Dar nu, buclele dau foarte bine în poze.

Fața i se lumină:

- Ar trebui să slăbească câteva kilograme, asta i-ar ridica moralul! Asta e, Shanda, un mic regim! Cunosc o stațiune termală trăsnet...

În fața aerului serios și imperturbabil al lui Jake, Shanda se străduia să fie la fel. Sugestia lui Lee îi fu fatală. Se refugie în brațele avocatului său de moment, sperând ca hohotele sale de râs înăbușite să pară provocate de lacrimi.

- Vezi, superioritatea ta o deprimă.

Lee încercă s-o încurajeze.

- O să te obișnuiești, draga mea.

- Să nu te gândești! Cum să se obișnuiască să trăiască în umbra ta, fără speranța de a putea într-o zi să te egaleze?

Jake juca tare. Dar nimic nu-l mira pe marele actor. Pe jumătate gâtuită de râs, Shanda hohotea în continuare.

- Haide, nu trebuie să plângi așa.

Lee părea nedumerit. Rolurile de pirat nu-l pregătiseră pentru tragedie.

- Crezi că o să se descurce? Ce pot face?

- Nimic! Chiar nimic. Nu vrea să te schimbi pentru ea. Te admiră prea mult. Ar fi mai bine să te întorci de unde ai venit, și să-ți găsești o altă logodnică.

- Revin mâine să vorbesc cu ea. Cu siguranță, o să se simtă mai bine mâine.

- Mâine nu va mai fi aici. O iau la mine, pentru că are nevoie să se odihnească.

- Revin mâine dimineață, repetă Lee încăpățânat. Dacă n-o găsesc aici, trec pe la tine.

Deschise ușa.

- Cum ai spus că te cheamă?

- N-are nici o importanță; sunt un prieten.

- Pe mâine, murmură Lee ieșind.

De-abia închise ușa, că Shanda izbucni în râs:

- A luat totul în serios! Ar trebui să-ți fie rușine!

- În nici un caz. Dar spune-mi, dragostea mea, cine e cretinul ăsta? Părea atât de pătruns de importanța sa! Am încercat să-mi dau seama de unde provine, dar n-am reușit!

- Pentru că este Lee Masters!

- Mi-a spus-o și el, dar nu mă ajută.

-"Dreptate" trebuie să-ți spună ceva, nu?

- Îmi pare rău să te dezamăgesc...

Shanda luă poziția celui care se apără de un dușman imaginar.

- Ha, ha! Vei muri, șarpe nemernic! Hai, Jake, trebuie să-l fi văzut măcar o dată! Eroul celor șapte mări, pe jumătate Zorro, pe jumătate Robin Hood, în fiecare luni seară, la televizor!

- Cel care apare pe ecrane cu o cămașă plină de zorzoane?

- Ai ghicit! Sigur, n-ar aprecia descriera făcută, dar despre el este vorba.

- Cum ai putut să te logodești cu un astfel de tip?

- Fără îndoială din cauza gropiței din obraz.

- Gropiță? Ce legătură are asta cu logodna? De altfel, n-am văzut nici o gropiță!

- Normal, pentru că nu-ți zâmbea, îi explică Shanda. Eu am beneficiat de o paletă largă de zâmbete, care-i fac o mică virgulă adorabilă în obraz.

- Până într-atât încât să-ți pierzi tot simțul critic?

- Da. O nebunie trecătoare. Dar te asigur că n-a durat decât patru întâlniri!

Jake o privi cruciș. Specia feminină era uneori deconcertantă.

- O gropiță...! Haide, fă-ți bagajele. L-ai auzit pe Zorro. Va fi aici mâine dimineață. Plecăm imediat.

- Nu te reține. În ce mă privește, o să schimb hotelul pentru a-i încurca pistele.

- Să schimbi hotelul? Ce copil ești! Fără rezervare nu vei găsi nici o cameră liberă.

- Lee a reușit să obțină una în hotelul ăsta!

- Hotelurile au întotdeauna câteva camere libere, dar sunt rezervate celebrităților. Mă tem că nu faci parte din această categorie.

- Ei bine, o să rezolv mâine. Pentru moment, vreau să dorm.

- O să vină aici de dimineață...

- Atunci când nu filmează, Lee se trezește rar înainte de prânz. Ceea ce o să-mi lase un timp de gândire.

Doar privind atitudinea pe care o adoptase Jake, Shanda își dădea seama că nu va scăpa prea ușor.

- Îmi pare rău că prima noastră întâlnitre s-a derulat atât de rău.

Ia te uită! Tactica presiunii lăsa locul uneia mai subtile. Din fericire, Shandei nu-i lipsea niciodată replica:

- Fără îndoială, pentru că această ciocnire nu are darul să mă îmblânzească față de avansurile pe care mi le faci!

Un zâmbet larg apăru pe fața lui Jake.

- Nu doar pentru asta. Oricum, o să te îmblânzesc. Rezistența ta nu face decât să adauge mai mult piper poveștii și asta nu mă deranjează. Nu, motivul regretelor mele este dezamăgirea lui J.B. Vestea vizitei tale i-ar făcut plăcere, iar eu am stricat tot. Ar fi foarte fericit să-i accepți invitația. Mai ales că trebuie să plece peste câteva zile într-o călătorie de afaceri.

- Plecarea asta cade prea bine. Nu cumva ai inventat-o?

- S-o inventez? Chiar mă crezi capabil să mint?

- Te cred capabil de orice când vrei să-ți atingi scopul.

- Bietul J.B.! Chiar nu ți-e milă de un biet om singur?

- Jake, ești odios. După câte am văzut, J.B. părea să fie în formă și, avându-te pe tine alături, nu cred că are ocazia să se simtă prea singur!

- Vrei să-l lipsești de bucuria pe care i-ar putea-o dărui noua sa familie doar pentru că nu mă simpatizezi pe mine?

- N-ai nici o treabă cu loviturile sub centură, nu-i așa?

- Nu când sunt utile! Sincer, Shanda, familia contează foarte mult pentru el.

Se apropie și o luă de mână.

- Relația asta poate să-ți aducă mult și ție, dar și lui. Ar fi păcat să renunți, chiar dacă eu ți-am trezit o anumită teamă.

- Tu, teamă? Nu te ambala, Jake McCade! Nu mi-e teamă de nimeni, și cu atât mai puțin de tine!

- Încântat să aflu. Așadar, nimic nu te împiedică să accepți invitația lui J.B.

Ca să fie sinceră, invitația era tentantă, dar nu vroia să-i dea satisfacția unei capitulări rapide.

- O să mă mai gândesc.

- Foarte bine. Și mai trebuie să te gândești la ceva.

O luă în brațe și o trase spre el, punându-i mâna după ceafă. Shanda se înfioră. Se sprijini de ușă și poziția o dezechilibră, creând o situație în care trupurile lor erau într-o poziție mai intimă decât și-ar fi dorit.

- Nu mă pot gândi la două lucruri în același timp!

- Te subestimezi, draga mea.

Buzele lui Jake îi atinseră pleoapele și tâmplele, apropiindu-se încet de gura ei. Shanda simțea cum îi fuge pământul de sub picioare. Dacă ar fi avut mai multă experiență cu bărbații! Absorbită de dimineața până seara de o meserie care o pasiona, decisese, o dată pentru totdeauna, că se putea foarte bine lipsi de ei. Din păcate, în timp ce ea se omora cu munca, Jake nu se mulțumea doar să-și rafineze petrolul. Își rafina și tehnicile de seducție, care păreau foarte bine puse la punct.

În orice caz, dădeau rezultate. Nu doar că Shanda era pe punctul de a-și schimba părerile în legătură cu sexul, dar dacă nu-și revenea rapid nu mai avea mult până trecea la practică! Jake o săruta cu înfocare. Una din mâini i se aventurase în jos...

- Lasă-mă! Cum vrei să mă gândesc într-o astfel de poziție?

Era roșie ca focul la față. Jake surâse. O scânteie amuzată strălucea în colțul ochilor săi întunecați.

- Nu ți-am cerut să-mi răspunzi pe loc. Pentru J.B., aștept. Din contră, aș vrea să-mi răspunzi foarte repede la următoarea întrebare: unde e fermoarul rochiei?

- N-are! E cusută pe mine!

Îi aruncă o privire furioasă, interzicându-i să meargă mai departe. Jake îi dădu drumul, mormăind.

- Ai noroc că sunt răbdător.

El, răbdător? Ce tupeu avea!

- Să fii la noi mâine dimineață, Shanda. Poți să-i povestești ce vrei lui J.B., atâta timp cât nu instalezi nici o cameră de luat vederi. De altfel, nu văd de unde ai scoate-o. Așadar, n-avem de ce să ne temem în legătura cu asta, nu?

O răsplăti cu un sărut care o tulbură și trânti ușa în urma lui.

Nimic de care să se teamă? Atâta timp cât ignora meseria Shandei. Meseria care o captiva atât de mult era realizarea de documentare istorice pentru televiziune. Bineînțeles, Shanda nu avea nici o intenție să facă publică viața particulară a lui J.B.! Dar Jake nu va da credit bunei sale credințe, dacă va afla că lucrează pentru o televiziune.

Tânăra se dezbrăcă, făcu repede un duș și se strecură în lenjeria curată. Renunțase de mult la cămășile de noapte enervante, care reușeau întotdeauna să se ridice până la gât! Închise ochii. Somnul întârzia să vină. Povestea asta începuse rău. E adevărat că lucra în mass-media, dar documentarele sale n-aveau nimic de-a face cu jurnalismul de scandal! Unul din echipa ei era chiar selecționat pentru premiile Emmy, Oscarul producțiilor de televiziune. Dar Jake McCade nu avea simțul nuanțelor. Nimic de care să se teamă? Asta rămânea de văzut.

Capitolul 4

A doua zi, într-o superbă după-amiază de vară, Shanda trecea pragul porților de fier forjat care ducea la casa familiei McCade. Parcă mașina în fața impozantei clădiri din cărămidă, când Jake își făcu apariția. Cu o pereche de blugi decolorați și o cămașă în carouri, ținuta sa nu corespundea imaginii standard a unui miliardar și totuși... Înaintă spre ea, la fel de încruntat ca în ajun.

- Dacă n-o să zâmbești mai des, ai să uiți cum se zâmbește!

- Foarte amuzant, domnișoară St. James. Ăsta e tot bagajul tău? întrebă, arătând spre micul sac de voiaj din piele, aflat pe bancheta din spate a mașinii.

- Restul este în portbagaj, dar nu voi avea nevoie.

- Ba da. Dă-mi cheia.

Shanda ezită. Cu mâna întinsă, Jake se apropie, ajungând aproape ca Shanda să fie blocată între el și mașină.

- Ascultă, chiar nu cred că e nevoie să...

- Vorbim mai târziu. Lasă-mă să iau bagajele înainte de a duce mașina în garaj.

Ce să facă? Se supuse. Jake deschise portbagajul și scoase două valize grele cu o ușurință deconcertantă. Bietul portar de la hotel era cât pe ce să se prăbușească sub greutatea lor, iar pentru Jake păreau niște gentuțe. Mama Natură juca feste femeilor, dotându-i pe unii bărbați aroganți cu o superioritate fizică atât de evidentă. Jake McCade era un exemplu.

Văzând-o că încruntă sprâncenele, Jake o sărută pe frunte:

- Și tu ai uitat instrucțiunile de utilizare a zâmbetului? Sper că Zorro n-a venit să te deranjeze?

- Nu, am plecat cu mult înainte ca el să se trezească.

- Știu. Am sunat la hotel. Ce-ai făcut toată ziua?

- Turism, ce-ți închipuiai? Că am luat-o la sănătoasa?

Cu câte o valiză în ambele mâini, Jake o conduse în camera sa.

- M-am gândit și la posibilitatea asta.

- Și nu te-ai înșelat. Când am văzut că mi-ai plătit nota, era cât pe ce să mă întorc direct acasă! Nu-mi plac manierele tale, Jake McCade. Nu trebuie să te ocupi de mine, și adu-ți aminte că deși am acceptat invitația tatălui tău, nimic nu mă împiedică să mă răzgândesc.

Jake o privea fix, comparându-și voința cu a Shandei. Shanda se aștepta la o replică usturătoare, dar Jake se mulțumi să urce scările în tăcere și deschise ușa, făcându-i loc să pătrundă în cameră.

Lambriuri din lemn deschis la culoare, tapiserii pastel, mochetă albastru deschis, nu se putea ceva mai feminin. Patul mare și rustic era asortat cu măsuța pentru toaletă, motivul cuverturii semăna cu cel al perdelelor, care dădeau spre un balcon mare. Văzând buchetul de ferigi așezat pe comodă, Shanda simți cum i se topește toată ranchiuna:

- O, Jake! Este încântător!

Așezată pe un fotoliu înalt cu spătar, o blană superbă îi aștepta parcă mângâierile. Își afundă mâna în blana roșie și bogată. Ce senzație plăcută! Jake puse valizele pe pat. Shanda se pregătea să vadă baia, când un zgomot o atrase spre balcon. Se apropie și descoperi o felină uriașă, cu ochi strălucitori! Își lipise botul de sticlă, cu dorința clară de a intra în cameră. Shanda scoase un țipăt gâtuit și se ascunse în brațele lui Jake.

- Încet, inima mea! N-ai de ce să intri în panică!

Shanda tremura ca o frunză în vânt. Prea tulburată pentru a putea vorbi, își ascunse fața la pieptul lui Jake.

- Să nu crezi că nu-mi convine situația, spuse Jake zâmbind, dar aș dori să știu ce te-a speriat atât de tare!

- Acolo, în spatele geamului...

- Ce-i?

- Asta-i tot ce spui? O bestie oribilă încearcă să intre în camera mea și tu ești atât de calm!

Zâmbetul lui Jake devenea din ce în ce mai larg.

Îl mușc dacă râde, hotărî Shanda.

- Dar nu este decât Peg!

Îi dădu drumul și se duse să deschidă ușa de la balcon.

- Doar n-o să faci asta, Jake!

Prea târziu. Dintr-o săritură, animalul era în pat. Shanda nu avu nici măcar timpul să se ascundă sub el. Paralizată, vedea cum bestia se apropia... E drept că de aproape, această panteră părea mai puțin înspăimântătoare. Acum, că nu mai avea botul strivit de geam, părea mai degrabă o pisică uriașă, cu niște dimensiuni absolut anormale. Adulmecă disprețuitor părul Shandei și părăsi demn încăperea.

- Jake, îmi explici ce s-a întâmplat?

- Peg e o pisică cumsecade, pe care am adoptat-o.

- Glumești! N-am văzut niciodată o pisică atât de mare!

- Pentru că n-ai văzut până acum o pisică sălbatică. Peg își petrece timpul pe acoperiș sau în vârful copacilor și se amuză să sară pe noi când ne așteptăm mai puțin. Așa că atunci când stai întins și îți faci liniștit siesta, zece kilograme de mușchi îți aterizează brusc pe stomac. Un adevărat coșmar!

Shanda izbucni în râs, total liniștită acum.

- Că veni vorba de coșmar, reluă Jake, să ne așteptăm la debarcarea piratului celor șapte mări, plecat în căutarea eroinei sale?

- Lee? M-ar mira. Nu este atât de coerent în idei.

- Dacă ai fi a mea, nu m-aș da bătut atât de ușor.

- Ce simț ascuțit al proprietății ai!

- Pur și simplu îmi apăr ce-mi aparține.

- Da, dar nu despre tine este vorba. De fapt, trebuie să fac o mică precizare: nu aparțin nimănui.

- Parcă erai logodnica lui.

Sprâncenele-i încruntate arătau clar dezaprobarea sa.

- El a decis și în numele meu și acum plătesc asta destul de scump! Nu voi mai lăsa pe nimeni, niciodată, să-mi spună ce să fac.

- Unii sunt mai potriviți decât alții să decidă pentru doi. Ai făcut o alegere greșită. Data viitoare...

- Nu va mai fi o dată viitoare! De-abia am scăpat! În privința bărbaților voi ține regim pentru câtva timp. Iar în privința lui Lee, nu-ți face probleme. În curând va fi convins că inițiativa despărțirii îi aparține.

- Eu nu sunt atât de sigur. Părea hotărât să te recupereze. La urma urmei, a bătut drumul până aici din Los Angeles.

- Era în drum spre New York și o mică escală nu l-a costat prea mult. Ceea ce-l deranjează, este să mă vadă părăsindu-l înainte de a putea profita de publicitatea provocată de anunțarea logodnei noastre. Nu intenționa cu adevărat să mă ia de soție.

- Imbecilul!

- O, nu, în cele din urmă e un băiat de treabă.

- Vrei să-mi faci pe plac?

Shanda ridică întrebătoare din sprâncene.

- Să nu-mi spui niciodată că sunt un băiat de treabă.

- Liniștește-te, nu mi-ar trece prin cap!

Jake îi aruncă o privire întunecată și preferă să schimbe subiectul.

- Știi să înoți?

- Reușesc mereu să mă mențin pe linia de plutire, chiar și atunci când o sălbăticiune și un magnat al petrolului se unesc pentru a mă scoate din minți.

- După câte am observat, nu e foarte dificil...

- „Observațiilor" tale mi se pare că le cam lipsește rigoarea științifică!

- Ai dreptate. Dacă mă inviți cu atâta amabilitate, voi examina subiectul mai îndeaproape.

Privirea îi alunecă asupra corpului ei, arzătoare ca o mângâiere, și se apropie de ea.

- Unu-zero pentru tine, recunoscu Shanda, făcând un pas aproape insesizabil înapoi. Și acum, ce-ar fi să mergem să-l salut pe J.B.?

- Se întoarce acasă diseară. Ești condamnată să stai în compania mea. Repet întrebarea: știi să înoți? Dacă da, pune-ți costumul de baie. Doar dacă nu preferi să faci baie fără...

- Să nu contezi pe asta! Unde ne vedem?

- Te aștept pe hol, în capătul scărilor.

Shanda scoase din bagaje costumul de baie de culoarea jadului verde, și-l îmbrăcă. Nu-i mai rămânea decât să coboare. Dar dacă mai întâi și-ar aranja lucrurile? Nu-și putea lăsa totuși valizele larg deschise pe pat. Își agăță rochiile, apoi bluzele, apoi...

- La naiba! Mai bine să-l înfrunt imediat!

De zece minute, încerca să întârzie momentul în care ochii negri ai lui Jake se vor fixa asupra ei. Costumul de baie minuscul nu-i oferea protecția pe care și-ar fi dorit-o.

Îmbrăcă un halat de baie subțire, care de-abia îi acoperea coapsele, și fu nevoită să se acuze de lașitate ca să-și facă curaj să iasă pe ușă. Lașitate? În orice caz, pericolul era foarte real. Bărbatul care o aștepta în capătul scărilor îi amenința liniștea, și pentru prima oară în viață se simțea vulnerabilă.

Cu toate acestea, Jake se purtă ca un adevărat domn, cu excepția primei priviri, care o țintui, intimidată și roșind ca o liceană.

Ținea cont de avertismentul său? Poate. Sau înțelesese că n-avea nici un rost s-o bruscheze. Reușise s-o aducă pe terenul său și, ca un adevărat vânător, cunoștea virtuțile răbdării. Mai devreme sau mai târziu se va preda singură în latul său. Trebuia doar să aștepte.

După-amiaza se derulă fără incidente. Au înotat, au glumit, au vorbit vrute și nevrute, descoperind că au gusturi muzicale și literare comune. Apoi, Shanda se întoarse în cameră, pentru a face o baie înainte de a coborî la cină.

Se va preda singură...Această idee o urmărise o bună parte a zilei și-i era tare ciudă pe ea însăși. Se considera oare o pradă de gândea astfel? O biată căprioară înfricoșată, resemnată dinainte în fața colților lupului mare și rău? Unde se evaporase toată dârzenia ei?

Imaginea pe care o descoperea în oglindă nu o liniștea. Vedea o Shanda mai puțin obișnuită, mai puțin sigură de ea, mai tulburată decât ar fi vrut să accepte; se concentră asupra toaletei. Pe teritoriul inamicului, era mai bine să dea ce-i mai bun din ea. Alese pentru cină o fustă lungă, de mătase violacee

și bluză tot din mătase, de inspirație chinezească, încheiată lateral cu mulți nasturi. Un nor de parfum adăugă tușa finală de eleganță și, în cele din urmă coborî.

Prima parte a cinei se desfășură fără încurcături. Jake și J.B. recurgeau la tot farmecul lor pentru a o face să se simtă în largul ei. J.B. era un povestitor înnăscut. Știa să înfrumusețeze cea mai măruntă anecdotă, iar viața sa plină de aventuri îi oferea un repertoriu inepuizabil!

Cunoscuse începuturile exploatării petroliere în Oklahoma, concesiunile cumpărate prea rapid și revândute apoi pe nimica toată, orașele apărute ca ciupercile după ploaie, construite într-un elan entuziast și abandonate în scurt timp, căutători descurajați, care se întorceau acasă ruinați. Goana după aurul negru nu avusese doar eroi victorioși. J.B. evoca minunat acea epocă: în câteva cuvinte, știa să contureze un personaj, să descrie o atmosferă. Povesti cum se apucase de afaceri, investind puținii bani pe care-i avea într-un teren despre care nu se știa dacă era rentabil. Și într-o zi, petrolul țâșnise...

Shanda îl asculta, fascinată...Dacă l-ar fi putut filma! Își mușcă imediat limba. Chiar și gândul era periculos! O privire vinovată venea dinspre Jake. O privea de ceva timp și, văzându-se descoperit, surâse batjocoritor, fără să-și mute privirea. Tânăra roși. Jake nu-și ascundea dorința. Privirea lui era ca și cum mâna sa ar fi atins-o, ca și cum s-ar fi asigurat că-i aparține. Refuzând să intre în jocul său, Shanda își îndreptă atenția spre J.B. Tocmai termina o povestire

complicată, dar râsul care marcă încheierea nu se datora vervei sale comice. Shanda roși tare: își dădea foarte bine seama că Jake râdea de timiditea ei.

- Și tu, micuțo, cu ce te ocupi?

Fir-ar să fie! Amabilitatea lui J.B. o punea în încurcătură. Încercă să evite întrebarea:

- Ei, știi cum e în California, toată lumea lucrează fie în industria aerospațială, fie în cinema.

- Nu-ți cerem o radiografie sociologică a câmpului muncii din California, preciză amabil Jake. Spune-ne doar care este meseria ta.

Shanda își luă inima în dinți:

- Lucrez pentru un canal de televiziune.

- Ca?

Jake continua să fie calm, dar fermitatea tonului său o alarmă pe tânără.

- Realizez filme.

- Interesant. Poți să ne spui ce gen de filme?

Un suflu înghețat îi însoțise cuvintele, transformând fiecare silabă într-o lovitură de pumnal rece. A, nu! Doar n-o să înceapă din nou! Dacă se distra făcând scenarii de groază, să o facă de unul singur. Shanda n-avea de gând să se justifice pentru o meserie pe care toată lumea o considera foarte respectabilă!

- Bineînțeles, răspunse ea sec. Din acelea care sunt imprimate pe o peliculă.

J.B. nu înțelegea foarte bine motivul acestui schimb de replici, dar simți că era cazul să intervină:

- Îți place să te uiți la televizor, Shanda? Când lucrezi toată ziua pentru televiziune, poate nu mai ai chef să te așezi în fața televizorului atunci când ajungi acasă!

- O, nu mă deranjează! Depinde despre ce emisiuni este vorba.

- Ei bine, dacă micul ecran nu te indispune, o să-ți arăt ultima mea jucărie! Un video pe care Jake mi l-a făcut cadou de ziua mea. Așteptați două minute să-l pregătesc.

- Te însoțesc!

Shanda nu vroia să rămână singură cu Jake. Se ridică în grabă și fu cât pe ce să tragă și fața de masă după ea; unul din nasturii bluzei se prinsese în dantela feței de masă.

- Nu te mișca.

Jake venise imediat. Degetele lor se atinseră în timp ce Shanda încerca fără succes să desfacă nasturele din dantelă. Jake desfăcu firele dantelei unul câte unul. Shanda rămăsese încordată, încercând să-și ascundă tulburarea care o cuprinsese.

- Ți-am spus să nu te miști, dar poți să respiri. Gata, te-am eliberat!

Halal libertate. Jake o prinse de încheietura mâinii și ochii săi negri o condamnau fără apel.

- Îmi datorezi o explicație, Shanda.

- În nici un caz. Ți-am promis la hotel că nu voi abuza de ospitalitatea tatălui tău și n-o voi face. Dacă nu ți-am vorbit de

meseria mea este pentru că n-are nici o legătură cu scopul pentru care mă aflu aici.

Ochii săi negri continuau s-o fixeze nemilos. Furioasă, se eliberă cu o smucitură:

- Dar ce fel de filme crezi că fac, pornografice?

- Nu e cumva vorba de genul acela de reportaje penibile în care indiscreția ține loc de talent?

Penibile? Shanda scâșnea din dinți. Așa aprecia el munca ei, care ar putea să-i aducă un premiu Emmy!

- Domnule magnat al petrolului, ar trebui să păstrezi o anumită distanță. Mai e un pic și ajungem la o luptă corp la corp! Mai bine du-te să răsfoiești revistele ca să te asiguri că nimeni n-a îndrăznit să-ți publice numele. Și lasă-mă în pace, o dată pentru totdeauna.

Dreaptă băț, se duse să-l găsească pe J.B. Jake o urmări cu privirea pe sub sprâncenele încruntate. Ar fi vrut s-o rețină, să-i explice. Și ca să fie sincer, ar fi vrut mai ales s-o ia în brațe. Obsedat de silueta ei subțire, ardea de dorința de a o atinge și de a o mângâia. Furios pe el însuși, dădu un picior scaunului și ieși.

***

- Așadar, J.B., ce o să ne arăți?

Shanda se instală pe canapeaua largă din piele roșcată. Biroul în care se aflau, cu parchetul foarte bine lustruit, cu mobilă patinată și cu o vastă bibliotecă, conținea de asemenea

tot ce-ai fi putut visa mai modern în domeniul imaginii și al sunetului : un sistem hi-fi, altături de un video-televizor. J.B. alese una din casetele video.

- E un documentar pe care l-am înregistrat în ultima mea călătorie. N-am avut încă timp să mă uit la el. Face parte dintr-o serie pasionantă, care vorbește despre cucerirea continetului american: debarcarea primilor coloniști albi în secolul al XVII-lea, cucerirea Vestului, trecând prin teritoriile, pe atunci necunoscute, ale statelor Virginia, Tennesse și Kentucky, fuga indienilor din fața albilor. Da, este o serie bine realizată. Nu știu cine a făcut-o dar jos pălăria!

De câteva minute, Shanda surâdea: emisiunea despre care J.B. vorbea cu atâta entuzism era ultimul său film!

- Episodul pe care o să-l urmărim povestește despre instalarea unei mâini de pionieri în câmpiile din Kentucky, în 1769. Erau conduși de un anume Daniel Boone, fost fermier tentat de aventuri. Pentru a ajunge în Kentucky, a trebuit să traverseze Munții Apalași, și să o ia pe urmele bizonilor! Aventura lor a rămas celebră și mulți alți coloniști au luat calea Vestului, pe Drumul pământurilor sălbatice, cum era cunoscut. Dar probabil știi toate astea, Shanda. Te deranjează dacă o să urmărim acest episod?

Dacă știa, bineînțeles că știa!

- Nu mă deranjează deloc, J.B. Istoria Americii mă interesează foarte mult.

J.B. apăsă pe telecomandă. În momentul în care numele Shandei apărea pe ecran, se întoarse spre ea:

- Și știi ce este cel mai interesant? Familia noastră a făcut această călătorie la sfârșitul secolului al XVIII-lea! Tatăl meu s-a născut în Kentucky. Când familia McCade s-a instalat acolo, singura cale de acces era acest faimos drum!

Ce coincidență stranie! Dacă ar fi știut că era vorba și de strămoșii săi în timpul realizării acestui episod! Dintr-o dată, își privi meseria cu un nou interes.

- O emisiune foarte bună, conchise J.B., la sfârșitul filmului. Aș vrea să știu cine...

Genericul fimului începuse să se deruleze pe micul ecran.

- Privește! spuse tânăra.

Numele său apăru pe ecran, scris cu litere groase.

- Poftim? Shanda St. James?

Shanda surâse, cu o falsă modestie în fața expresiei neîncrezătoare de pe fața lui J.B.

- Da.

- Măi să fie! Dar trebuie să-mi povestești! Ești regizoare?

- Nu chiar. Un regizor lucrează pe baza scenariilor, cu personaje imaginare. Materialul meu este istoria. Chiar dacă uneori, pentru a face documentarul mai atrăgător, recurg la actori când este vorba de reconstituiri, evenimentele filmate sunt adevărate. Cu ajutorul aparatului de filmat recreez trecutul pentru a-l face mai familiar spectatorilor, dar nu inventez nimic.

J.B. părea încântat s-o descopere pe tânără în această nouă lumină.

- Nu am înțeles foarte bine comportamentul lui Jake de adineauri.

- Când vine vorba despre televiziune, părerile sale sunt contaminate de prejudecăți! Știi cât de încăpățânat este...

- Așadar, nu știe exact cu ce te ocupi?

- Nu, a decis că lucrez pentru genul ăla de emisiuni dezgustătoare, în care camera pătrunde cu indiscreție în viața particulară a oamenilor. E ferm convins că intenționez să dezvălui publicului cele mai mărunte fapte și gesturi ale tale!

Bătrânul surâse.

- Crede că trebuie să mă protejeze. Dă-i timp să te cunoască. De fapt, ce s-a întâmplat?

- I-am spus să-și vadă de treabă!

Iată o fată care nu se lasă ușor păcălită, gândi J.B., în timp ce râdea.

- Spune-mi ce te aduce aici. Mătușa ta...

- Ca să fiu cinstită, trebuie să spun că intenționează să publice o carte despre istoria familiei McCade, spuse ea la un moment dat, după ce-i explicase scopul vizitei sale. O pasionează poveștile încurcate și misterioase. N-o să le treacă cu vederea doar pentru a menaja niște susceptibilități! Dacă o să ți se pară greu să dezvălui anumite detalii, mai bine păstrează-le pentru tine. Mi-ar părea rău ca rezumatul discuțiilor noastre să te jeneze sau să te rănească în vreun fel.

- Liniștește-te, sunt călit!

- Și nu este nimic delicat în viața tatălui tău?

- Nu știu. Eram foarte tânăr când a murit. Trebuie cercetat.

- Ezit să fac aceste lucru acum, când ne cunoaștem. Când am sosit, nu credeam că o să descopăr un personaj atât de important! Ziariști rău intenționați ar putea foarte bine să folosească dezvăluirile din cartea mătușii și Jake se va înfuria.

- Treaba lui! Trăiesc cum îmi place, iar ideea mătușii tale îmi este pe plac. Cum vom proceda?

- Pentru început, poți să-mi povestești tot ce știi despre tatăl tău și despre viața ta. Voi înregistra toate discuțiile.

- Nu pare foarte complicat. Amintirile mele vor fi de-ajuns?

- Dacă ai și niște fotografii și acte, mătușa Paige va fi în al nouălea cer.

- Să vedem... Da, cred că aș putea să te ajut. Va trebui să mă gândesc.

- Când începem?

Shanda își stăpânea cu greu nerăbdarea. Reușea, în cele din urmă, să-și atingă scopul!

- Peste vreo două zile. Mai am de terminat niște afaceri și apoi o să-ți stau, în totalitate, la dispoziție. Nu te deranjează să mai aștepți un pic? Ești în concediu, nu?

- Da, nu mă grăbesc, J.B.

- Perfect. Atunci, profită de acest răgaz pentru a te relaxa un pic. Jake se va ocupa să te distreze.

- Ca să fiu sinceră, eu și Jake nu...Să zicem că aș prefera să mă distrez fără el. Mătușa Paige mi-a cerut să consult arhivele societății istorice din zonă și asta o să-mi ocupe ceva timp.

De fapt, vroia să descopere vreo dovadă referitoare la divorțul lui Buell. Asta dacă admitem că a existat un divorț. Era însă mai bine să nu-i spună nimic lui J.B. înainte de a avea o certitudine.

- Sper că nu te lași intimidată de Jake?

Părea că o împinge să accepte provocarea!

- Liniștește-te, J.B. Nu dau înapoi la în fața primului obstacol! Fiul tău crede că ajunge să bată din palme pentru ca eu să-i dau ascultare. Se înșală amarnic!

Shanda zâmbi larg.

- Nu mai sunt de mult o fetiță ascultătoare!

Privirea amuzată a lui J.B. o urmări de-a lungul holului. În ultimii ani, viața de la fermă devenise foarte monotonă, dar cu o astfel de femeie în preajmă lucrurile puteau să se amelioreze!

Capitolul 5

Shanda se întoarse în camera sa în vârful picioarelor, ca să evite orice întâlnire inutilă.

Deschise ușa și privirea-i căzu pe o carpetă enormă de blană, întinsă pe mochetă.

- Peg, cum ai intrat?

Pisica întredeschise ochii de culoarea chihlimbarului, o studie fără grabă pe Shanda și mulțumită neîndoielnic de rezultat, continuă să-și facă siesta.

- Să nu crezi c-o să rămâi prea mult, o avertiză Shanda. Nu se pune problema să-ți petreci noaptea aici!

Peste un sfert de oră ieșea din baie, într-un halat albastru. Peg își schimbase locul și se instalase pe spătarul fotoliului larg din fața televizorului, întors cu spatele. Spătarul înalt ascundea micul ecran și auzi brusc vocea crainicului care anunța știrile de ultimă oră. Pisica asta știa chiar să folosească telecomanda!

- Nu știu cum ai reușit, mormăi Shanda în timp ce-și punea bluza pe umeraș, dar poți să faci orice ca să mă impresionezi, pentru că tot n-o să dormi la noapte aici! Eu mă culc, n-ai decât să te întinzi și să torci!

- Ei bine, iată pe cineva care a meritat din partea ta o atitudine mai puțin ambiguă.

Vocea lui Jake? Shanda sări spre fotoliu. Jake era într-adevăr acolo, ascuns de spătar, unde cine știe de când se instalase liniștit! Un zâmbet fermecător o întâmpină pe tânără:

- Dai întodeauna bună seara atât de fermecător?

- Nu, mi se întâmplă să fiu și dezagreabilă! Ce cauți aici?

- Mă uit la știri. Vroiam să aflu știrile meteo pentru următoarele ore.

- Cu siguranță n-ai un televizor la tine în cameră...

- Ba da, dar îl prefer pe al tău.

- Pot să știu de ce?

- Pentru că se află la tine în cameră și pentru că tot trebuie să-ți vorbesc...

- N-a fost de-ajuns ce mi-ai spus la sfârșitul mesei?

O luă blând de mână și-i sărută încheietura.

- Îmi pare rău, Shanda. Nu mai pot avea încredere în oameni, mai ales când este vorba de liniștea lui J.B. De aceea am venit, să-mi cer scuze.

Era ceva mai bine decât prima oară când se scuzase. Dar Jake zâmbea. Shanda se simțea slabă.

- Pacea nu durează mult la tine! Pe când următoarea ploaie de insulte?

- Atitudinea mea de până acum nu pledează în favoarea mea, de acord. Cum pot să-ți demonsterz buna mea credință?

Își apropie buzele de mâna-i gingașă, căreia nu-i dăduse drumul. Shanda tresări. Tot corpul său continua să vibreze la amintirea săruturilor din camera de hotel. Se simțea prea vulnerabilă pentru a-și asuma noi riscuri.

- Nu e nevoie de nici o dovadă, răspunse ea precipitat. Te cred pe cuvânt!

- Mulțumesc! Vrei să ne uităm împreună la știri?

- Țin să te anunț că pe fotoliu nu mai e loc.

- Ba da, pe genunchii mei.

O trase spre el. Shanda se încordă, încercând să-i reziste. Reticența ei aprinse o luminiță batjocoritoare în ochii lui Jake. Ghicea foarte bine cauza: după picioarele ei goale și crispate, își dăduse seama că nu mai purta nimic sub halat. Cu o mișcare un pic violentă, o făcu să alunece spre el și o luă pe genunchi.

- Vezi ce confortabil este?

Shanda îi aruncă o privire dură, luă o poziție țeapănă și se întoarse ostentativ spre micul ecran. Pe genunchii lui? Fie, dar la distanță! Jake puse mâna pe călcâiul ei. Shanda se mișcă imediat pentru a se elibera. Jake zâmbi. Schimbând tactica, își trecu brațul în jurul taliei; corpul ei era lipit blând dar ferm de al lui. Shanda emana un parfum de citrice, foarte senzual. Cu vârful buzelor, îi atinse lobul urechii și cu mâna îi atinse din nou călcâiul. Simți cum Shanda se încordează, fără a mai protesta de data asta.

Foarte tulburată, încerca să se concentreze asupra informațiilor. Degeaba. Bătăile inimii acopereau vocea jurnalistului. Bărbatul ăsta avea o putere diabolică asupra ei. O fascina. Ar fi trebuit să se revolte; în schimb, stătea cuminte pe genunchii lui, aproape pe jumătate dezbrăcată.

Despre ce se vorbea la televizor? A, da! Erau informațiile meteo! Vreme caldă și uscată, formațiuni..Cum? O tornadă?

- Ai auzit?

Se întoarse brusc spre Jake, lovindu-l fără să vrea cu umărul în bărbie!

- Ce te-a apucat?

Jake își freca furios bărbia.

- Dar trezește-te! Vorbesc despre o tornadă în Oklahoma!

- Nu te impacienta și lasă-mă să ascult. Nu e decât un avertisment. Are tot timpul să se risipească până ajunge aici.

- Nu e sigur. Și pentru asta...

Shanda sări în picioare și se strecură spre șifonier.

- Ce vrei să faci?

- Să mă îmbrac! Dacă urmează să fiu aspirată de un ciclon, prefer să fiu îmbrăcată decent.

Ușa șifonierului îi servea drept paravan. Halatul mototolit zbură prin cameră, după care Shanda își făcu apariția, îmbrăcată din cap până-n picioare. Puse mâna pe o pernă și pe cuvertura care acoperea fotoliul, și o luă spre ușă.

- Unde este adăpostul în caz de tornade?

Jake o urmărea, complet interzis.

- Păi,...nu avem.

- Poftim? Cu frecvența tornadelor care au loc pe aici și cu o casă amplasată pe deal! Este incredibil! Toată lumea are un adăpost în Oklahoma.

- Te asigur că nu este așa. N-am avut niciodată nevoie. De cincizeci de ani de când este construită această casă, nici un taifun n-a atins-o!

- Pentru toate există un început și n-am de gând să plătesc pentru asta! Nu aveți totuși un subsol?

- Bineînțeles, dar îți jur că este inutil...

- Atâta timp cât acest pericol va plana asupra noastră, nimeni nu va putea să mă miște din subsol!

Shanda deschise ușa.

- După tine.

În fața unei astfel de hotărâri, n-avea decât să se încline. Jake o conduse la subsol, unde erau amenajate o sală de sport și o încăpere cu un pat rudimentar.

- Ești mulțumită?

- Atâta timp cât rămâne bine ancorată de pământ, încăperea îmi convine de minune. Au fost tornade care au ridicat case întregi cu tot cu subsol.

Jake ridică ochii spre cer.

- Nu te înțeleg! În California riști în orice moment valuri uriașe sau un cutremur, iar aici intri în panică pentru o amărâtă de tornadă care încă nu a fost confirmată!

- O chestiune de obișnuință. Și apoi, cutremurele nu pot fi prevăzute cu două ore înainte. Și crede-mă, dacă s-ar anunța, mi-aș lua imediat tălpășița!

Își scoase pantofii se întinse pe pat și se înveli. Peg, care venise după ei, sări în pat.

- Pe mâine... asta dacă n-o să te ia pe sus tornada! Nu-ți uita aici prietenul.

Shanda arătă spre mingea uriașă de blană care torcea ca un motor de Formula 1.

- O mică rectificare dacă-mi permiți, spuse Jake, pe un ton batjocoritor. Pisica asta este prietenul tău. Intră în camera ta când are chef și împarte același pat cu tine! Nici unul dintre prietenii mei nu și-ar permite asta în prezența mea.

Închise încet ușa și urcă în salon. Gelos pe o pisică! N-ar fi crezut că așa ceva poate exista!

Peste patru ore, Jake cobora din nou. Shanda dormea liniștită, cu pisica încolăcită lângă ea.

Fără cea mai mică remușcare Jake o dădu la o parte pe Peg, care scoase un mieunat sonor, în semn de protest. Shanda deschise ochii.

- A trecut tornada, inima mea.

O luă în brațe ca pe un fulg și o purtă pe brațe până în cameră. Shanda făcu ochii mici din cauza luminii.

- Cât e ceasul?

- E două.

- Ce faci, treaz în miezul nopții?

- Te culc.

O așeză pe un scaun în timp ce pregătea patul. Oricât de adormită ar fi fost, Shanda simțea planând pericolul.

- Mulțumesc, dar mă descurc singură. Sunt fată mare.

- Am remarcat. Ai de gând să te culci îmbrăcată?

- Liniștește-te, nu suport să dorm îmbrăcată.

Vorbise fără nici un subînțeles, dar privirea lui Jake devenise mai intensă. O fixă îndelung, apoi se întoarse, cu o umbră de regret.

- Hai să mergem, Peg. S-o lăsăm pe doamnă să se dezbrace.

- Nu mă deranjează.

Pisica se instală liniștită în pat, ca și când acesta i-ar fi aparținut. Jake îi aruncă o privire aprigă. Drept răspuns, Peg căscă să-și rupă maxilarele, ca și când își bătea joc de el!

Rămăsese treaz atâtea ore așteptând buletinul meteo, ca locul din pat să-i fie luat de o pisică! Frumoasă recompensă! Dar își va lua revanșa. De mâine, această Shanda St. James care se arăta prietenoasă doar cu pisicile, va primi o lecție adevărată. O să-i arate că sub învelișul de gheață dormita o femeie în carne și oase, care nu aștepta decât mângâierile sale pentru a se trezi...

Pe mâine, domnișoară St. James!

***

- Ce părere ai despre tablou?

Întinsă pe un șezlong la marginea piscinei, Shanda mângâia pe burtă pisica întinsă alături cu picioarele în sus, vizibil extaziată.

- Foarte înduioșător, răspunse Jake apropiindu-se. L-am putea intitula: imbecilul fericit. De altfel, și eu aș fi în aceeași poziție dacă m-ai mângâia.

Pisica s-ar fi transformat în tăciuni dacă Shanda nu și-ar fi retras mâna mai repede! Ce comparații făcea și Jake! Mai întâi, de ce venise să se împăuneze în fața ei, pe jumătate dezbrăcat? Nu exista oare în statul ăsta nici o lege care să reglementeze decența? Slipul lui miniscul de baie merita cel puțin opt zile de închisoare! Fără să vrea, privirile Shandei întârziară asupra pieptului său larg și plin de mușchi, acoperit de păr negru și des. Trebuia să-și abată cât mai repede atenția de la el; avea nevoie de un subiect banal de conversație pentru a îndepărta primejdia.

- Pari obosit.

Era salvată! Pentru moment.

- Mi-am petrecut jumătate din noapte transportând trupuri de femei prin toată casa.

- Ascultându-te, aș zice că a fost un film de groază!

- Groaza este a mea pentru că n-am putut profita. Dacă aș fi avut un cuvânt de spus, cunosc un trup de femeie care ar fi sfârșit prin a petrece noaptea în patul meu. Dar doamna care îl posedă continuă să prefere în locul meu pisicile. Ți-ai dat seama despre cine vorbesc?

- Deloc.

- Mincinoaso! Dă-te mai încolo.

De-abia avu timp să se retragă pentru a evita să fie strivită! Jake se întinse lângă ea și scoase un suspin de ușurare.

Văzându-se abandonată, Peg se cățără în cel mai apropiat copac și se așeză pe cea mai groasă ramură, aflată chiar deasupra șezlongului.

- Nu te jena!

Shanda se mișcă, încercând să ocupe mai mult spațiu pe șezlong.

- Știu că ești obosit, dar de ce-mi furi tot spațiul când două șezlonguri goale te așteaptă?

- Ești prea înghesuită? Rezolvăm imediat problema.

Înainte să reușească să protesteze, se strecură sub ea și o aranjă comod deasupra sa!

- Gata. E mai bine așa, nu?

- Depinde din ce punct de vedere privești.

- Ești prea încordată. Trebuie să te relaxezi, să profiți de concediu!

Shanda închise ochii. Buzele lui, la doi centimetri de ale sale, era mai mult decât putea suporta. Și cum să se relaxeze, lipită de un bărbat atât de viril ca el?

- Cu doar câteva minute înaintea sosirii tale, pluteam pe o mare de liniște.

- Foarte bine! Trebuie să ajungi din nou la acestă senzație. Pune-ți capul pe umărul meu și respiră adânc.

Fără să-i ceară părerea, conducea manevrele. Shanda l-ar fi lăsat, dacă nu i-ar fi observat privirea asupra sânilor.

- Gata, m-am relaxat! Pot să-mi reiau șezlongul, acum?

- O secundă! Tocmai îți spuneam...

- Nu suport să discut când o mână străină mi se plimbă pe coapse!

Jake îndepărtă ambele brațe, într-un gest teatral.

- E mai bine așa? Pot vorbi acum? Bine. Ce pui la cale împreună cu J.B. ? Și-a luat un aer conspirator și evită să-mi răspundă la întrebări!

- Nu înțeleg. N-am făcut altceva decât să-i vorbesc de mătușa Paige.

- Trebuia să plece într-o deplasare la sfârșitul acestei săptămâni. O călătorie stabilită de luni de zile! Și dintr-o dată, îmi cere să-l înlocuiesc. Cum îți explici toate astea?

- N-am nici cea mai mică idee. Nu mi-a spus nimic.

- Aș vrea totuși să știu...

- Ce?

Brusc sătulă, Shanda se eliberă:

- Ți-e chiar atât de greu să mă crezi pe cuvânt?

- Da. Dar asta nu mă îngrijorează, sunt obișnuit să îmblânzesc pisici sălbatice.

O strânse, inversând poziția, ținând-o acum lipită de pieptul său.

- Vezi? Sunt stăpân pe situație.

- Fii atent, Jake, sunt greu de îmblânzit.

- Vom vedea...

O privi drept în ochi și Shanda simți cum toată rezistența sa se topea. Hipnotizată, vedea cum gurile lor se apropiau. Gura lui Jake îi atinse tâmplele, gâtul, coborând spre sâni. Nu mai respira.

- Jake...

- Da?

Cu vârful limbii, îi desena arabescuri pe piele. Shanda încercă să-și vină în fire.

- Nu cred că...deci, ar fi mai bine...

Vocea ei era un simplu murmur gâtuit!

- Ce spui?

Jake se ridicase într-un cot și-i mângâia încet sânii. Shanda crezu că-și pierde cunoștința. N-avea curajul să-l respingă. Era prea târziu. Doar dacă nu intervenea ceva din exterior, altfel era într-o situație fără ieșire!

Brusc, Jake se lipi de ea, cu o înjurătură groaznică.Cu răsuflarea tăiată de șoc, Shanda avu impresia că un bloc de o sută de kilograme căzuse peste ei. Peste umărul lui Jake, văzu o pereche de ochi aurii care o fixau. Pisica asta juca rolul îngerului său păzitor, acum?

În orice caz, picase la momentul potrivit. Era amuzant.

Jake se ridică, proferând toate înjurăturile pe care le cunoștea. Nu era momentul să râdă de el. Dar ridicolul situației fu mai puternic. Shanda își ascunse fața în palme, încercând să-și stăpânească râsul. Rezultatul fu un hohot înăbușit pe care Jake îl luă drept geamăt.

- Shanda, s-a întâmplat ceva? Te-am rănit?

Se grăbi să-i pipăie coastele pentru a verifica dacă vreuna era ruptă.

- A fost mai mult spaima. Dar...de ce râzi?

Era prea mult. Shanda nu se mai putea abține.

- Scuză-mă...E prea caraghios! Dacă...dacă ai fi putut să te vezi!

Jake o privea cu răceală. Shanda respiră profund.

- Îmi pare rău, Jake. N-am putut să mă abțin.

- Te înțeleg foarte bine. O dorință irezistibilă. O pulsație. Tocmai simt cum urcă și-n mine una.

O luă după talie, o puse pe umeri și se îndreptă spre piscină.

- Jake?

Cu capul în jos, Shanda încercă să-și păstreze sângele rece.

- Doar n-o să mă arunci în apă pentru un râs nevinovat, nu-i așa?

Tăcere.

- Jake!

Se apropiau periculos de marginea piscinei.

- Oprește-te! Sunt plină de ulei pentru bronzat, toată apa se va umple de pete! Va trebui să schimbi apa din piscină și o să fie greu s-o cureți! Mă auzi?

- Pentru un minut de plăcere, accept toate sacrificiile!

Tânăra simți că alunecă. Se agăță instinctiv de el și un dublu jet de apă țâșni o dată cu plonjonul lor.

Shanda atinse fundul piscinei. Își făcu vânt cu piciorul pentru a ieși la suprafață, dar Jake o prinse ținând-o lipită de el. Gura sa se lipi de a ei.

Când ieși la suprafață, era pe punctul de a se axfisia!

- Idiotule! Ai fi putut să mă înec!

- Cine nu riscă, nu câștigă! De mult vroiam să încerc trucul ăsta!

O ajută să iasă din apă. Shanda se prăbuși pe șezlong și, fără să vorbească, îi arătă cu degetul un alt șezlong.

- Ce experiență! continuă Jake. Bineînțeles că n-am putut rezista mai mult de un minut. Dar imaginează-ți să fi fost întinși pe acest șezlong. Sărutul ar fi putut dura...

- Nu te gândești niciodată și la altceva?

- Ba da, bineînțeles. Mă gândesc să te dezbrac de sutien și apoi de slip, să admir acest corp drăguț așa cum l-a creat natura și să mângâi fiecare centimentru al acestei pieli de culoarea mierii. Mă mai gândesc să te duc la mine în pat și să te încălzesc în brațele mele. Pentru început...

Tulburată mai mult decât ar fi vrut să recunoască, Shanda se ridică. Jake încercă s-o rețină, dar Shanda se opuse hotărât.

- Ce se întâmplă, Shanda? Ai cel puțin treizeci de ani și...

- Douăzeci și șapte!

Își mușcă limba, dar era prea târziu. Vechile trucuri funcționau!

- Douăzeci și șapte, reluă Jake zâmbind, și îmi permiți să te ating doar când ești pe jumătate adormită sau când ai impresia că ești atacată de o panteră. Parcă ești o fecioară înspăimântată.

Shanda îi înfruntă privirea, roși intens, și nu-i răspunse.

- Ei bine... dacă aș fi știut... murmură Jake.

Tânăra își luă halatul.

- Presupun că ne vedem la cină, spuse ea cu o voce de gheață.

Jake aprobă din cap, încă sub impactul neașteptatei descoperiri. Shanda se îndepărtă demn. O urmări o secundă.

Așadar, nu făcuse niciodată... În profesia Shandei, o astfel de situație era o faptă de vitejie!

Gânditor, se așeză pe marginea piscinei. Intensitatea dorinței care o simțea pentru ea îi amintea de clipele adolescenței. De atunci, nu mai simțise nimic atât de puternic. Simțea nevoie nu doar să facă dragoste, ci și s-o protejeze și s-o răsfețe. Dacă un alt bărbat ar încerca s-o atingă, l-ar strânge bucuros de gât. Și cât de tacticos!

Shanda St. James... Zâmbi. Răceala ei aparentă nu-l păcălea. Nu întâlnise niciodată o femeie atât de senzuală. Degeaba rezista și se încorda, pentru că reacționa la cea mai mică mângâiere a sa. Da, o femeie adevărată, pe care n-o impresiona nimic, nici chiar banii săi! Era pentru prima oară când Jake se simțea cu adevărat prins într-o poveste de dragoste.

Capitolul 6

- De când ești în concediu?

După cină, se duseră toți trei în biroul lui J.B. Bătrânul se retrăsese un pic din conversație și Jake desfășura eforturi lăudabile pentru a o menține în limite civilizate. Dar Shanda nu percepea situația în același fel.

- De când am terminat ultimul reportaj jalnic care mi-a fost încredințat.

- Și când intenționezi să te întorci în California?

- La timp pentru a pune la cale următorul scandal cu care îi voi tenta pe telespectatori.

Jake se ridică nerăbdător și Shanda își stăpâni un zâmbet de satisfacție.

- Mea culpa. N-ar fi trebuit să te acuz fără să știu excat cu ce te ocupi. Presupun că este un pic prea târziu să te întreb.

În fața tăcerii sale încăpățânate, Jake reluă:

- Da. În orice caz, sunt sigur că te descurci foarte bine. Dar cum se face că la douăzeci și șapte de ani ești încă...

Shanda îi aruncă o privire de gheață.

- Încă ce ?

-... necăsătorită. Nu știam că bărbații din California sunt atât de mototoli!

- Ești mai mare ca mine, răspunse ea sec și nu văd vreun picior de odraslă prin casă.

La acest moment al discuției, J.B. consideră oportun să intervină. Era mai bine să evite momentul în care s-ar fi luat la bătaie. Tuși discret.

- Când pleci în Texas, Jake?

- Nu știam că e sigur! Atunci, înseamnă că tu chiar vrei să mă duc în locul tău? Îți amintesc că am o invitată.

- Mă ocup eu de ea în absența ta, nu te îngrijora.

- Scuză-mă, J.B., interveni tânăra, casa nu-ți aparține?

- I-am dat-o lui Jake de mult. În mod normal, locuiesc la ranchul meu din Buellton.

- Buellton?

- Tatăl meu a construit ranchul și orașul s-a ridicat în jurul său. A fost numit Buellton în semn de omagiu pentru tatăl meu.

Clar, învăța câte ceva în fiecare zi! Mătușa Paige va jubila de bucurie când o va suna să-i povestească!

- Poți să pleci liniștit, Jake, reluă J.B. O iau pe Shanda la ranchul meu.

- Hei, încet, J.B ! Tu ai organizat călătoria, eu nu știu nimic despre afacerea în cauză!

- Te pricepi la afacerile cu petrol, nu? Și la oameni? E suficient. În orice caz, este vorba de un contract cu Cole și Perkins pentru locația terenului lor. Nimic complicat.

- Asta spui tu! Sunt trei luni de când muncești din greu pentru a semna acest contract și crezi că e suficient să mă prezint eu, cu un zâmbet agreabil, pentru a obține semnătura lor? Cole e încăpățânat ca un catâr. Dacă nu te duci tu, pot să mă dau peste cap că nu va semna. Am pierdut din start.

Shanda observa scena cu interes. Reacția lui Jake i se părea disproporționată. În definitiv, o mică tranzacție, chiar mai dificilă, n-ar fi trebuit să-l sperie. Ai fi putut crede că vroia să scape de această călătorie! Și cum nu putea să-l refuze direct pe J.B. - îl iubea prea mult pentru a fi brutal - căuta disperat o portiță de salvare!

Dar J.B. nu putea fi îndupelcat de un argument atât de subțire:

- O să-l sun pe Cole dacă e mai bine pentru tine.

- Dar de ce nu te duci tu?

- Vreau să-i acord Shandei mai mult timp. O mutrișoară atât de adorabilă n-ar aștepta la nesfârșit întoarcerea unui bătrân! Și i-am promis s-o ajut.

Mutrișoara adorabilă profită de ocazie pentru a răsuci și mai mult cuțitul în rană. Adoptă cel mai inocent aer pentru a remarca:

- Mi-ai spus că familia este foarte importantă pentru J.B.

Jake îi aruncă o privire dură.

- Foarte bine. O să mă duc. Dă-mi dosarele ca să pot măcar să le studiez înainte de plecare. Dar te previn, J.B., n-o să-mi pierd timpul rugându-mă de ei să semneze. Am și eu afacerile mele care nu pot fi neglijate.

- Îți mulțumesc fiule, știam că pot conta pe tine. Dosarele sunt în camera mea, dacă vrei să te uiți pe ele acum.

Asta era ceea ce se putea numi o concediere blândă. Jake ieși, iar Shanda nu se putu abține să nu comenteze admirativ:

- Bravo, J.B.! Nu știam de unde a moștenit Jake talentul de a manipula oamenii, dar acum știu! Dar nu înțeleg unde vrei să ajungi. Aș fi putut foarte bine să te aștept.

- Da, știu foarte bine acest lucru. Și Jake știe asta, de aceea s-a enervat atât de tare! Nu înțelege ce pun la cale.

- Nici eu, dar simt că am un rol de jucat în planurile tale. Explică-mi totul!

- Bine. Vreau să-ți cer o favoare.

- De acord, J.B.!

J.B. o privi tandru. Ce tânără era! Dar după ce-i văzuse documentarele, își dăduse seama că era capabilă de ceea ce aștepta de la ea.

- Mulțumesc, Shanda. Ești generoasă, mai ales că nu știi în ce te vâri.

- Am încredere în tine, J.B. Dar de ce ai ținut să-l îndepărtezi pe Jake?

- Jake e un băiat de treabă. Nu te părăsește la nevoie. Dar are tendința de a controla totul!

- Am observat.

J.B. zâmbi.

- Acum câțiva ani i-am încredințat majoritatea afacerilor mele. Și de atunci, se ocupă de ele la fel de responsabil cum am făcut-o și eu! Omul activ care am fost își dorește însă să facă din când în când și ceva de capul lui! Pentru ceea ce vreau să-ți cer, prefer să-l știu neimplicat.

O lumină jucăușă stălucea în ochii bătrânului.

- J.B., nu mă mai ține pe jar! Ce vrei de la mine?

- O să avem timp să vorbim după plecarea lui Jake. Până atunci, bucură-te de două zile de concediu adevărat!

- Un mic șantaj te-ar determina să-mi spui?

- Cu siguranță nu, spuse bătrânul ridicându-se. Nu văd ce informație secretă ai deține despre mine. Mă duc la culcare. Noapte bună, fetițo.

- Noapte bună... Jocelyn Beverly!

- Hei! De unde știi cum mă cheamă? Nimeni în afară de Jake...

- Mătușa Paige ar fi un detectiv de prim rang.

- Înțeleg! Ei bine, dacă vreau să fi în continuare cunoscut drept J.B., va trebui să cedez șantajului! spuse J.B. zâmbind. N-o să afli ce aștept de la tine, dar pentru a-ți cumpăra tăcerea am ceva mai bun să-ți propun, șantajistă mică: ce-ai zice să ai acces liber în podul ranchului? Am depozitat acolo toată hârțogăria tatălui meu. Nimeni nu și-a băgat nasul și cred că există chiar un jurnal intim.

-Care n-a fost citit?

Shanda nu-și revenea. Peștera lui Ali Baba se deschidea sub ochii săi! J.B. îi făcu cu ochiul.

- Știam că pot conta pe discreția ta. Bună seara!

- Pe mâine, murmură Shanda, absentă.

În mintea ei se instalase deja în pod, descoperind comori sub straturile de praf: fotografii îngălbenite, vechi Biblii de familie, scrisori...Dacă ar putea împărtăși aceste clipe cu mătușa Paige! Dar nu era prea târziu pentru a o suna, chiar și ținând cont de decalajul orar. O astfel de veste o va pune imediat pe picioare!

Shanda se duse glonț spre camera ei. Din păcate, Jake apăru pe traiectoria sa. Ca urmare a impactului violent, scăpă dosarul din mâini și foile se risipiră pe parchetul bine lustruit.

- Vai, îmi pare rău...

S-au așezat amândoi în patru labe, adunând hârtiile risipite peste tot. Poziția îi dădea lui Jake o perspectivă interesantă asupra gambelor tinerei. Se ridică și se așeză confortabil, urmărind mișcarea fustei care se ridica pe coapse.

- Nu obosești uitându-te la mine cum muncesc?

Jake părăsi cu regret postul de observație pentru a o ajuta. După ce au refăcut dosarul, îl duse în birou, trăgând-o în același timp pe Shanda după el.

- Unde mă duci? Vroiam să urc la mine în cameră!

Fără să țină cont de protestele sale, o trase lângă el pe canapea.

- De ce erai atât de grăbită?

- Dacă e să mă iau după tine, ai zice că alergam ca o nebună.

- Era cât pe ce să mă răstorni!

- M-aș mira! Ești mult prea greu! Mai bine recunoaște că nu te uitai pe unde mergi.

- Câtă rea-credință! Mă rog! Presupun că este prea târziu să te mai educ! Tot nu mi-ai răspuns.

- Mă duceam s-o sun pe mătușa Paige.

- O suni în fiecare zi?

- Nu! Doar când am nou... mă rog, să-i dau vești.

Cu mania de a-și imagina ce era mai rău, era mai bine să treacă sub tăcere povestea cu podul.

- Aceeași impresie am avut-o și eu. Ca tine.

- Ca mine? Nu înțeleg...

- Exact ca J.B. Te plimbi cu aerul ăsta conspirativ care nu păcălește pe nimeni și aș vrea să fiu și eu la curent cu ce puneți la cale.

- Nu fi atât de curios! Ai putea să-l lași pe J.B. să se amuze un pic fără să-l supraveghezi ca și când ar fi un copil de zece ani. El e tatăl tău, și nu invers!

Jake o privi câteva clipe fără să spună nimic.

- Bine, spuse el în cele din urmă. O să vă respect secretele. Acum, vorbește-mi despre tine. Pentru că se pare că-l învârți pe degete pe J.B., aș vrea să aflu cine ești.

- Dar ți-am spus!

- Mi-ai povestit totul despre mătușa Paige. Acum vreau să știu mai multe despre Shanda St. James.

Tânăra suspină. Dacă insista, va ataca biografia completă!

- M-am născut în sudul Californiei. Am făcut primii pași la nouă luni, primele cuvinte le-am rostit la...

- Poți sări peste primii ani.

- Ești sigur? O să pierzi fascinantele aventuri ale dinților de lapte.

- Îmi asum acest risc. Continuă.

- Primul sutien l-am purtat la paisprezece ani și mama mea spunea...

- O idee bună, vorbește-mi despre familia ta.

- Am o mamă și un tată.

- Original.

- Care se iubesc și după treizeci de ani de căsătorie, asta este original! Am doi frați care locuiesc...

-... sub un acoperiș, au doi ochi, două mâini și două picioare. Să trecem mai departe, sau mai bine să revenim la tine, spuse el apropiindu-se.

Spuse aceste cuvinte în timp ce-i punea mâna pe coapsă. Shanda roși, fără să îndrăznească să spună ceva. O s-o trateze ca pe o fecioară înspăimântată.

- Mătușa Paige a fost un model pentru mine, când am fost tânără. Am studiat istoria pentru a urma aceeași carieră.

În timp ce vorbea, își încrucișă picioarele și mișcarea a făcut să-i alunece mâna lui Jake. Bravo.

- Și după studii?

La fel de natural cum îi respinsese Shanda avansurile, Jake o lua de la capăt! Își puse un braț după umerii ei. Shanda

simțea căldura corpului său. Sângele îi urcă în obraji și venele de la tâmple îi zvâcneau. Respira din ce în ce mai agitat. Ca și Jake, după toate aparențele. Era probabil contagios. Dacă ar fi știut un leac pentru această boală! Existau oare injecții anti-Jake?

- Jake?

- Da?

- Ar fi mai bine să continuu povestea altă dată.

- De acord.

Buzele lui Jake atinseră pleoapele tinerei, care tresări.

- E târziu, Jake. Ai cu siguranță o sumedenie de lucruri de făcut...

- Exact.

Gura sa se plimba, caldă și dulce, pe pielea Shandei.

-...pentru a te pregăti de plecare.

- Sunt altele mai urgente.

S-a terminat cu jocul de pe canapea! Jake trecea la acțiune. Și nu trebuia să-l lase. Căuta doar o companie de-o noapte. Nu, nu trebuia. Jake o sărută pe gură și orice gând conștient îi dispăru din minte. O săruta tandru, așteptând momentul în care va ceda și se va abandona. Shanda se lăsă purtată de val. Nu putea rezista. Refuzul ei se topise sub sărutările lui. Atunci, Jake o trase spre el, atât de aproape că-i auzea bătăile inimii. Mâna lui se aventură de pe spate spre sâni. Îndrăzneala mângâierii o aduse pe Shanda cu picioarele pe pământ. Se

îndepărtă regretând, dar fără să plece ochii. De ce încerca să-și ascundă tulburarea? Cunoștea prea bine femeile pentru a se înșela.

- Atunci, nu?

- Nu insista, Jake. Dacă vrei să te așezi acolo, spuse arătându-i cu mâna un fotoliu mare de piele, putem să continuăm conversația. Dacă nu, la revedere.

- St. James, nu ești o pradă ușoară!

Se ridică și apropie fotoliul de canapea.

- Despre ce vrei să vorbim?

- Tu m-ai adus aici, Jake! Vreau să dorm liniștită. Dacă nu ai nimic precis să-mi spui...

- Ce poate fi mai trist decât să te întorci într-o cameră goală?

- Goală? Glumești. Găsesc mereu un bărbat sau o pisică, și uneori pe amândoi o dată.

- Peg nu intră la socoteală.

- Taci! Dacă te aude, se va supăra tare!

Jake zâmbi, se aplecă spre ea și o luă de mână.

- Plec mâine dimineață, Shanda. Vreau să închei cât mai rapid afacerea lui J.B. Vroiam să știu dacă o să te mai găsesc la întoarcere.

- De ce te interesează?

- Nu face pe prostuța, inima mea. Vreau să te revăd. N-am terminat cu tine.

- Jake, nu știu unde vrei să ajungi.

Văzându-i aerul ironic, se corectă:

- Să zicem că știu foarte bine. Te sfătuiesc să pui cruce acestui plan. Dacă te apasă singurătatea, ia-ți carnetul roz și dă vreo două telefoane. Sunt sigură că se vor îngrămădi multe să împartă același pat cu tine!

- De ce refuzi să te culci cu mine?

Nu se putea mulțumi cu un simplu refuz? Nu, pentru domnul McCade orice decizie trebuia justificată! Shanda respiră adânc, încercând să-și păstreze calmul.

- Știi foarte bine ce mi se întâmplă când mă săruți. Îmi tremură picioarele, creierul meu intră în grevă, nu mă mai recunosc. O să-mi spui: culcă-te cu mine, va fi mai bine după. Ei bine, nu! Toată copilăria am avut sub ochi cuplul părinților mei, care se adorau. Am aceeași exigență în privința cuplului pe care o să-l construiesc într-o zi. Dacă mă dăruiesc, vreau ca și celălalt să fie capabil de o dăruire totală. N-am găsit încă acest bărbat, dar știu că merită să-l aștept. Așadar, ca să-ți răspund la întrebare: da, voi fi aici când te vei întoarce; nu, nu rămân pentru tine. N-o să mă culc niciodată cu un bărbat doar pentru a liniști furtuna care se naște în mine.

Se ridică, arătând prin asta că discuția se terminase.

- Ce încăpățânată ești! Crezi că pentru mine femeile sunt trofee pe care le colecționez?

O luă în brațe și o sărută până când corpul său încordat nu mai opuse rezistență. Atunci o îndepărtă, îi atinse pentru ultima oară buzele și o împinse spre ușă:

- Du-te la culcare, acum. O să mă întorc foarte repede și tu o să mă aștepți.

O privi cum urca scările, o siluetă grațioasă, inconștientă de feminitatea ei. Buclele care îi jucau pe spate și mișcarea ondulată a coapselor, totul emana senzualitate. Senzualitate de care nu era conștientă. Nu, nu era pregătit să renunțe! O să vedem cine va renunța primul.

Reluă dosarul, încercând în zadar să se concentreze. Shanda St. James nu va ceda. De ce ar face-o ? Nu-i explicase clar care era poziția ei? Îl onoroase cu sinceritatea ei, fără să facă pe mironosița, fără să pretindă că nu era tentată. După toate astea, putea s-o antreneze într-o simplă aventură fără viitor? Doar atât avea să-i ofere?

Capitolul 7

- Berry! Ce plăcere să te revăd, dragul meu!

Burdușit de aparate și de materiale de fotografiat, Berry cobora din mașină. Shanda se instalase comod pe peluza din fața ranchului lui J.B. și imediat cum îl zări pe Berry sări în întâmpinarea lui.

- Stop! Interzis să mă iei în brațe înainte de a pune în siguranță toate materialele!

Tânăra vru să-l ajute cu o geantă.

- Nu aia! urlă Berry. Țin la obiectivul ăsta mai mult ca la propria mea viață. Dacă-l scapi...

- Știi că ai devenit paranoic, dragul meu coleg?

- Știi cine mi-ar scoate ochii dacă un obiectiv stricat ar împiedica filmarea, draga mea realizatoare?

Shanda izbucni în râs și-l invită în casă, unde Berry își aranjă toată aparatura ca o mămică grijulie cu bebelușul ei.

- Acum poți să mă pupi.

- E minunat! Vroiam să mă arunc entuziasmată în brațele tale, dar nu! Trebuie să aștept ca domnul să fie pregătit. Pun pariu că pentru Nora...

- Nora mă cunoaște foarte bine, draga mea. Nu așteaptă momentul în care am agățată de gât o aparatură în valoare de două mii de dolari pentru a sări să-mi facă avansuri!

Berry își înăbuși un căscat.

- Călătoria asta fulger m-a sleit. Nu e pe aici un fotoliu confortabil pitit într-un colț?

Shanda îi indică o canapea și Barry se prăbuși pe ea.

- Da, e comodă. Și acum, draga mea, aștept explicații. M-ai sunat aseară la miezul nopții pentru a-mi ordona să vin cât mai repede cu aparatura de filmat, gata să turnăm kilometri de peliculă. M-am grăbit să sosesc, dar aș dori câteva detalii de genul: unde sunt, la cine și în ce scop?

- Tipul care a venit să te ia de la aeroport nu te-a pus la curent ?

- N-a deschis gura! De-abia a dat bună ziua! Mă întreb dacă se vorbește engleză în colțul ăsta pierdut de lume!

- Liniștește-te, te afli pe teritoriul Statelor Unite! Mai precis, la Buellton, în casa lui J.B. McCade.

- McCade, cel cu petrolul?

- Exact.

- Și ce caută umilul Berry Nolan în casa unui magnat?

- E o poveste lungă. Mai bine revino-ți. Pun pariu că mori de foame!

Berry scoase un grohăit patetic.

- Ai ghicit! Am sărit peste micul dejun pentru a prinde avionul! Cred că mi-a ajuns în călcâie stomacul, la ora asta.

- Bietul de tine. O să rezolvăm asta rapid.

Shanda îl conduse în bucătărie, unde i-o prezentă pe Ruby, o verișoară a lui J.B. care se ocupa de gătit. La cincizeci de ani, era încă sprintenă și pregătea cele mai gustoase torturi cu mere din regiune!

- Berry, ți-o prezint pe cea mai faimoasă bucătăreasă din Oklahoma. Te las pe mâini bune.

Era mai bine să-l hrănească înainte de a-l anunța ce-l aștepta: șocul va fi mai ușor de suportat!

La rândul ei, Shanda aflase despre ce era vorba cu o seară înainte, după ce-l tot chestionase pe J.B. despre faimoasa favoare pe care i-o ceruse.

După plecarea lui Jake, plecaseră la ranchul lui J.B, luând-o și pe Peg. Pe drum, J.B. se încăpățânase să nu-i dezvăluie nimic!

- Haide, J.B.! Nu mai este nici un risc să vând secretul, acum că Jake este departe!

În fața tăcerii bătrânului, Shanda atacă pe departe:

- Răspunde-mi prin da sau nu! Are legătură cu meseria mea?

- Da. Dar nu-ți spun mai mult decât atunci când vom ajunge la Buellton!

În mod clar, vroia s-o pună să filmeze ceva. Dar avea vreo idee despre faptul că aveau nevoie de aparatură și ținea oare

cont de pregătirile care trebuia făcute? Fără să mai vorbim despre faptul că avea nevoie de un operator.

Pe un ton devenit dintr-o dată profesional, tânără conchise:

- Dacă ghicesc corect, voi avea nevoie de operatorul meu, Berry Nolan. Adevărat sau fals?

- Adevărat. Sună-l diseară. Spune-i că trimitem să-l ia cineva mâine dimineață de la aeroport.

J.B. îi dezvăluise planul în timp ce-i prezenta proprietatea. Oprise mașina la marginea unei prerii superbe și au continuat conversația mergând prin iarba care se mișca încet sub bătaia vântului.

- De ce-i ascunzi lui Jake acest poiect?

- Din cauza unei rivalități dintre noi, îi explică J.B. zâmbind. Acum doi ani, am construit un muzeu la Buellton. Cu ocazia fiecărei aniversări a întemeierii acestui muzeu, fiecare se întrece să aducă cel mai frumos cadou. Ca să fiu sincer, seamănă mai mult cu o competiție. Aș dori să faci un film despre fondatorii orașului, despre viața și aventurilor acestora; o să vezi despre ce este vorba. Un fel de documentar amplu, care să arate tinerilor încercările prin care au trecut strămoșii lor. Aș vrea să fie mândri de moștenirea lor.

- Cât timp am la dispoziție pentru a împacheta acest frumos cadou?

- O lună.

- O lună ? Mi-ar trebui cel puțin două!Ai idee ce...

- Nu. În schimb, am bani. Suficienți pentru a putea respecta termenul stabilit. Spune-mi de ce ai nevoie și voi tripla suma!

- Bani! Bani! Nu vor rezolva toate problemele!

J.B. se sprijini pe gardul de lemn care înconjura câmpul și respiră adânc mirosul pământului.

- Vor ajuta, micuțo, o să vezi. Spune-mi, cum ai ajuns realizatoare?

- Un pic din întâmplare. M-am specializat în istoria Statelor Unite, mai precis în populare și migrațiile spre Vest. Într-o zi, am fost chemată să ofer consiliere tehnică pentru un documentar. Am devenit interesată și restul a venit de la sine. Am avut nororcul să mă aflu în locul potrivit la momentul potrivit!

- Îți place meseria pe care o faci?

- O ador. N-aș schimba-o pentru nimic în lume.

- Nici pentru a întemeia o familie?

- În ziua în care îl voi găsi pe bărbatul vieții mele știu că voi avea timp pentru toate: dragoste, copii, meserie. Părinții mei au fost un exemplu de cuplu reușit. Nu am de gând să mă mulțumesc cu jumătăți de măsură.

***

- Și vrea să... Spune-mi că e o glumă!

- Deloc, Berry! Un cadou Tehnicolor de minimum o oră, care trebuie livrat într-o lună. Floare la ureche, nu?

- Doar dacă se întâmplă o minune, mormăi operatorul, altfel nu știu cum o să reușim.

Shanda izbucni în râs.

- Așteaptă să-ți explic înainte de a te ambala. Avem la dispoziție atuuri prețioase. În primul rând scenografia, care este grandioasă: dealuri, câmpii cu iarbă verde care se pierd la orizont. Pe urmă, decorul: imaginează-ți că J.B. a reconstituit un sat al pionierilor la Buellton! Complet: brutărie, fierărie, cârciumi, case de lemn... L-a numit Vechiul Oraș. O dată pe an, de ziua pionierilor, locuitorii îmbrăcați în costume de epocă sărbătoresc întemeierea orașului. Am putea să-i folosim ca figuranți.Vezi, avem nevoie doar de aparatul tău de filmat!

- Și scenariul? Cine se ocupă de el? Și muzica? Și vocea povestitorului?

- J.B. nu este încă la curent, dar el va fi povestitorul nostru.

- Crezi că un amator...

- Când o să-l cunoști, o să fii cucerit de el: are un talent înnăscut de povestitor.

- Mai rămâne scenariul.

- Aici intervine miracolul! În podul lui G.B. ne așteaptă cincisprezece cutii cu documente, adunate de tatăl său. Plus jurnalul său intim. Dacă le adaptăm bine, aceste hârtii ar trebui să constituie baza scenariului.

- Va fi insuficient, Shanda!

- Voi găsi cu siguranță zeci de idei în jurnalul lui Buell. Și pentru că n-am timp să fac alte cercetări, va trebui să ne

descurcăm cu ce vom găsi! Haide, sus! Ajută-mă să îndepărtăm pânzele de păianjen din pod!

După o oră, un teanc impresionant de cutii se îngrămădea în camera tinerei.

- Să sperăm că o familie de șoricei nu și-a făcut locuința în aceste cutii! spuse Shanda râzând.

- În loc să faci scenarii, mai bine spune-mi unde să pun ultima cutie! Cântărește o tonă și cred că tocmai îmi declanșează o criză de rinichi. Nu cred că o să-i pot convinge pe cei de la asigurări că a fost un accident de muncă!

- Trebuie să știi să te dedici cauzelor bune, dragul meu Berry. Vei primi o medalie: Berry Nolan, eroul peliculei!

- Dacă vroiai eroi, îl păstrai pe Lee.

- Aha, te-am încolțit, frumusețe rebelă!

- Nu e nimeni să mă salveze? Simt că o să leșin în brațele tale.

- Vrei să chem cavaleria sau un cowboy solitar e de-ajuns să te scape?

Atras de râsete, J.B. vârî capul prin ușa întredeschisă. Shanda se aruncă în brațele lui și-l sărută sonor.

- Salvatorul meu! Permite-mi să ți-l prezint pe operatorul meu, Berry Nolan. Nu acorda atenție aspectului său înfricoșător; de obicei este cel mai dulce și mai priceput tehnician!

În cursul serii, J.B. și Berry s-au cunoscut mai bine, discutând despre proiect. Shanda dispăruse. Pentru că păreau să se înțeleagă bine, prefera să-i lase să muncească liniștiți. În timpul ăsta, se putea ocupa de cutii!

Le-a șters și le-a aranjat în ordine. O așteptau, acum, aliniate cuminte pe pat. În curând, trecutul urma să iasă la suprafață. Shanda se apucă de treabă, dar fu greu să deschidă prima cutie. De atâți ani în care nimeni nu mai umplase în ele, încuietoarea se lăsa cu greu deschisă. După ce și-a rupt o unghie fără nici un rezultat, tânăra decise să folosească un clește și peste câteva minute cutia își dezvăluia în sfârșit secretele! Un teanc de registre contabile, material prețios pentru mătușa Paige, dar care n-o ajuta cu nimic la scenariu. Următoarele două cutii au fost la fel de dezamăgitoare. Hârtii vechi și câteva fotografii, dar nici urmă de jurnalul intim.

Shanda deschise nerăbdătoare ce-a de-a patra cutie. Din nou registre. Sudoarea începuse să-i apară pe frunte. Și dacă nu găsea jurnalul? Acum că-i promisese lui J.B., vroia să reușească și mai ales să respecte termenul! Dacă admitem că a fost scris de Buell, va avea nevoie de câteva zile pentru a scoate un scenariu serios, cu condiția să poată lucra liniștită; ca Jake să nu vină să-și bage nasul la fiecare cinci minute! Ce bine ar fi ca tranzacția pentru care plecase să-l rețină mai mult decât prevăzuse!

Brusc, auzi sunând telefonul. Shanda știa cine era la celălalt capăt înainte să ridice receptorul.

- Alo.

- Shanda?

- Evident!

Dacă o sună pe telefonul din cameră, cine se aștepta să-i răspundă? Marele mogul?

- Shanda St. James? Marea, unica? Steaua în ascensiune a filmului documentar, care va câștiga cu siguranță premiul Emmy?

- Chiar ea, în carne și oase. Jake, s-ar zice că te-ai informat.

- Trebuia, de vreme ce ai refuzat să-mi spui.

- Ar fi fost suficient să mă întrebi politicos în loc să mă bombardezi cu insulte și acuzații! O, și oricum, ajunge! Vorbim de trei minute și suntem deja pe cale să ne certăm. De ce m-ai sunat ?

- Îmi lipsești foarte mult, Shanda. Vroiam să-ți aud vocea. Și tu, te-ai gândit vreun pic la mine?

Ar fi vrut să-i răspundă că nu. Naivă, crezuse că reușise să și-l alunge din gânduri, dar era de-ajuns un simplu telefon pentru a-i dovedi contrariul. După plecarea lui Jake, soarele nu mai strălucea la fel și aerul nu mai părea la fel de proaspăt. Trebuia neapărat să depășească acest moment. Bărbatul ăsta nu era pentru ea, era prea bogat, prea încăpățânat și prea arogant.

- Te-am întrebat ceva! Te gândești la mine?

- Mi se întâmplă, recunoscu Shanda, cu regret.

- Ce figură ești! Ce trebuie să facă un bărbat ca să merite atenția ta? Banii, puterea și autoritatea nu te impresionează! Ce cauți?

- Un bărbat care să mă iubească așa cum sunt, cu coșurile de pe față, cu pata și cu toate defectele mele! Și mai ales nu un Don Juan care dorește să atragă în pat toate femeile care-i ies în cale!

- N-ai coșuri, spuse Jake hotărât.Cât despre pată, așteaptă o secundă...

Shanda auzi zgomotul unei hârtii rupte.

- Ce faci?

- Îmi notez să mă interesez de un vin bun zilele astea, care să păteze.

- Jake McCade, umorul tău mă lasă fără replică.

- Unde e pata asta, Shanda? Te-am văzut destul de dezbrăcată și nu-mi amintesc s-o fi remarcat. Nu cumva este...

- Vrei să schimbăm subiectul?

Privirea arzătoare cu care Jake îi studiase sânii și coapsele pe marginea piscinei îi reveni în minte. Nu se simțise niciodată atât de dezbrăcată în fața unui bărbat. Niciodată corpul ei nu reacționase atât de ciudat. Ca și cum răspundea instinctiv provocării tăcute care-i era lansată. Îi era ciudă, dar nu putea nega realitatea.

- Cum merg afacerile, Jake?

- Rău. Nu reușesc să mă întâlnesc cu cei doi semnatari. Sper să reușesc peste două zile. Și tu, ce faci?

- Lenevesc pe verandă și beau o băutură de mentă.

- Greșit. în Alabama se bea asta. Aici avem whisky! Inventează o minciună mai plauzibilă.

- Să fiu sinceră, muncesc. Următorul meu documentar va fi despre întemeierea Oklahomei, mai precis despre ziua în care armata a deschis frontiera viitorilor coloniști care veneau din Est, în speranța unei bucăți de pământ gratuite. Ce aventură fantastică! Toți acești oameni, aliniați pe o distanță

de mai mulți kilometri, așteaptă momentul în care soldații vor trage în aer pentru a se năpusti să pună stăpânire pe cele mai bune terenuri, unii pe cai, alții în căruțe! Erau chiar unii care alergau. Mulți au fost călcați în picioare înainte de a-și atinge scopul. Cunoști povestea?

- M-am născut în ținutul ăsta.

- Eu nu. De aceea, profit de sejurul meu pentru a mă informa de la sursă.

O minciună inocentă... dar cel puțin credibilă ! Dacă ar ști că se ocupa de cercetări, nu s-ar preocupa să afle mai mult despre complotul lui J.B.!

În acest moment Berry băgă capul pe ușă să-i ureze noapte bună.

- Noapte bună, Berry!

- Berry?

Vocea lui Jake era de gheață.

- Berry Nolan? Cel al cărui nume apare imediat după al tău pe generice, cu o cameră de filmat?

- Chiar el.

- Tot el te-a sunat la hotel, spunându-ți că îi place când îți aude vocea, dacă îmi amintesc bine conversația voastră.

- Nu ești sensibil la nici o formă de umor ? Între noi este o veche prietenie și nimic mai mult. Soția sa este o bună prietenă, iar fiul lor este finul meu. Ne iubim toți, dar platonic. Încep să mă satur de eterna ta suspiciune!

- Hm...

- Ar trebui să iau mormăitul ăsta ca o scuză, domnule McCade?

- Să zicem ca pe un început de scuză, de genul:hm, îmi pare rău că am gafat din nou. Ăsta-i adevărul, Shanda.N-o să mă crezi, dar de obicei sunt mult mai suportabil. Mi-e ciudă că sunt atât de agresiv cu tine. Iartă-mă.

- Cum aș putea să n-o fac, dacă o spui pe tonul ăsta? Ar trebui să am o inimă de piatră ca să rezist. Suntem prieteni, acum?

- Prieteni... Nu e chiar termenul pe care l-aș folosi, dar... Absenții au întotdeauna dreptate. Apropo de prieteni, de ce a venit Berry Nolan aici?

- Tatăl tău mi-a arătat Orașul Vechi. M-am îndrăgostit de locul ăsta, și l-am sunat pe Berry să vină să-l filmeze.

De la minciună, trecea la o jumătate de adevăr!

- Oamenii ne vor ajuta. Își vor scoate costumele de epocă și vom face reconstituiri. Să nu te sperii dacă Buenville va arăta ca un circ ambulant la întoarcerea ta!

- Cred că J.B. este încântat. Adoră genul ăsta de manifestări. Dar să vorbim un pic de tine, Shanda. Când se termină ziua și te întorci în camera ta și stingi lumina, nu simți nevoia unui bărbat lângă tine?

- Jake!

- Eu simt nevoia să fii lângă mine. Să te dezbrac, să te mângâi, să-și descopăr senzații pe care nici nu ți le imaginezi.

- Jake!

- Fii sinceră, Shanda. În momentul ăsta, nu simte trupul tău aceeași nevoie ca al meu? Aceeași insatisfacție, la limita durerii?

Vocea Shandei era un murmur gâtuit:

- Știi foarte bine, Jake McCade. Dar voi reuși fără prea mare greutate să depășesc acest moment.

- Nu-ți face iluzii, St. James. N-o să poți fără mine.

După o astfel de declarație, nu mai aștepta un răspuns. Și nici nu veni unul. Shanda închisese.

Rămase un moment visător, în apropierea telefonului. În cele din urmă, ducea o viață de care era foarte mulțumit. Afacerile mergeau bine. Femeile? Nu ducea lipsă. Blonde, roșcate, brunete, pe alese, se grăbeau toate să i se dea! Atunci, de ce rămâne blocat, ca un imbecil, incapabil să se gândească la altceva în afară de Shanda ? La ea, care nu se grăbea să-i cadă în brațe. Ea, care avea surâsul unui înger și caracterul unui drăcușor! Ar fi mai bine s-o sune pe Janell, blonda cu privirea incendiatoare, care-i lăsase un mesaj la recepție. Dar degetele sale nu erau convinse să formeze numărul și nu înțelegea de ce.

Capitoul 8

- Arăți groaznic, micuțo.

Shanda își înăbuși un căscat și își dădu încet pe spate buclele care-i acopereau fruntea. J.B. nu se înșela, începea să resimtă serios oboseala. În patru zile, făcuse o muncă titanică. Cu ajutorul lui Dumnezeu, reușise să găsească hârtiile lui Buell și se pusese imediat pe treabă, clasând totul în ordine cronologică, aplecându-se asupra foilor învechite până când ochii roșii și usturimile au obligat-o să se oprească. Scrisul lui Buell nu era ușor de descifrat: scrisese pagini întregi cu scrisul său stângaci, șirul povestirilor fiind întrerupt de numeroase ștersături și pete. Dar merita: jurnalul era o mină de aur din care Shanda putea să scoată un scenariu pasionant.

Când ochii oboseau și refuzau s-o mai slujească, se gândea la ce citise până atunci, vorbind de una singură și plimbându-se încolo și-ncoace pentru a-și fixa ideile! Berry nu era îngrijorat, pentru că îi cunoștea metodele, dar J.B. începea să fie îngrijorat pentru sănătatea ei.

- Shanda, ar trebui să faci o pauză din când în când! Ia-ți câteva ore de repaus.

- Scenariul n-o să se scrie singur. Dacă nu fac un efort...

- Îmi pasă mai puțin de scenariu cât de ochii tăi adânciți în orbite din lipsa somnului. Ieși un pic la aer!

- La vânt, vrei să spui. Ai văzut cât de tare suflă?

- Cel puțin, o să te aerisești un pic!

- De acord, J.B., mă duc. Dacă-mi împrumuți o camionetă, o să dau o raită prin Orașul Vechi în căutarea inspirației!

- Toate mașinile își stau la dispoziție după ce termini micul dejun!

După o oră, rula în compania lui Peg, încolăcită pe scaunul de alături, spre Orașul Vechi. J.B. avusese dreptate să insiste. Dacă exagera cu munca se îmbolnăvea, și asta nu rezolva nimic! Dacă ar fi putut să doarmă suficient! Dar Jake o suna în fiecare seară. Timbrul profund al vocii sale o tulbura mai mult decât ar fi putut exprima în cuvinte, iar ceea ce-i spunea...O, era foarte clar: o vroia în patul său cât mai repede. Știa cum să înceapă pentru a o lăsa să-și imagineze restul. Când terminau de vorbit, Shanda închidea ochii cu toată îndârjirea, dar somnul nu venea. Reușea să-i strecoare în suflet îndoiala. Până acum se ferise de bărbați, dar trebuia să înceapă la un moment dat. Atunci, de ce nu cu el? Avea toată experiența necesară. Știa să fie fermecător și amuzant când voia. O, ar fi fost cu siguranță minunat să facă dragoste cu el. Dar după aceea? Ce se va întâmpla când se va plictisi de ea? Se va duce după alta

și atunci își va da seama, spre marea ei disperare, că este incapabilă să iubească un alt bărbat în afară de el. Va suferi într-un colț, precum logodnicile abandonate din epoca victoriană. O perspectivă îmbucurătoare! Decât să termine așa, prefera să și-l scoată din minte și din inimă pentru totdeauna, chiar dacă trebuia să sufere. Nu va comite de două ori aceeași greșeală. Graba cu care se aruncase într-o astfel de aventură cu Lee avusese rezultate nefaste. Acum, se gândea înainte de a acționa!

Parcă la umbra unui stejar noduros și se îndreptă spre primele case ale Vechiului Oraș, urmată de Peg, care se ținea cuminte după ea!

În jurnalul lui Buell, citise despre o casă din chirpici și voia s-o vadă pe cea care fusese construită la indicațiile lui J.B. S-ar fi zis că erau ușor de construit, dar nu era deloc așa! Trebuia căutat pământul la o adâncime de aproape un metru și jumătate, doi metri. Se extrăgeau apoi blocuri de pământ cu o lungime de un metru, care erau folosite precum cărămizile. Apa ajuta la cimentarea lor. Ramurile țineau locul șarpantei pentru acoperiș și tot blocuri de pământ erau folosite pentru a acoperi locuința. Numeroși fermieri își construiseră astfel de locuințe, în speranța că într-o zi o vor duce mai bine. Visau cu toții la o casă frumoasă din lemn, dar câți reușiseră să strângă bani pentru a-și realiza visul?

Shanda examina mobilierul rudimentar și podeaua din pământ bătut. Pionierii trecuseră prin momente dificile. Mai jos, trecu pe lângă niște case opulente, mărturie a reușitei

celor mai norocoși....sau mai descurcăreți. Erau albe, construite în stil colonial, mândrindu-se toate cu frontoane cu peristil și înconjuate de un gazon foarte bine îngrijit.

Tânăra se oprea aproape la fiecare pas, studiind cu atenție locurile, cu ochiul cineastului. Ar da bine o astfel de casă pe ecran? Decorul ăsta putea fi integrat în scenariu? Încetul cu încetul, fiecare element își găsea locul și Shanda anticipa rezultatul în mintea sa. Un freamăt de nerăbdare o străbătu. Da, munca sa părea să înceapă sub auspicii favorabile. Își putea permite o pauză, acum că terminase turul orașului.

Se întinse sub un copac, cu mâinile încrucișate sub ceafă. Mii de raze de soare se strecurau prin frunziș și printre ramurile copacului întrezărea petice din cerul albastru. Ce stare minunată de bine! Albinele zumzăiau în trifoi. Iarba încălzită o gâdila prin bluză iar mirosul fânului cosit aproape că o făcea să-și piardă cunoștința. Își înăbuși un căscat. Ce tăcere! Nici un sunet, nici un freamăt! Nici frunzele nu se mai mișcau. De altfel, vântul încetase să bată.

Peste câteva clipe, adormise.

- Shanda, trezește-te! În picioare!

Tânăra se trezi tresărind. Cu ochii sclipind de exasperare, se uită fix la singura ființă de pe lume capabilă de o astfel de brutalitate. Jake bătea din picior nerăbdător.

- Cu cine crezi că vorbești, Jake McCade?

De-abia terminase de rostit aceste cuvinte și înțelese că era vorba de un pericol iminent.

- E vorba despre J.B.? A pățit ceva?

- Nu, este bine.

Jake o luă de mână și o trase spre camionul parcat lângă mașina cu care venise Shanda.

- Să ne grăbim, trebuie să plecăm de aici.

- Hei, un moment! Ai putea cel puțin să-mi explici despre ce este vorba!

O forță să se întoarcă și să privească spre orizont:

- Ce vezi acolo? spuse el, cu o voce încordată.

- Nimic! A da, niște nori. Ciudat, par să se prăvălească spre pământ. Seamănă cu o... O, Dumnezeule! Este o...

- Exact. O tornadă. Spirala este la doi kilometri de aici și se apropie în viteză.

Deschise portiera camionului, o urcă pe Shanda și-i ordonă să-și pună centura.

- Și Peg? Nu putem pleca fără pisică!

- Dacă tu crezi că o să risc viețile noastre pentru...

Peg sări înăuntru pe fereastă, aterizând jumătate pe volan și jumătate pe Jake, care o trimise înjurând în poala Shandei.

- Ține pisica și ține-te bine!

- Ce vrei să faci?

- Să întrec viteza ciclonului.

Shanda aruncă peste umăr o privire îngrijorată. Spirala întunecată devenea din ce în ce mai vizibilă.

- Cu ce viteză?

- Nu știu. Este prima oară când mă joc așa.

Se joacă? Când erau în joc viețile lor? E clar că nu va înțelege niciodată bărbații. Iată-l cum surâdea acum!

- Unde este ciclonul? întrebă Jake în timp ce demara.

- Deocamdată suficient de departe, dar pe urmele noastre.

- Bine. O să fac la stânga.

Făcu la stânga cu un zgomot asurzitor al roților.

- Și acum?

- A făcut-o la stânga!

- Cu ce viteză se apropie?

- Nu... nu mă pricep, se bâlbâi Shanda, pe jumătate moartă de frică. În orice caz, este prea aproape, după gustul meu!

Jake întoarse capul pentru o fracțiune de secundă.

- Avem un avans de cinci sute de metri. Nu-i rău.

- Dumnezeule! Tocmai a înghițit un copac!

- Acum e ocupată. Între timp, noi vom fi lăsați în pace. Ține-te bine, o iau la stânga. Gata. Unde e acum?

- O ține drept înainte! Gata Jake, ai reușit să scapi de ea!

- Nu te bucura prea repede. Poate să ne prindă pe neașteptate.

Pentru că făcuseră la stânga, au revenit la punctul de plecare și Shanda putu să constate cu plăcere că Vechiul Oraș nu suferise. Coborâră din camion și Jake îi întinse Shandei un binoclu. Putu astfel să vadă ravagiile pe care le făcea ciclonul: distrusese un garaj, smulgea o parte din acoperiș și aspira un perete. Restul construcției se prăbuși, împrăștiat în toate părțile de suflul tornadei. De la distanță nu se auzea nici un zgomot și Shanda avea impresia că se uită la un vechi film de

război, din perioada cinematografiei mute. Tornada mai dezrădăcină niște copaci, după care dispăru la orizont. Shanda îi înapoie binoclul cu un suspin de ușurare.

- Mulțumesc, m-ai salvat la timp.

- Poți să-mi spui ce făceai singură, sub copac?

O dată pericolul îndepărtat, caracterul său amabil își făcea din nou simțită prezența.

- N-am nevoie de însoțitoare! Sunt majoră!

- Nu s-ar zice! De ce nu ai pornit radioul din camionetă?

- Mă gândeam! Cunoști multe persoane capabile să se concentreze atunci când un radio urlă?

- În perioada asta, Shanda, trebuie să fim atenți, pentru că sunt șanse mari să apară tornade. Toată lumea este atentă.

Mânia din voce i se potolise și nu se mai putea sesiza decât o mare oboseală.

- Îmi pare sincer rău, Jake.

Plină de remușcări, îl luă în brațe și-și puse capul pe umărul său.

- Îți mulțumesc că ai venit după mine. N-ar fi trebuit să-ți vorbesc așa. Pari la capătul puterilor. Te-a obosit mult călătoria?

- Mi-am petrecut timpul alergând după doi bărbați de o vârstă respectabilă.

- N-aș fi crezut asta niciodată despre tine, spuse Shanda.

- Sunt o ființă foarte imprevizibilă, răspuse Jake mângâind-o pe obraz. Dar tu, inima mea, ce-i cu cearcănele astea?

- Pentru ele, am o explicație foarte logică: în fiecare seară, la cele mai neobișnuite ore, primesc telefoane de la un satir care-mi debitează niște propuneri extrem de șocante. Credeam că era interesat de tinerețea și de farmecele mele, dar tocmai am aflat că preferă domnii în vârstă!

- Taci, fetiță mică și prostuță!

Buzele lui Jake îi închiseră gura. O sărută, nu foarte timid dar nici excesiv de pasional, pentru a-și marca limpede drepturile asupra ei. Pur și simplu. Shanda nu putuse rezista, iar când Jake ridicase capul, o văzu lipită de el, cu degetele crispate în jurul gâtului său. Își strecură mâinile în buzunarele de la spate ale Shandei și o trase spre el, lipindu-se de ea. O expresie șocată înlocui pasiunea pe care o citea în ochii ei. Se trase instinctiv înapoi, jenată de dorința pe care o simțea crescând în el.

- Jake, nu, te rog...

Îi dădu drumul cu regret.

- O să-mi iau revanșa, inima mea. O să vină o vreme când n-o să-mi mai spui nu. Dar voi alege locul cu grijă. Iar pisica asta o să fie încuiată într-o altă cameră! spuse el, uitându-se spre Peg care îl privea fără să clipească. Nu vreau să profite de situație pentru a mă zgâria pe spate. Suie-te în camionetă, Shanda. Te urmez până la ranch.

Shanda porni. Îl vedea în oglinda retrovizoare, la volanul camionului. Personalitatea acestui bărbat o subjuga. Cel mai mic gest al său trăda un instinct aproape animalic, o putere de cuceritor. Iar Shandei îi era din ce în ce mai greu să se apere.

Opri camioneta în fața peluzei. J.B. și Berry erau în toiul unei discuții.

- Dragostea mea! strigă operatorul de îndată ce-o zări, sper că e suficient loc în scenariu tău pentru o mică tornadă. Am filmat câteva cadre!

- Ce bine-mi pare! Eram sigură că vei filma!

Shanda se aruncă în brațele lui Berry și-l antrenă într-un vals frenetic, sub privirea indulgentă a lui J.B.

O altă privire, mult mai puțin binevoitoare, se îndrepta asupra lui Berry. Fără să-i dea drumul Shandei, acesta din urmă remarcă încet:

- Cunoști un tip care seamănă cu un urs zburlit, în culmea furiei, și care pare să se gândească în aceste clipe că ți-ar sta mai bine în brațele lui decât în ale mele?

- A, înseamnă că a sosit Jake, constată calm tânăra.

Luându-l de mijloc pe Berry, privi în direcția lui Jake, care se apropia cu viteza unui buldozer în plin avânt. Înainte să-l zdrobească pe bietul operator, Shanda se interpuse între cei doi bărbați:

- Jake, aș vrea să ți-l prezint pe prietenul meu, Berry Nolan. Tocmai vorbeam despre cadrele cu tornada pe care le-a filmat.

Zâmbetul amabil al Shandei părea să transmită clar următorul mesaj: nu te atinge de el! Reacția sa îl amuză pe Jake. Părea o leoaică protejându-și puiul! De altfel, numitul Nolan nu părea antipatic.

- Shanda mi-a vorbit despre tine, spuse el întinzându-i mâna.

Își puse brațul după umărul Shandei cu aerul unui proprietar, și adăugă tacticos:

- Prietenii ei sunt și prietenii mei.

În timpul cinei, Jake se purtă foarte prietenos, aproape excesiv de prietenos. Își putea permite, de vreme ce clarificase raporturile cu Nolan.

- Am reușit în cele din urmă să dau de bătrânul Perkins, explică Jake, după ce termină de povestit peripețiile prin care trecuse în timpul călătoriei. Dacă nu l-aș fi cunoscut, aș fi jurat că mă evită: mi-am petrecut timpul ratând toate ocaziile de a ne întâlni, și am străbătut jumătate din Texas înainte de a-l prinde! Cât despre Cole, nici gând să mă întâlnesc cu el. Am decis așadar să revin pentru acest sfârșit de săptămână. Mă întorc luni la vânătoare. Sper să nu se joace de-a v-ați ascunselea toată săptămână!

- Nu e genul lui, îl asigură J.B. O să te întorci cu singurănță la timp pentru mica noastră petrecere.

- Care mică petrecere? întrebară toți trei într-un glas.

- Nu v-am spus? Atunci, zăpăceala mea este de neiertat! Am planificat un grătar pentru duminică. Am invitat câțiva prieteni pentru a-i prezenta Shandei.

***

Câțiva prieteni? Erau acolo cel puțin trei sferturi din Buellton! J.B. o monopolizase pe Shanda, conducând-o de la un grup la altul, sub privirea furioasă a lui Jake, care se simțea în mod evident deposedat!

După ce au fost făcute prezentările oficiale, Shanda s-a întors la un grup de doamne bătrâne, pe care le găsise foarte simpatice. Mișcarea ei nu era cu totul dezinteresată: știa din experiență că persoanele în vârstă adoră să discute despre vremurile de altădată. Ce putea fi mai pasionant pentru un istoric? Le găsi așezate în jurul unor farfurii cu prăjituri, gata să-și depene amintirile. Unele doamne erau de altfel rude îndepărtate ale lui Buell și făceau parte din clubul de genealogie local. Încântate să afle că mătușa Paige făcea cercetări despre familia McCade, doamnele îi promiseră Shandei să-i trimită mătușii toate documentele pe care le aveau. Shanda le mulțumi din suflet, mai rămase câteva momente să discute și apoi se îndreptă spre grătar. Începea să simtă cum o rodea stomacul.

Mâna lui Jake pe braț o opri de pe traiectorie.

- Ai mereu aerul ăsta de conspiratoare, inima mea. Ce mai pui la cale?

- Tocmai am descoperit o mină de aur! O vezi pe doamna aceea micuță și cochetă, în rochie mov ? Ei bine, conduce clubul de genealogie din Buellton și documentele pe care mi-a promis că mi le va da mă vor scuti de multe zile de cercetări.

- Minunat. Nu ți-a tăiat pofta, sper.

- Dimpotrivă! Mă gândeam că durează atât de mult până se face grătarul! Mă înnebunește mirosul!

- Perfect! Refă-ți forțele, pentru că vei avea nevoie!

- De ce, mă rog?

Cu un bărbat ca el, era mai bine să ceară lămuriri.

- Nu pentru ceea ce crezi, din păcate! Violonistul și-a adus instrumentul și cântărețul își drege deja vocea.

- Despre ce vorbești?

- Despre cadril! Vom dansa!

- Un cadril? Ca în secolul trecut? Ce idee bună! Voi fi încântată să-l privesc.

- Nu se pune problema să-l privești. Ești invitată de onoare și vei deschide dansul.

- Eu? Dar nu știu să dansez cadrilul!

- Vor fi toți încântați să te învețe.

- Și tu ce vei face în tot acest timp?

- Stau cu brațele încrucișate, pentru că nu suport să dansez.

- O să mi-o plătești, mormăi Shanda. Mă părăsești într-un astfel de moment!

Ar fi fost cu siguranță ranchiunoasă dacă situația n-ar fi amuzat-o atât! Sărea, se învârtea, valsa râzând cu partenerii săi, încercând să uite ochii negri care-i supravegheau cele mai mici mișcări.

Capitolul 9

După o săptămână, toate cutiile coborâte din pod se goliseră. Mai rămânea doar unul, mult prea ușor pentru a conține corespondență sau registre. Cutia era învelită cu grijă într-o hârtie gri, și legată cu multă grijă cu sfoară. Shanda le tăie cu foarfecele și deschise capacul. Un miros slab de lavandă se răspândi în cameră. Încântată, descoperi o rochie superbă din organdi alb, brodată! O rochie de mireasă.

O scoase cu grijă, îndepărtând săculețele cu lavandă care răspândeau un parfum dulce și, întinzând-o, se întoarse spre oglindă. Un vis. Partea de sus, decoltată pătrat, se încheia până pe talie cu nasturi. Mânecile largi, strânse jos, aveau aplicat același tip de nasturi și poalele rochiei atingeau pământul în falduri zvelte, evazându-se în spate și formând o trenă. Shanda așeză încet rochia pe pat și se întoarse la cutie, în care se mai aflau un combinezon alb, fără umeri, și un voal de dantelă, fină ca pânza de păianjen. Toate aveau vreo patruzeci

de ani vechime, poate chiar mai mult, iar cea care le îmbrăcase părea să fi avut un corp perfect, judecând după măsurile rochiei.

Fără să se mai gândească, se dezbrăcă. Peste câteva clipe, încheia ultimul nasture al rochiei. Cu câteva excepții, talia un pic prea fixă și puțin prea largă în dreptul sânilor, rochia părea turnată pe ea. Încălță sandalele cu toc și era pe punctul de a-și fixa voalul când îl auzi pe J.B. pe hol:

- Shanda?

- Intră!

- Tocmai am înregistrat ceva și vroiam să aflu dacă... Dumnezeule!

Vocea cu care J.B. rosti aceste cuvinte era gâtuită.

Fără să sesizeze schimbarea din tonul vocii sale, Shanda se învârtea în jurul lui, încântată să apară în fața lui într-o asemenea ținută. Dar durerea care apăru dintr-o dată în ochii bătrânului îi șterse de pe chip orice urmă de veselie.

- Nu te simți bine, J.B.?

Bătrânul își reveni, dar vocea continua să-i tremure:

- Nu-i nimic, micuțo. Am fost... surprins, asta-i tot.

J.B. schiță un zâmbet și Shanda simți că i se frânge inima. N-ar fi vrut să-l necăjească pentru nimic în lume și iată cum, fără să-și dea seama...

- Este rochia soției tale, nu-i așa?

- Da. Jenny a purtat-o când ne-am căsătorit.

- J.B. îmi pare tare rău. Dacă aș fi știut...

O mângâie pe oraz, ștergându-i o lacrimă pe care Shanda nu și-o putuse reține.

- Să știi că semănați la fire. Dinamice, dar uneori la fel de blânde ca dimineţile de primăvară. Ochii săi migdalați erau plini de viață și gura ei plină vorbea despre dragostea sa sălbatică pentru viața în aer liber și pentru natură.

- Cred că a fost extraordinară.

- Mai mult... Căsătoria noastră a durat douăzeci și doi de ani.

În cuvintele sale simțea amestecându-se tristețea și recunoștința. Shanda îi strânse ușor mâna. Câteodată, acolo unde cuvintele erau neputincioase, un gest reușea să exprime mai bine tandrețea.

J.B. zâmbi.

- Douăzeci și doi de ani de fericire. Și de certuri! Eram amândoi încăpățânați, cum sunteți tu și Jake. Două temperamente explozive și zeci de scântei care țâșneau, te asigur de asta! Dar împăcările ne făceau să uităm. Îți place rochia?

- N-am văzut niciodată o ținută mai frumoasă!

- Îmi amintesc ziua în care a aranjat-o în cutia asta. Îmi spunea că fiica noastră o va purta la nunta ei. Păcat! Cerul nu ne-a dăruit un copil și l-am adoptat pe Jake, care la doi ani își pierduse ambii părinți, înecați. Mama lui era sora lui Jenny. Jake a devenit fiul nostru și a umplut golul care ne rodea inimile.

Așadar, acesta era motivul pentru care nu vorbea niciodată despre soția sa: amintiri atât de vii nu pot fi împărtășite cu ușurință.

J.B. își drese vocea și continuă:

- Mă... mă bucur că-ți place rochia și aș fi fericit dacă...

- J.B., nu mi-a oferit nimeni, niciodată, ceva mai frumos!

Ochii tinerei se umeziră din nou.

- Dar nu pot să accept. Reprezintă atât de mult pentru tine.

- Shanda, ne-ar fi plăcut atât de mult să avem o fată care să-ți semene. Jenny și cu mine am fi copleșiți de fericire dacă ai purta această rochie la nunta ta.

O tăcere grea și emoționantă se așternu pentru câteva clipe în încăpere.

- Va fi o onoare pentru mine, J.B.

- N-ai putea să-mi faci o plăcere mai mare, micuțo. Înainte s-o scoți, pot să-ți cer...

- Orice, J.B.

- Ne-am căsătorit în această casă. Parcă o văd pe Jenny, îmbrăcată toată în alb, coborând scările, oprindu-se pe ultima treaptă și întinzându-mi mâna în timp ce-mi zâmbea. N-am nici o fotografie a acestui moment, care a rămas însă viu în mintea mea. Aș vrea să-l retrăiesc.

Shanda își puse încet voalul.

- Cobor în două minute, murmură ea.

J.B. ieși, închizând ușa. Respiră adânc de câteva ori, simțind cum o sugrumă emoția. Dar nu plângea. Vroia din toată inima să reînvie trecutul pe care J.B. îl iubea atât de mult. Cadoul ei va fi zâmbetul cel mai radios pe care l-a văzut vreodată.

Ieși. J.B. o aștepta jos. În momentul în care o văzu apărând, nu-și mai putu desprinde privirea de la silueta grațioasă care plutea spre el, aproape la fel de imaterială ca norul de dantelă albă. Treaptă după treaptă, Shanda cobora, încercând să-și imagineze că se îndrepta spre bărbatul vieții sale, absorbită total de iluzia pe care se străduia s-o creeze. O ușă se deschise în capătul holului, dar Shanda nu fu atentă, cu ochii îndreptați spre J.B. Ajunsă pe ultima treaptă, îi zâmbi din toată inima și-i întinse mâna. J.B. o trase spre el. Vederea-i fu însă bruiată și Shanda se refugie în brațele bătrânului.

- Dumnezeule! Ce se întâmplă aici?

Vocea lui Jake lovise ca un bici. Shanda de-abia îl recunoscu, atât părea de emoționat. Își strânse trena și se repezi pe scări. Dacă trebuia să plângă, cel puțin să n-o facă în prezența lui.

***

- Ei bine, văd că voi doi nu vă plictisiți! În timp ce eu mă omor cu muncitul, voi leneviți la soare!

J.B. izbucni în râs, întinzându-i o bere rece lui Berry.

- Draga mea Shanda, spuse sentențios operatorul, află că spiritul lucrează mai bine atunci când trupul este odihnit. De ani de zile încerc să dovedesc adevărul acestei teorii. J.B. mă sprijină de altfel din plin.

Așezat comod, cu picioarele ridicate pe marginea verandei, J.B. dădu aprobator din cap.

- Și în plus, râdeți de mine! suspină Shanda. Nu-l văd pe Jake. Cred că teoriile voastre l-ar seduce.

- S-a dus să-l găsească pe Cole. Părea îngrijorat.

Shanda ghicea foarte bine cauza preocupării sale: după ce o văzuse în rochia lui Jenny, își imagina că scormonea intimitatea lui J.B., și era supărat că tulbura liniștea bătrânului. Va avea vești de la el cât de curând: nu era el omul care să păstreze reproșurile pentru sine!

- Haideți, domnilor! La muncă. Berry, uite cu ce o să-ți ocupi ziua.

Îi întise schițele pe care le desenase în timp ce scria scenariul și care reprezentau fiecare plan al filmului. Lui J.B. îi dădu textul comentariului. De când fusese ales pentru rolul povestitorului, avea entuziasmul unui puști de zece ani în fața primei sale biciclete. El, căruia banii îi confereau întreaga putere, se făcea mic pentru a asculta respectuos indicațiile Shandei.

- Repetă cu voce tare. Când ești gata, o să te înregistrăm.

- La ordinele dumneavoastră, domnule comandant. Ei, filmul începe cu mine! spuse el, după ce citi prima pagină a scenariului.

- Da, asta este intenția mea. Vreau să descriu nașterea acestui oraș nu ca pe o mare frescă, ci ca pe o aventură umană, în special pe cea a familiei tale. Mai intim, într-un anumit fel. Astfel, în primul plan vei apărea în timp ce vorbești despre

tatăl tău. Pe urmă ne întoarcem în trecut, în perioada eroică descrisă de Buell în jurnal. În încheiere, revenim la tine și la timpul prezent.

J.B. rămase mut de uimire. N-ar fi crezut niciodată că se poate ajunge la așa ceva pornind de la jurnalul tatălui său!

- Decorul primului plan nu este deocamdată stabilit, interveni Berry. Am putea să-l arătăm pe J.B. călare, sau în apropierea unei sonde, pentru a sugera imediat că petrolul constituie marea bogăție modernă. Sau poate...

Shanda îl întrerupse râzând:

- N-ar fi mai bine s-o lași să vorbească pe principala persoană interesată de acest proiect?

- Nimeni nu-mi apreciază geniul, mormăi Barry ridicând din umeri.

- Ideea cu calul îmi place, spuse J.B., încântat să-și dea cu părerea. Aș putea urca încet dealul, să mă opresc pe coama lui și apoi să privesc spre vale. La urma urmei, filmul ăsta spune și povestea unui pământ. Mi s-ar părea potrivit să începem prin a-l arăta. Ce crezi, micuțo?

- Perfect, J.B. În timp ce curge genericul, camera te urmărește într-o imagine panoramică, descoperind peisajul. O idee bună. Te gândești la un anumit deal?

- Da, putem merge să-l vedem după cină, să stabilim reperele..

Berry izbucni în râs.

- Reperele? Înveți repede, J.B.! S-ar zice că ai lucrat toată viața în domeniu!

J.B. zâmbi modest.

- Oamenii din Buellton s-au pregătit pentru filmare? întrebă Shanda.

- De-abia așteaptă. Oamenii și materialele îți stau la dispoziție, micuțo!

***

Filmările au durat întreaga săptămână. Shanda se dăruia trup și suflet, temându-se de un singur lucru: soneria telefonului. De câte ori auzea telefonul sunând, își imagina că era Jake, care vroia să-i spună ce crede...

Dar în acea seară, când ridică receptorul, era vocea voioasă a mătușii Paige care răsuna la capătul celălalt.

- Draga mea, vroiam să-ți mulțumesc pentru arborii genealogici trimiși. Este pasionant. Un pic complicat de descifrat, pentru că frații lui Buell au venit după el în Oklahoma: găsești câte un McCade la fiecare colț de stradă! Am înțeles că ochii frumoși ai lui Buell au fost moșteniți de mulți copii: fidelitatea nu era punctul lui forte, după câte se pare!

Shanda zâmbi: atâta timp cât nu putea fi dovedit, rămâneau bârfe inofensive, dar se temea să se ajungă la contestarea legitimității lui J.B. De fapt, nu găsise nici un document care să dovedească divorțul lui Buell. Și cel care ar

face-o, ar putea să-l târască pe J.B. prin tribunale, acuzându-l de uzurparea bunurilor! Pentru nimic în lume n-ar fi vrut să provoace, chiar și indirect, o astfel de catastrofă.

- Imaginează-ți, continuă mătușa Paige, la fel de volubilă, că unul din cretinii mei strănepoți și-a amintit că are jurnalul lui Maude, mătușa mea și cumnata lui Buell. I-l cerusem de mai multe ori, dar degeaba! Așa că poți să-ți imaginezi cât de bucuroasă am fost când...

- Bineînțeles, mătușă Paige, dar suni de departe. Dacă ai putea să-mi spui imediat de ce...

- Ajung și la asta imediat! Maude ținea un jurnal. Li se întâmpla des femeilor pe vremea aia și...

- Știu, mătușă! Treci la subiect!

- Ei bine, tare m-am chinuit să-l descifrez. Scrisul era oribil.

- Mătușă Pauge, spui o dată ce scrie în jurnal despre Buell?

- Imediat, draga mea. A părăsit-o pe bunica mea Lily, pentru că era insuportabilă. N-ar fi trebuit să se căsătorească și erau amândoi perfect conștienți de asta. Când Buell a vrut să plece în Oklahoma, Lily s-a opus, spunând că este însărcinată. A așteptat așadar. După ce a născut, Lily s-a hotărât brusc să nu mai plece. După Maude, spera să-l facă pe Buell să-și schimbe hotărârea. Degeaba! I-a lăsat tot ce avea, cu excepția unui cal, pe care a plecat să cucerească noi teritorii. Pasionant, nu?

Shanda simțea broboane de sudoare pe frunte. De ce nu-i vorbea despre divorțul lui Buell? Nu aflase nimic nou?

- Mătușă Paige, au divorțat?

- Poftim? A, da, bineînțeles. Dar asta nu schimbă cu nimic povestea.

Mătușa Paige era incredibilă! Pur și simplu dovada divorțului era o picanterie în plus în viitoarea sa istorie. O dată ce afla, informația nu mai prezenta interes. Ca un adevărat genealogist, era deja pasionată de următorul mister. Dar Shanda privea problema din punct de vedere sentimental, ceea ce schimba totul. Scoase un oftat de ușurare, care probabil se auzise până-n California. Doamne ajută că temerile ei se dovediseră nefondate.

- Cred că Buell ăsta a fost un tip formidabil, reluă mătușa Paige.

- Mă mir cum de l-a lăsat Lily să plece!

- A făcut o mare nebunie, dacă e să o credem pe Maude. De altfel, și-a dat repede seama și nu s-a dus în locul surorii sale! Slavă Domnului! Calitățile de fondator ale Buelltonului nu s-au pierdut. Am văzut pe cineva care mi se pare că a moștenit ceva din asta, chiar dacă nu este decât nepotul adoptiv.

Shanda nu putea să creadă ce auzea.

- Poftim?

- L-am văzut făcându-și apariția pe acest bărbat frumos, cu ochii ca smoala.

- Jake? Jake a trecut să te vadă?

- Nu mai departe de alaltăieri. Este fermecător. Un pic... autoritar poate, dar fermecător.

- Autoritar? Tiranic vrei să spui! Și despre ce ați vorbit?

- Despre tine, în principal.

Ce tupeu! Se dusese să se informeze de la sursă.

- Sper că nu i-ai spus nimic!

- Ce-ar fi de ascuns? Sunt foarte mândră de tine, draga mea. Dar totul mi se pare prea brusc.

- Scuză-mă, mătușă Paige, nu înțeleg nimic!

- Înțeleg că un bărbat atât de frumos îți tulbură capacitatea de a judeca, dar ai cântărit bine argumenele pro și contra?

Shanda simți că-i fuge pământul de sub picioare. Conversațiile cu mătușa ei erau mai mereu dificile, dar de data asta parcă vorbea chinezește!

- Înțelegi că o astfel de decizie nu se ia atât de ușor.

- Ce decizie, mătușă Paige?

- Haide, Shanda, trezește-te! Oricum, nu este un secret! Ia te uită, sună cineva la ușă. Cred că a venit cineva în vizită. Te sun mai târziu, draga mea. La revedere!

Adică îi închidea?

- O secundă! Spune-mi cel puțin despre ce este vorba.

- Despre căsătoria ta, bineînțeles! Jake mi-a spus că se va căsători cu tine! Vă cam grăbiți, draga mea, te-am lăsat!

Shanda privea telefonul ca și cum un drac cu arc ar fi sărit din el. Inima bătea să-i spargă pieptul. Să se căsătorească cu

Jake? De ce se distra să răspândească un astfel de zvon? Fără îndoială, pentru că respecta prea mult doamnele de o anumită vârstă pentru a le anunța direct că vroia să se culce cu nepoata lor. Atunci, aducea vorba despre căsătorie. Ce măgar! De data asta, chiar depășise măsura. Prin intermediul mătușii Paige, întreaga familie urma să se bucure de un eveniment care nu va avea niciodată loc! Dar bineînțeles, Jake nu se încurca într-un astfel de detaliu!

Shanda se plimba prin cameră ca o fiară sălbatică în cușcă. Pe cinstea ei, Jake va regreta ziua în care a cunoscut-o! Răzbunarea va fi teribilă! Să vedem, ar putea să înceapă cu...

- Shanda?

Vocea lui J.B. o întrerupse.

- Ai un vizitator.

- Eu? Cine este?

- Habar n-am, dar pare convins că toată lumea îl cunoaște. Ne zâmbește de parcă ar face reclamă la pasta de dinți și e îmbrăcat ca la operetă, în costum de cowboy ! Vino, te asigur că apariția asta merită efortul!

Capitolul 10

Shanda coborî zburând scările.

- Lee? Dar ce faci aici?

- A, iată-te în sfârșit!

O luă în brațe pe tânără, sărutând-o ușor pe buze, fără să se abțină, deși văzând-o cum se retrage.

- Am reușit să dau în cele din urmă de numele ăsta, McBaine, McKane, nu mai reușeam să-mi amitesc cum îl cheamă! Dacă mi-ai fi lăsat un mesaj la hotel, aș fi venit imediat. În sfârșit, totul s-a rezolvat, de vreme ce te-am găsit!

Stânjenită, Shanda se eliberă din strânsoarea lui.

- Să te prezint tatălui lui Jake, J.B. McCade.

- Cei doi bărbați dădură mâna. J.B. părea fascinat de ținuta noului sosit. Dacă era vorba de extravaganță, nu se putea ceva mai reușit: o pereche de blugi foarte strâmți și o cămașă irizată, ieșită din comun. În lumină avea toate culorile curcubeului, ornată cu arabescuri brodate având pe fundal

paiete în strasuri... O pereche de cizme cu vârful ascuțit completa această ținută elegantă.

Lee surprinse privea neîncrezătoare a Shandei. Obișnuit să trezească admirația mulțimilor, o luă ca pe un compliment:

- Sunt cochet, nu-i așa? Doar nu era să vin aici îmbrăcat ca de oraș. Am făcut niște cumpărături imediat ce am aterizat.

J.B. făcu ochii mari, și-l întrebă cu un aer interesat:

- Ai putea să ne spui numele magazinului?

Shanda preferă să schimbe subiectul.

- Unde te-ai cazat?

- Nicăieri, îngerul meu! Tocmai am sosit!

- Am fi încântați să ne fii oaspete, se oferi J.B. Adu-ți bagajele și instalează-te.

- De ce i-ai propus să rămână? gemu Shanda, de îndată ce Lee ieși. N-o să mai reușim niciodată să scăpăm de el!

- Tradiționala ospitalitate din Sud, micuțo. Drept să-ți spun, sunt foarte cutrios să văd ce costume mirifice conțin valizele sale!

Shanda pufni:

- Ai merita o bătaie! Știi în ce încurcătură mă pune această mică glumă?

- Încurcătură, încurcătură... să zicem că vei avea mai multă picanterie în viața ta!

- Shanda, mâine se filmează scena cu mulțimea?

Sosise Berry, cu planificarea și stiloul în mână.

- Dacă începem devreme, avem toate șansele să terminăm de filmat la șapte seara și nu va mai rămâne decât să...O, nu! Spuneți-mi că visez!

Lee tocmai își făcuse apariția, țanțos ca de obicei.

- Bună, Nolan. Strici pelicula ca de obicei, amice?

- Cina va fi servită curând, interveni Shanda, înainte ca lui Berry să-i vină ideea de a sparge neprețuita lui cameră de filmat în capul lui Lee. JB., ar trebui să-i spui lui Ruby să mai pună un tacâm.

J.B. o chemă pe bucătăreasă. De-abia apăru aceasta în pragul ușii, că rămase nemișcată, cu ochii cât cepele.

- Ce se întâmplă, Ruby? Nu te simți bine?

- Lee Masters...La noi acasă! N-aș fi crezut...

Își scoase șorțul dintr-o singură mișcare și roșind până în vârful urechilor, îi oferi un scaun.

- Așezați-vă, domnule Masters! Doar n-o să rămâneți în picioare? Vreți o ceașcă de cafea? Cu lapte? Cât zahăr?

Fără să mai aștepte răspuns, fugi imediat în bucătărie, de unde se auziră apoi zgomote de veselă spartă și de tacâmuri.

- Ce a apucat-o?

J.B. nu-și revenea! Ruby își făcu din nou apariția, cu un platou superb. Îl servi pe Lee cu multă atenție și se retrase lovindu-se de toate mobilele. Lee își sorbea cafeaua imperturbabil. Uimirea febrilă a bucătăresei nu-l surprindea, pentru că era obișnuit să trezească astfel de reacții...

Cina fu servită cu repeziciune de Ruby, pe care idolul său o recompensa din când în când cu un zâmbet. Mirarea lui J.B.

creștea. Cât despre Berry, nici măcar nu încerca să-și ascundă disprețul pe care i-l trezea acest fenomenal personaj!

- Ei, Berry, ce cauți în colțul ăsta pierdut de lume?

Operatul încercă să fie evaziv.

- Fac niște filmări pentru Shanda.

- Le-am comandat să realizeze un film despre pionierii din Buellton, preciză imprudent J.B.

Ochii lui Lee se aprinseră.

- Un western?

- Nu chiar, se grăbi Shanda să spună.

Din păcate, J.B. i-o luase înainte:

- Dacă dorim...

Berry îl călcă discret pe picior.

- Știi foarte bine că Shanda nu face filme de ficțiune, Lee. Documentare, nimic altceva, doar documentare!

Dar Lee nu-l asculta.

- Să joc într-un western? Dar ăsta e visul meu! Nimeni nu mi-a propus însă până acum un astfel de rol...

- Cine te împiedică?

J.B. avea talentul să reînvie o conversație atunci când nimeni nu vroia asta!

- Agentul meu! Îmi oferă tot timpul roluri de pirat!

Shanda încercă fără succes să stopeze catastrofa:

- Bineînțeles, n-ar găsi un actor mai bun ca tine pentru astfel de roluri! Ești regele piraților, Lee!

- Aș fi și mai bun într-un rol de cowboy, dacă mi s-ar da această șansă.

- Fimul pe care-l realizăm nu ți se potrivește. Nu-i nici un rol mare, pe măsura ta.

J.B. începea să se distreze, așa că turnă un pic de gaz pe foc:

- E groaznic să joci doar roluri de pirat când în suflet ai alte aspirații.

- Dar adoră astfel de roluri, îl asigură Shanda. Nu-i așa, Lee?

- Da, îmi plac. Dar mi-aș dori atât de mult să joc și într-un western!

- Ei bine, vino mâine, când se filmează scena cu mulțimea. Ți se va da un cal.

J.B. înfruntă liniștit privirea deprimată a celorlalți doi comeseni. În schimb, Lee nu mai putea de bucurie:

- N-o să te dezamăgesc! Unde sunt replicile mele?

- Nu există nici un text, nici cea mai mică replică, spuse Shanda, scrâșnind din dinți. Nimic!

Lee păru un pic dezamăgit.

- Nu prea au mult succes filmele mute, în zilele noastre...

J.B. simțea că se sufocă de râs, ascuns în spatele ceștii de cafea.

- Mă rog, dacă este un western... O să fie alb, sper!

Întrebarea îi era adresată lui J.B.

- Calul. Ar fi bine să fie alb, pentru a se potrivi cu pantalonii mei maro deschis. Tocmai am cumpărat un costum de piele, exact în stilul cowboy.

- Păcat, îl ironiză Berry. Aici, toți caii sunt negri. Ca pana corbului! Este un specific local!

- Negri? În cazul ăsta, ar merge poate un pantalon bej... Nu mișcați, mă duc să văd ce am la mine!

Lee dispăru ca o săgeată să cotrobăie prin valizele cu care sosise.

J.B. se ștergea la ochi.

- De unde a apărut aiuritul ăsta?

- Lee Masters! Hollywood, „Dreptate"!

- Știi, eu și Hollywoodul...

Ce mai semănau tatăl cu fiul! Tânăra fu nevoită pentru a doua oară să dea explicații.

- Înțeleg. El e cel care apare pe ecrane, cu toate zorzoanele...

- Exact!

Shanda cunoștea urmarea, pentru că Jake folosise aceeași descriere!

- Acum înțeleg mai bine. A trebuit să-i cumpăr un televizor lui Ruby doar ca să fiu lăsat în pace luni seara!

***

A doua zi, depăși cele mai pesimiste previziuni. Cu toate astea, filmarea nu începuse foarte rău. Shanda explica figuranților cu ajutorul unei portavoci scena care urma să fie filmată, când un freamăt brusc agită mulțimea. În depărtare se contura silueta lui Lee, călare. Shanda încercă să stăpânească situația și să mențină ordinea. Freamătul creștea. Prea târziu! Un val feminin se năpustise spre deal, în întâmpinarea

eroului. Adolescente și bunici respectabile vroiau să-i smulgă un autograf! Shanda se resemnă să aștepte.

- Vezi unde ne-a dus tradiționala ospitalitate, îi spuse lui J.B. S-a dus naibii dimineața...

- Îmi pare rău, micuțo. Totuși, ce spectacol uimitor! De fapt, Jake tocmai a sunat și Lee e cel care a răspuns.

Shanda închise ochii.

- I-a spus lui Jake că voi doi sunteți logodiți. Nu știu ce i-a răspuns fiul meu, dar Lee s-a înroșit brusc. Chiar ai de gând să te căsătorești cu maimuțoiul ăsta?

- Nu. Acum, nu. Dar când Lee își pune ceva în minte... Ce a spus Jake?

- Că se va întoarce mâine seară și că va rezolva atunci problema asta. De fapt, am profitat pentru a-i vorbi despre film.

- Nu trebuia să fie un secret?

- La început da, ca să nu se amestece. Dar acum, că totul a început, nu mai este nevoie. Cole și Perkins și-au jucat bine rolurile.

- Poftim? Au fost complici?

- Da! De aceea nu reușea Jake să dea de ei! Să nu-i vorbești niciodată despre acest complot, pentru că nu-mi va mai face niciodată un serviciu.

- Nu crezi totuși că are niște bănuieli?

- Bănuielile sunt una, iar certitudinile alta, copila mea dragă!

Shanda zâmbi. Bătrânul vulpoi mai jucase o festă.

După opt ore de muncă încrâncenată, Berry reuși să tragă toate cadrele înainte de apusul soarelui.

- Dacă mi-a stricat vreo scenă cu zâmbetul lui de persoană nesănătoasă, îl fac bucățele pe cowboyul tău de carnaval!

Shanda îl sărută zgomotos pe obraji.

- Mulțumită ție, am terminat la timp. După cină ne închidem amândoi într-o cameră să vedem ce-a ieșit. J.B. n-are decât să se ocupe de Lee. În definitiv, e invitatul lui!

***

Ura! Marea câștigătoare a turneului, Shanda St. James!

Shanda puse paleta de ping-pong, țopăind frenetic sub privirea indulgentă a lui Lee, marele perdant. Berry tocmai vroia să propună o revanșă, când o văzu pe tânără alunecând și pierzându-și echilibrul. Se grăbi s-o prindă, dar două brațe de fier i-o luară înainte, prinzând-o pe Shanda din zbor. Fără măcar să-l vadă, Shanda știu că era Jake. Îi urmărea din pragul ușii de câteva minute. Sala de sport era atât de mare, încât nimeni nu-l observase.

Shanda îi mulțumi bâlbâindu-se, încercând să scape din brațele lui. Dar Jake nu slăbea strânsoarea. Privirea lui o ardea, ca un însemn cu fierul înroșit.

- Jake, trebuie să vorbim.

- Și eu vreau să vorbim.

Se aplecă asupra ei:

- Te apăr...

Doar n-avea de gând să se dea în spectacol în fața tuturor! Prea târziu însă. Buzele lui calde puseseră stăpânire pe gura ei. Se făcu mică, ascunzându-se cât putu de bine în spatele pieptului său larg.

- Hai să luă cina în oraș, vreau să-ți vorbesc între patru ochi. Ne vedem jos într-o oră. Du-te și îmbracă-te.

Shanda dispăru fără să termine ce avea să-i spună, bucuroasă să scape de privirea întrebătoare a lui Lee. Jake avea o putere nebănuită asupra ei! Era suficient s-o sărute și simțea că o părăsesc puterile, atât fizice cât și psihice. Încă tremura, cu picioarele moi și cu tâmplele transpirate.

- Trebuie să reacționez, șopti ea închizându-se în cabina de duș.

Peste o jumătate de oră, în timp ce-și usca părul, tot nu găsise soluția miraculoasă. Rațiunea o făcea să se împotrivească lui McCade, în timp ce pasiunea era de acord, iar ea risca să fie luată de val.

În timp ce se îmbrăca, asculta ultima înregistrare a lui J.B., o casetă cu amintiri care o va bucura foarte mult pe mătușa Paige. O anecdotă savuroasă o făcu să pufnească: J.B. chiar era în formă, de data asta! Se destindea pe zi ce trece!

Shanda îmbrăcă o rochiță neagră, fără mâneci, cu umerii puși în evidență. Decolteul adânc atât în față cât și în spate, îi asigura în general admirația bărbaților. Era însă suficient de decent pentru a nu-l aduce în pragul apoplexiei pe cavaler!

Pantofii săi negri se asortau de minune la această ținută. Își puse o brățară de argint, se parfumă ușor și puse capa neagră. Nu, nu uita nici un detaliu.

Jake o aștepta. Când o văzu apărând, privirea i se lumină cu o asemenea intensitate, încât Shanda era cât pe ce să facă drum întors. Jake nu-i lăsă însă timpul s-o facă; o împinse în decapotabilă și porni.

- Vino mai aproape.

Îi luă mâna și o puse pe piciorul lui, ținând-o ferm. Shanda roși.

- Acum e mai bine. Spune-mi ce s-a întâmplat aici.

- Lee? O! Cred că se plictisea la New York și a venit să mă salute.

Jake îi aruncă o privire ironică. Își bătea joc de el... Dar nu. Ochii Shandei erau senini. Câtă inocență! Era atât de sexy, încât ar fi împins în păcat până și un sfânt, iar ea chiar credea că un bărbat făcea efortul să traverseze jumătate de continent doar pentru a scăpa de plictiseală! Decolteul ăsta, de exemplu... ar fi pus pe jar o mulțime de bărbați, începând chiar cu el!

- I-a venit brusc cheful să joace un rol de cowboy, continuă Shanda; dar nu reușea să-și asorteze pantalonii la culoarea cailor!

- Glumești!

- Deloc! Estetica este o adevărată obsesie pentru el. Ar fi trebuit să vezi ce față făcea J.B! Lee defila în pantalonii săi prin

grajdurile cailor, încercând să găsească cea mai bună variantă de asortare, sub privirea absolut fascinată a tatălui tău!

Aerul neîncrezător a lui Jake o făcu să pufnească:

- Îți jur că este adevărat! Când rândașii au văzut cu ce aiurit au de-a face, l-au invitat la o partidă nevinovată de pocher.

- Rezultatul?

- L-au jupuit ca pe un biet porumbel, bineînțeles!

Între două crize de râs, Shanda povestea ultimele aventuri ale lui Lee și când ajunseră la restaurant avea încă lacrimi în ochi. Jake parcă mașina, aproape cu regret: corpul cald al tinerei femei se odihnea lipit de al lui.

- O să-ți placă locul, Shanda. Se mănâncă bine și este iluminat suficient pentru o conversație intimă!

- Un moment, Jake. Vizita pe care ai făcut-o mătușii Paige... Ce-ți veni?

- Mă întrebam când o să aduci vorba despre asta.

- Chiar i-ai spus că o să ne căsătorim?

- Nu chiar. I-am spus că o să te iau în căsătorie.

- E vreo diferență?

- Nu te enerva și lasă-mă să-ți explic.

Se apropie de ea, își strecură brațul după banchetă și Shanda avu senzația că aerul din jurul ei se rarefiază. O fascina.

- După ce am plecat, m-am gândit temeinic la problema noastră. Aparent, singurul mijloc de a te aduce în patul meu este să-ți pun un inel pe deget. Pentru că nu-ți vorbisem despre asta, nu-i puteam spune că o să te căsătorești cu mine!

- Câtă delicatețe! La ora asta mama stă lipită de telefon, transmițând vestea cea bună întregii Californii. Dar presupun că asta nu te deranjează.

Furioasă pe râsul ironic pe care protestul său îl provocase, Shanda îi trase un pumn în umăr.

- Nu este nimic de râs în asta! Îndrăzneala ta mă revoltă! Căsătorie? Doar un singur lucru contează pentru tine: să te culci cu mine. Doar pentru că l-ai împachetat într-un cuvânt frumos, nu schimbă cu nimic esența.

- Greșit, draga mea! Dimpotrivă, schimbă totul. Înainte îți făceam curte.

- Și acum, ce crezi că faci cu brațul în jurul gâtului meu?

O sărută ușor, ca o tentație. Când simți că cedează, sărutul său deveni mai pasional.

Iată! Folosea strategia lui obișnuită: o făcea să-și piardă rezistența, să se topească în brațele lui, o obliga să recunoască faptul că era femeie și că doar el putea să-i satisfacă dorința pe care o trezea în ea.

Jake se desprinse și Shanda își trecu degetele peste gura încă umezită de sărut.

- De ce nu mă lași în pace? Nu duci lipsă de femei.

- Eu de tine am nevoie, Shanda.

- Mergi prea repede. Nu știu nimic despre tine! Doar că săruți ca un înger...sau ca un demon.

Jake zâmbi.

- De acord, o să-ți povestesc totul, dar în fața unei fripturi bune! De altfel, acesta este motivul pentru care te-am adus

aici, ca să-ți pot vorbi în liniște. Când o să afli ce bărbat bun sunt, n-o să te mai lase inima să mă respingi!

La semnul lui Jake, șeful sălii îi conduse la o masă mai retrasă. Întreaga seară, fiul lui J.B. își povesti copilăria petrecută într-o casă plină de râsete și de dragoste, apoi adolescența și primele greutăți cu adevărat serioase:

- Jenny a murit când aveam treisprezece ani. Cu ea, au dispărut toată fericirea și toată bucuria de a trăi. Degeaba deschideam geamurile și ridicam storurile, casa rămânea întunecată. J.B. îmbătrânea pe zi ce trece și eram îngrozit că poate să moară și el.

O luă de mână pe Shanda și continuă:

- J.B. nu mai suporta ranchul. Erau prea multe amintiri. Și-a cumpărat o locuință în oraș și s-a cufundat în afaceri. În doi ani, și-a mărit veniturile de patru ori. Era cinstit, dar nu făcea cadouri nimănui. După ce terminam cursurile, eram în preajma lui cât de des puteam. Nu m-a descurajat niciodată și pentru un adolescent contează enorm să se simtă util. Tata știa asta foarte bine.

Shanda îl asculta cu atenție, mișcată până la lacrimi de evocarea acestor ani negri. Tatăl și fiul luptaseră împreună împotriva durerii. Fiecare zi scursă de la moartea lui Jenny crease o legătură indestructibilă.

- Când am terminat facultatea, J.B. mi-a încredințat o bună parte a afacerilor sale. A revenit acasă, unde a început să ducă o viață mai liniștită, în timp ce eu am devenit rechinul.

- Nu te-ai căsătorit niciodată?

- Nu. La început, refuzam ideea că o femeie poate conta pentru mine la fel de mult ca Jenny pentru J.B. Probabil de teamă că într-o zi voi suferi la fel de mult ca el. Am înțeles apoi că lucrurile astea nu se hotărăsc, dar până acum nu întâlnisem femeia ideală.

- Ne cunoaștem doar de o lună, Jake, protestă nervoasă tânăra. Și tot timpul ni-l petrecem certând-ne. Este prea devreme...

- Jenny s-a căsătorit cu J.B. la o săptămână de la prima lor întâlnire.

- La zece minute după ce ne-am cunoscut, erai convins că am venit să vă trag pe sfoară! Și după câte știu, nu ți-ai schimbat părerea!

Nu terminaseră de discutat când Jake opri mașina în fața casei. Pentru a mia oară, Shanda îi repeta același argument:

- Dacă am așteptat până în ziua de azi, n-am făcut-o pentru a mă arunca orbește într-o căsătorie! Aventura asta ar risca să mă coste scump. Și pe tine la fel.

Exasperat, Jake trânti ușa de la intrare cu piciorul. Shanda urcă scările în grabă. Jake îi dăduse mii de motive, unele mai bune decât altele. Dar ce-i păsa, dacă nu pomenise măcar o dată de dragoste? Dorință, nevoie, chef! Vroia cu disperare să audă aceste cuvinte simple: Te iubesc!. Pentru că acum era sigură. În ziua în care va părăsi ranchul, va lăsa în urmă dragostea vieții ei.

Jake o urmă pe scări. Intră în camera ei, trântind violent ușa în urma lui.

- Trezești toată lumea!

- La ora zece? Aici nu ne culcăm o dată cu găinile!

Își scoase vesta și o aruncă pe spătarul unui scaun. În aceeași direcție zbură mai apoi și cravata. Își desfăcu ultimul nasture de la cămașă, își suflecă mânecile și se postă în fața ei:

- De ce ești atât de agresivă?

- Eu, agresivă ? Deloc! Sunt pur și simplu tulburată.

- Explică-mi de ce.

- N-am idee.

De ce, de ce! Numai asta știa să spună! Shanda se întoarse. Privirea arzătoare a lui Jake o deranja. Dacă nu inventa repede un motiv pentru a-și justifica atitudinea, Jake ar fi demascat-o ușor. Și dacă ghicea și profunzimea sentimentelor ei, atunci era pierdută.

- Întrebarea ta m-a surprins, asta-i tot. Nu-mi place să fiu hărțuită.

- Astea-s povești. În meseria ta, ești obișnuită cu hărțuielile.

- Tu și logica ta! N-ai putea să dai dovadă că ai și emoții?

- La ordinele tale.

Ar fi trebuit să-și dea seama după zâmbetul lui. Făcu un pas înapoi, dar nu suficient de rapid.

- Jake, nu! Sunt incapabilă să gândesc atunci când mă săruți.

- Cine spune că trebuie să gândești?

Mâinile pricepute ale lui Jake alunecau în jos... și peste douăzeci de minute, amețită de sărutări, Shanda acceptase să continue discuția a doua zi!

- Asculți muzică? întrebă Jake arătând spre casetofon.

- Nu, este o casetă înregistrată de J.B. pentru mătușa Paige.

Dădu drumul la aparat. După nici două minute, Jake se grăbi s-o smulgă.

- E suficient ca să aibă parte de zece ani de procese și de defăimări! Păstrez eu această înregistrare, Shanda!

- Dar...

- Nici un dar! Nu înțelegi...

-Ba da, înțeleg! Înțeleg că n-ai deloc încredere în mine. Caseta asta nu va fi folosită decât în particular și tu îmi vorbești despre procese! N-aveam deloc intenția s-o vând. Dă-mi-o, Jake.

După o lungă tăcere, îi înapoie caseta, după care își luă vesta și ieși.

Capitolul 11

Și nici măcar n-a trântit ușa! Shanda oftă. Zgomotul înfundat al ușii o urmări toată noaptea. Dimineața, după ce evitase să apară la micul dejun pentru a nu da ochii cu Jake, află că acesta plecase în zori cu unul din camioanele lui J.B.

Chiar o credea capabilă să-i facă rău tatălui său? Nu vedea afecțiunea care-i unea? De ce vroia să se căsătorească cu ea dacă nu avea nici un pic de încredere?

- Sunt gata, Shanda.

Vocea lui Berry o trezi din visare. Le mai rămăsese de turnat o singură scenă, cu ranchul pe fundal.

- O.K., să mergem.

J.B. aștepta cuminte instrucțiunile, așezat pe verandă.

- Berry începe să te filmeze în plan general, explică realizatoarea zâmbind. Apoi se apropie, focalizând pe tine. În acel moment, intri în acțiune: n-ai altceva de făcut decât să începi povestirea.

Peste două ore, scena fusese filmată. Exact la timp, constată tânăra: pietricelele de pe alee tocmai erau împrăștiate de scrâșnetul ascuțit al roților și Jake frână chiar sub nasul lor. Îl văzu pe J.B. în apropierea camerei de filmat și coborî ca vântul, nebun de furie.

- Ai obținut până la urmă ceea ce căutai, nu-i așa?

Shanda îl privea fără să înțeleagă o iotă. De ce altă crimă o mai acuza?

- Ce bine joci rolul inocentei! Te-am crezut. Bravo, draga mea, ai reușit să duci de nas un tip foarte neîncrezător. Cât ai fost plătită ca să duci aceste imagini producătorilor tăi? După film și caseta de ieri, cred că vei urca rapid în carieră!

Sub ploaia de injurii, Shanda rămânea tăcută și demnă. Berry interveni pe un ton caustic:

- Ia spune, McCade, cu cine crezi că vorbești?

- Nu te amesteca, Nolan.

Berry se întoarse spre Shanda. Cu un semn din cap, îi ceru să se țină deoparte.

- Sper că te-ai simțit bine în timpul filmărilor, conchise Jake, articulând fiecare cuvânt. Pentru că o să pleci fără el de la ranch.

Făcu stânga-împrejur și camionul demară, lăsând în urmă un nor de praf.

Shanda îl luă afectuos pe Berry de braț.

- Slavă Domnului că am filmat totul. Te descurci singur la montaj?

- Fără nici o problemă, draga mea.

- Bine. Atunci, pleacă cu filmul cât mai repede; ia avionul. Când e vorba de munca mea, eu sunt cea care decide, adăugă ea zâmbitoare.

- Și tu, micuțo, ce vrei să faci?

J.B. se apropiase de ea, îngrijorat.

- Să plec. Credeam că i-ai povestit despre film.

- Bineînțeles. Dar nu i-am precizat că apăream și eu. Îmi pare rău, Shanda.

Dacă ar fi putut să-l scuture pe încăpățânatul său fiu și să-i deschidă ochii!

- N-ai de ce să te scuzi, J.B.

- O să se gândească. Când se va întoarce, va fi calm.

- Poate, dar eu nu. De altfel, nu voi mai fi aici.

Își strecură mâinile tremurânde în buzunarele la spate ale pantalonilor. J.B. o înțelegea. Mândria ei fusese rănită. O luă tandru și protector după umeri.

- Nu lua o decizie pripită, micuțo. Mai lasă-ți un pic de timp de reflecție.

- Nu mai am la ce să reflectez, J.B.

Shanda intră în casă, se schimbă - un costum cu pantaloni de in era cu siguranță mai comod decât blugii - și-și făcu bagajele. Peste o oră își lua la revedere de la J.B. Bătrânul părea foarte emoționat. Shanda îl îmbrățișă și-l sărută pe obraji, abținându-se cu greu să nu plângă.

Corevetta o aștepta, parcată în fața verandei. Pe bancheta din spate văzu cutia mare de carton în care se afla rochia de mireasă.

- Mulțumesc, J.B. Mulțumesc pentru tot. Acum că te-am descoperit, nu mai vreau să te pierd!

- Ce să-i transmit lui Jake când se întoarce?

Ochii albaștri ai Shandei se întunecară.

- Spune-i să numere argintăria. Nu lipsește nici o linguriță!

J.B. o însoți mult timp cu privirea, până când mașina dispăru în zare.

- Jake, băiatul meu, îți va fi greu s-o convingi să revină. O să te pună la grea încercare și o meriți din plin!

Cu mintea goală, cu obrajii uzi de lacrimi, Shanda conducea. Unde se ducea? N-avea nici o idee. Important era să se îndepărteze de ranch. Când intră pe autostradă, o luă spre sud, în direcția Dallasului. Prefera să evite Oklahoma, pentru a nu risca să-l întâlnească pe Jake... Ce bine că se stăpânise în prezența lui J.B. Acum putea să-și plângă întreg amarul. Când se urcase în mașină, nu crezuse că-i va fi atât de greu să plece. Kilometrii zburau, făcând ca decizia sa să fie definitivă. Ar fi putut să aibă o viață minunată alături de Jake. Atât de radioasă, încât ar fi luminat pentru totdeauna casa pe care băiețelul de altădată o găsea atât de întunecată. Atât de fericită... Se scuturâ: nu trebuia să se înduioșeze. Jake ar fi putut să aibă încredere în ea. Dar nu, el alesese să-i arunce în față tot felul de acuzații fără să-i aducă nici o dovadă!

- O să-ți muști degetele, Jake McCade! Mi-ai respins dragostea și totuși nici o femeie nu va putea să te iubească la fel de mult ca mine! Tocmai ai făcut cea mai mare greșeală din viața ta!

Din cauza disperării care o cuprinsese, Shanda nu observase mașina de poliție care rula în spatele ei. Sunetul sirenei o aduse la realitate. Se uită la viteză: o sută patruzeci pe oră. Ai! Încetini și trase pe dreapta. În oglinda retrovizoare, văzu cum se apropie un polițist uriaș. Își șterse lacrimile în grabă și coborî geamul.

- Ei, domniță, am prins viteză?

- Îmi pare rău. Eram un pic... tulburată, nu mi-am dat seama.

Îi întinse actele.

- California. Acolo locuiesc cele mai mari celebrități, nu-i așa? Vreți să coborâți?

Îi deschise politicos portiera și Shanda fu obligată să coboare. Vroia să o supună testului de alcoolemie?

- Pot să mă uit în portbagaj?

Un pic surprinsă, Shanda scoase cheile din contact și ridică portbagajul.

- Gata.

- Sunt bagajele dumneavoastră?

- Bineînțeles.

O acuza că nu-i aparțineau valizele?

- Pot să văd conținutul?

Toate astea doar pentru o depășire de viteză? Cât zel!

- Conțin doar hainele mele, spuse ea rece.

- Aș vrea să mă uit, insistă polițistul.

Tonul era hotărât și Shanda se supuse.

Deschise prima valiză, o răsturnă și verifică dacă nu are fundul dublu. Cercetă apoi hainele, una câte una, după care le puse înapoi.

- Dar ce căutați?

- Droguri.

- Ce... hașiș, cocaină?

- Exact.

- Nu fosesesc prostiile astea.

Polițistul se uită elocvent în ochii ei înroșiți și umflați.

- Tocmai am plâns, dacă trebuie să dau o explicație!

- Hm...

Dacă polițistul continua pe același ton, urma să-l pălmuiască, ceea ce nu i-ar fi ușurat situația! Se plimbă un pic pe lângă mașină, sperând să se poată calma. Celălalt polițist, rămas la volan, dormea dus. Povestea asta cu drogurile nu părea să-l afecteze prea tare!

Când se întoarse la mașină, polițistul tocmai deschisese cutia dăruită de G.B.

- Hei! Ușor! Este o rochie de mireasă, foarte veche și foarte fragilă!

- Ați prefera s-o despachetați dumneavoastră?

- Dacă trebuie...

- Da, vă rog...

Culmea ironiei, cât de politicos se purta! Pipăi cu atenție rochia... O transpirație ușoară îi apăru pe frunte.

- Mulțumit?

Polițistul mormăi o mulțumire și începu să examineze scaunele.

Peste o oră, Shanda era tot pe autostradă, în timp ce polițistul își continua investigația. Examinase fiecare centimentru.

- Ascultați! explodă tânăra femeie, ați verificat și răsverificat, dați-mi contravenția și lăsați-mă să plec! N-am mai auzit niciodată un pretext atât de subțire pentru a reține o persoană: e adevărat că vin din California și conduc o mașină frumoasă, dar asta nu înseamnă că fac trafic cu droguri!

În culmea mâniei, Shanda nu observase că o mașină mare tocmai oprise în spatele ei.

- Ei bine, mult ți-a mai trebuit!

Cu cine vorbea? Shanda se întoarse. Jake, alb ca varul, alerga spre ea cu respirația tăiată, ușurat și temător în același timp. O mânie ciudată amestecată cu bucurie făcu ca inima să-i bată cu putere. Cum putea trezi un bărbat sentimente atât de contradictorii?

- Îți rămân dator, Jerry.

- Chiar merit. Ultima oră mi s-a părut că a durat zece ani!

Jake luă cheile din încuietoarea portbagajului și i le aruncă polițistului

- Poți să duci Corvetta acasă la J.B.?

- Jake! Sunt cheile mele! Și mașina tot a mea este! Nu se pune problema să mă întorc la...

- Du-te, Jerry.

- Îți interzic...

- Am plecat! Salut, Jake!

Jerry își trezi colegul și în curând cele două mașini se îndepărtară.

Jake o privi pe Shanda. Era nemișcat, paralizat de un acces subit de timiditate. Slavă Domnului că o găsise!... Poate că nu o pierduse definitiv. Nu știa ce să-i spună. Cum să-și ceară scuze pentru ceva ce era de neiertat?

O luă de mână.

- Adio, Jake.

- Unde te duci?

- La Dallas.

- Pe jos n-o să reușești.

- Aș fi ajuns mai repede cu mașina. Oricum, o să mă ia cineva!

Dintr-o dată, Jake uită toate hotărârile înțelepte la care se gândise:

- Cu siguranță, te va lua cineva! Nu vor pierde bărbații o astfel de ocazie.

- Jake McCade, n-ai nici un drept să-mi spui ce să fac! N-am nevoie de un tutore.

- Cum să te cred? Ești gata să te sui în mașina oricărui necunoscut!

- Prefer soluția asta. Cel puțin un străin nu-mi va face rău. Nu te certi cu cineva pe care nu-l cunoști!

- Nu... dar poți fi violată. Cu mine nu riști nimic.

Jake se calmase dintr-o dată.

- Este adevărat. Te mulțumești să mă insulți, să mă sfâșii, dar n-o să mă violezi.

Shanda simți brusc cum o cuprinde greața. Respiră adânc.

Văzând-o cum se lupta să-și stăpânească lacrimile, simți cum se emoționează. Era atât de puternică, dar în același timp atât de vulnerabilă!

- Ei bine, dă-i drumul! Ce ai de spus?

- Să urcăm mai întâi în mașină.

- N-o să pornești mașina împotriva voinței mele?

- Îți jur că nu. Când vom termina – dacă va fi și dorința ta – te voi conduce la mașina ta.

Shanda se urcă în mașină, pe jumătate convinsă. Jake se urcă la volan, observând cu tristețe că Shanda încerca să păstreze o distanță cât mai mare între ei.

- Poftim.

Îi puse cheile pe genunchi.

- Nu vom putea pleca decât atunci când mi le vei înapoia.

Shanda își scoase pantofii și își sprijini bărbia pe genunchi, ca un mic sfinx impasibil, gata de orice.

- Înainte de toate, Shanda, te impor să mă ierți. Nu merit iertarea ta, dar am nevoie de ea.

Shanda nu clipea, și brusc, lui Jake i se făcu frică. Pe drum, totul i se păruse ușor: urma s-o găsească, să-i explice și ea se va arunca în brațele lui. Dar acum, când era cu spatele la zid, nu mai știa cum să procedeze. Shanda devenise de marmură, absentă, de neatins.

- Dacă ai putea să mă înțelegi! M-am purtat îngrozitor cu tine, dar J.B. și-a făcut atâția dușmani cu obiceiul lui de a vorbi fără ocolișuri! Tot mai crede că neînțelegerile pot fi rezolvate ca pe vremea tinereții sale, printr-o discuție deschisă.

Vremurile s-au schimbat. Astăzi, când oamenii nu sunt de acord cu ceva, ajung la tribunal. Nu vreau să fie deranjat și nu vreau să sufere. Când te-am văzut cu filmul și caseta, m-am temut pentru posibilele consecințe. Din prima clipă când ni s-au întâlnit privirile, am tot gafat față de tine. N-o să uit niciodată prima noastră întâlnire: era cât pe ce să leșin, atât m-ai impresionat! Erai cea pe care o așteptam de atâția ani. Și pe deasupra, îmi declarai liniștită că eu și petrolul meu nu te interesează. Am crezut că înnebunesc. Am încercat să iau lucrurile mai ușor. Dar în ziua în care te-am văzut coborând scările în rochia de mireasă, am trăit cel mai mare șoc din viața mea. Ca și cum cineva mi-ar fi implântat un pumnal în spate. Eram gelos pe propriul meu tată, pe zâmbetul pe care i-l adresai. Atunci am înțeles că trebuia să fii soția mea și m-am dus s-o văd pe mătușa Paige. Încă un pas greșit. Trebuie să mă ierți, Shanda. Eram tulburat și nu știam ce este dragostea.

Shanda îi aruncă o privire clar neîncrezătoare.

- Da, am spus dragoste! Sunt bogat și nu arăt rău, două atuuri care atrag femeile Și nu am avut puține experiențe. Dar îndrăgostit n-am fost niciodată.

Prinse volanul strângându-l cu putere, aproape făcându-și rău.

- Nu știu ce să spun, Shanda. Îmi pare rău că te-am făcut să suferi. Nu reușesc să-mi iert greșelile, dar dacă măcar tu ai putea...

Tânăra izbucni în hohote de plâns.

- Cum ai putut să te îndoiești măcar o clipă de prietenia pe care i-o purtam lui J.B.? Cum ai putut să crezi că-i vroiam răul? Ar fi trebuit să înțelegi...

Shanda se opri, lăsând fraza neterminată. Jake o privea disperat. Dacă o va strânge în brațe, va încerca să scape și o va pierde pentru totdeauna. Dar nu suporta s-o vadă plângând!

- Vino în brațele mele, Shanda. Pentru că totul s-a întâmplat din vina mea, varsă-ți lacrimile pe mine.

Jake îi desfăcu cu blândețe mâinele cu care își strânsese genunchii la piept. Shanda își ridică ochii spre el. Văzu urma unei lacrimi pe obrazul său de bărbat. Pierdută, se ghemui în brațele lui. Jake crezu că inima îi va sta în loc. Așadar, nu era pierdută orice speranță? După o lungă tăcere întreruptă de hohote de plâns, îndrăzni s-o întrebe:

- Shanda, mă ierți?

- Da.

- Ce-ai vrut să spui cu „ar fi trebuit să înțelegi..“?

- Nimic, absolut nimic.

- Privește-mă în ochi și repetă-mi „Ar fi trebuit să înțelegi... că te iubesc“. Asta era, nu-i așa, Shanda? Mă iubești?

- Nu!

Pentru o secundă, crezuse că va spune da. Simți cum i se strânge stomacul de frică și de panică.

- Este adevărat, te iubesc! Dar nu voi înțelege niciodată de ce!

Jake o strânse atât de tare, încât era s-o sufoce. Și când buzele sale îi atinseră gura, Shanda se abandonă... pentru toată viața.

Îmbrățișarea lor se prelungea.

- Jake?

Roșie din cauza emoțiilor, Shanda îi zâmbea.

- Meseria mea riscă să-ți creeze probleme? Contează foarte mult pentru mine.

- Împreună, vom rezolva toate problemele! Iar meseria ta nu este una dintre ele... Ai reușit să-ți faci un nume în domeniul ăsta destul de greu accesibil și sunt mândru de tine. Vreau să-ți văd numele strălucind pe firmament!

- Poftim? Vrei să-mi păstrez numele de fată?

- Doar pe generice, inima mea. Cu o singură condiție: ca lumea întreagă să știe cine ești: soția lui McCade!

- Mă dăruiesc unui bărbat posesiv și demonic, suspină Shanda zâmbind în același timp.

- Dar care sărută îngerește, amintește-ți! Dacă reușesc să-ți smulg promisiunea de căsătorie, voi pune pe lista cadourilor noastre un adăpost în caz de tornade!

- Interesant.

- Echipat cu un pat uriaș.

- Tentant.

- Și cu o masă de ping-pong. Asta-i oferta mea.

Shanda zâmbi și-i atinse buzele.

- Ce n-aș face pentru o masă de ping-pong!

***

Jake se întinse, mângâind corpul Shandei. Era sâmbătă și nu aveau nimic prevăzut pentru acea seară.

Și dacă ar rămâne în pat întreaga zi, sărbătorind evenimentul? În definitiv, doi ani de la căsătorie meritau un tratament special! Vor merge pe urmă să cineze la J.B., iar șampania va curge în valuri.

Trecuseră deja doi ani și patru zile de la conversația lor de pe autostrada spre Dallas. Își amintea fiecare clipă, mai ales pe aceea în care îi oferise inelul cu safir, ales special pentru a se potrivi cu ochii ei albaștri. Emoționată până la lacrimi, Shanda i se aruncase în brațe. Nu, nu va uita niciodată.

- Jake, murmură ea, du-mă la tine. O să iau mașina după...

- După ce?

Îi desfăcu nasturii de la cămașă, zâmbind:

- Educația mea are niște lipsuri pe care vreau să le completez.

Privindu-l în ochi, își strecurase degetele pe sub cămașă, mângâindu-i pieptul. O sărutase sălbatic, după care îi îndepărtase mâna.

- Nu vreau să-ți văd tatăl alergându-mă cu pușca în mână!

Coborâse geamul și trăsese cu poftă o gură de aer proaspăt.

- Dă-mi cheile și s-o ștergem de aici!

Ranchul lui J.B. apăruse în zare, iar Shanda continua să protesteze:

- Dar Jake, nu mai sunt un copil! Am douăzeci și șapte de ani!

- Și după cum mi-ai tot repetat, n-ai așteptat atât ca să te grăbești! Mai poți aștepta încă două-trei zile.

A fost nevoie de patru zile pentru a aduce toată familia din California. Nouăzeci și șase de ore de tortură: în fiecare clipă privirile pline de promisiuni ale Shandei îl țintuiau, punându-i rezistența la grea încercare!

Nunta a fost organizată la ranchul lui J.B. și Berry filmase cele mai mici detalii! Dar chiar și fără acest film, Jake își va aminti mereu totul în detaliu. O revedea pe Shanda radioasă, coborând scările și zâmbindu-i. Îi întinsese mâna și el îi sărutase încheietura, și apoi, la brațul său, își făcuseră apariția în salonul cel mare, împodobit pentru ceremonie. Da, fiecare minut rămăsese gravat în amintirea sa. Dar doar în timp ce urmărea filmul lui Berry remarcase pisica! Afurisita felină nu-i părăsise deloc în timpul ceremoniei!

Călcându-și pe inimă, Lee asistase la ceremonie și pentru prima oară faima sa fu bună la ceva: toată presa publicase fotografia sa alături de tânărul cuplu, iar acum întreaga Americă știa că Shanda era soția lui McCade!

Peste trei luni, Shandei i-a fost acordat premiul Emmy pentru ultimul său film documentar. Jake a fost atât de mândru de ea, încât a cerut să fie montată o etajeră în dormitorul lor, unde să fie expus.

- Vreau să-l am tot timpul sub ochi. Se vede foarte bine din pat, și cum în el ne petrecem două treimi din timp...

Shanda râsese așa cum o făcea și acum, când simțea mâna lui Jake pe pântece.

- Vrei să verifici dacă Jake Junior este tot acolo? Să știi că în următoarele șase luni nu riscă să plece în altă parte! Pentru că cinăm la J.B. diseară, asta am putea profita de ocazie să anunțăm vestea cea mare.

Jake o aprobă. Shanda îi zâmbi, întinzându-se ca o pisică, abandonându-și corpul zvelt mângâierilor sale. Jake îi amintea atacurile sale de farmec din cele patru zile dinaintea căsătoriei: la doar o oră după ceremonie, nemaiputând rezista, părăsiseră recepția, lăsându-și invitații să se descurce singuri și asigurându-se că Peg nu era pe urmele lor!

Shanda apăruse în cameră, lăsând să-i alunece halatul, rămânând în picioare în fața lui, într-o cămașă de noapte atât de fină încât, cu pielea ei aurie, părea dezbrăcată, învăluită doar într-un nimb de lumină. Atâta frumusețe îl paralizase.

- Ce se întâmplă, dragul meu?

- Mi-e teamă să nu te sparg dacă te ating. Ești atât de frumoasă...

- Sunt o femeie, nu un porțelan.

Se apropiase de el până când sânii îi atinseră pieptul.

- Sunt a ta, Jake. Și-ți dăruiesc toată dragostea de care sunt capabilă. Ia-mă.

Ceea ce și făcuse.

Vocea cristalină a tinerei sale soții îi alungă amintirile.

- Jake, am o idee.

- Dacă e vorba de o partidă de ping-pong, te previn că răspunsul meu este nu.

- De ce?

- Câștigi întotdeauna!

- Să știi că nu la asta mă gândeam!

- Oricum, n-am chef să mă mișc de aici.

- Nu?

- Nu. Pisica asta afurisită pândește la ușă și o dată ce ieșim, va fi pe urmele noastre!

- Shanda izbucni în râs, frecându-și încet obrazul de pieptul său.

- N-aveam de gând să părăsim camera.

Jake deschise un ochi, plin de interes.

- Și nici patul...

Jake o strânse în brațe.

- La ordinele tale!

- Iubește-mă, Jake!

- Imediat, iubito... și pentru totdeauna.

Vocea lui era atât de tandră, încât Shanda fu cât pe ce să izbucnească în lacrimi.

Sfârșit

Editura ALCRIS, prin romanele colecțiilor sale vă oferă vise ce nu se destramă o dată cu zorii, ci vise care se împlinesc zi cu zi și vă rămân alături o viață întreagă.

Minunata Shanda St. James... Pentru prima oară în viața sa, Jake McCade, celebrul miliardar, s-a îndrăgostit. Gelos pe viața ei particulară, fugind ca dracul de tămâie de jurnaliști și de reporteri, a ales, în mod ciudat, să se îndrăgostească de o tânără cineastă! Ce contează! Pe această femeie o vrea și știe foarte bine cum s-o cucerească.

THE BEST

ISBN 973-7870-18-2

PREȚ: 5 LEI
50.000 LEI